

The range of what we think and do
is limited by what we fail to notice.
Daniel Goleman

Στα ερείπια της Βουλής ας στήσουμε χορό
Κάπου στην Αθήνα ο Δεκέμβρης έχει εννιά
Οι ποιητές στους δρόμους υμνούνε τη φωτιά
Κάπου στην Αθήνα ο Δεκέμβρης έχει καμιά
Οι αντάρτες σπάσαν τα ρολόγια στα καμπαναριά

«...Ρίχτηκα στη δράση, γιατί έπρεπε να δράσω. Απ' αυτό (το γκρέμισμα) είναι φυσικό να αρχίζει κάθε έργο. Αυτό το ξέρω και γι' αυτό αρχίζω. Δεν με νοιάζει το τέλος· ξέρω πως πρέπει να αρχίσω απ' αυτό και όλα τα άλλα είναι φλυαρίες και χαμένος καιρός. Όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις και οι διορθώσεις και οι βελτιώσεις είναι ανοησίες. Όσο πιο πολύ καλύτερεύεις και μεταρρυθμίζεις, τόσο το χειρότερο, γιατί δίνεις προσωρινά τεχνητή ζωή σε κάτι που πρέπει το δίχως άλλο να πεθαίνει και να γκρεμιστεί. Δεν είμαι μεγαλοφυΐα κι ούτε θέλω να γίνω· ξέρω όμως τι πρέπει να γίνει τώρα και αυτό κάνω. Και 'σεις το ξέρετε δεν κάνετε όμως άλλο από το να κλαψουρίζετε. Εμείς όμως δεν κλαίμε. Δρούμε...»

Φ. Ντοστογιέφσκι / «Οι δαιμονισμένοι»

Το ταξίδι

Κατέβηκα προς το λιμάνι,
περνώντας από τις πολύβουες συνοικίες της δυτικής
πλευράς.
Ξένες πόλεις μέσα στη πόλη.
Το θαμπό φως από τα ανοιχτά παράθυρα των
χαμόσπιτων έκαναν μεγαλειώδεις τους ελλεινούς δρόμους.
Κοντά στο λιμάνι συνάντησα τρομακτικές αγορές με
αίματα και λείπα ψαριών να γυαλίζουν από το αναμικτό
φως των στύλων του ηλεκτρικού.
Οι μικρόσωμοι Αιγύπτιοι ψαράδες διατυμπάνιζαν την
πραμάτεια τους δίπλα από πολύβουους δρόμους επίδειξης
νέων μοντέλων αυτοκινήτων.
Γνώρισα τα κορίτσια που έκαναν πιάτσα για τους
μεθυμένους ναύτες από κάθε γωνιά της γης.
Εργνεψα γεια στους αστέγους που μεθούσαν κάθε πρωί
από το ντιζέλ των ψαράδικων και των πλοίων της
γραμμής, κοιτώντας την ανατολή με μάτια μισόκλειστα
από το πρωινό φως και την αλμύρα της θάλασσας.
Περιπλανήθηκα μέσα στα στενά του λιμανιού, ήξερα που
να βρω ναρκωτικά ή κάποιον πληρωμένο δολοφόνο.
Λίγα μέτρα από το σπίτι μου ζούσα τις περιπέτειες του
κόσμου.
Πεντακόσια μέτρα μακριά του βρίσκοταν όλες οι ξένες
χώρες.

Ευάγγριος Αληθινός

a picture

There stands a chair that's very clear
like this day, in this scape
and then white roses in the back
like the thoughts and fears of the past.
A hazy shade is the sight of roses
like a few days from the future
and those days that we leave.
And the background, in this scape
lies on dark shades, on the far end
like years after, in this scape
like the long run of our crawls.
There stand those hazy lines
as when knowledge moved slowly
to places unknown, in this scape.
What we learned from our steps
what was fair and what is sinister
now spreads our hopes in between
these lines of time.

Σ' έναν κόσμο ανταγωνισμού, διαμεσολάβησης, εκμετάλλευσης, εμπορευματοποίησης, απάθειας, ατομισμού, ρουφιανιάς, συστημικής βίας...

ΘΕΛΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΝΑ ΓΙΝΕΙ
ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΗΣ

...να περνά
στην αντεπίθεση,
να αντιτάσσει
την αξιοπρέπεια
την αλληλεγγύη
& τη συλλογικότητα
τη συμμετοχή &
την αυτοοργάνωση

... ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΣΑΝ ΤΟ ΓΙΩΡΓΑΚΗ & ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΞΑΛΤΟ, ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΕΚΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Σύντροφοι/ισσες από Χαλάνδρι, Μορούσι, Αγ. Παρασκευή

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

Όλοι λένε το ορμητικό ρέμα βίαιο.
Μα την κοίτη του ποταμού που το κρατάει,
κάνει δεν τη λείει βίαιη.
(Bertolt Brecht)

ΑΡ. ΦΥΛΑΛΟΥ 6 ● ΗΡΑΚΛΕΙΟ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010 ● ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

I like the fog
It's soft and cool,
It hides everything
On the way to school.

ακόμη μια άποψη
για την «νέα γρίπη»
Πολιτικοοικονομικές συμφωνίες
πίσω από τις γεμάτες με υγρό
πλαστικές σύριγγες.

σελ. 18

κίτρινη φασιστική δημοσιογραφία

Σχετικά με τις φασιστικές επιθέσεις
που έλαβαν χώρα τον τελευταίο καιρό
στα Χανιά.
Από το Στέκι Μεταναστών Χανίων.

σελ. 6

η συμμαχία των προδόμων

«κάποιοι ετοιμάζαν
τη νύχτα των κρυστάλλων...»
(Μ. Χρυσοχοΐδης υπ.προ.πο.
7/12/09)

σελ. 10

10 Δεκεμβρίου 1893
Χαρ. Τρικούπης στην βουλή των Ελλήνων

«...κύριοι δυστυχώς επτωχεύσαμεν...»

οικονομία σελ 12-17

Στο τέλος της πρώτης δεκαετίας του 21ου
αιώνα το κράτος που μας φιλοξενεί (και για
λόγους συντομίας και μόνο θα αναφέρεται
Ελλάδα από δω και στο εξής) βρίσκεται στα πρόθυρα
οικονομικής κατάρρευσης. Είναι συμπτωματικό? Είναι
ξαφνικό και αναπάντεχο ? Όχι, πρόκειται για ένα
ιστορικό επακόλουθο και μία ιστορική συνέχεια των
κατα συρροή ληστρικών επιδρομών των πολιτικών,
αφεντικών και τραπεζών, σε βάρος της εργατικής και
αγροτικής τάξης, των οικονομικά ασθενέστερων και
των μεταναστών.

Από την επανάσταση του 1821 δηλαδή πριν την
σύσταση του, το ελληνικό κράτος βρίσκεται χρεωμένο
στις Μεγάλες Δυνάμεις. Το 1824 η Ελλάδα συνάπτει το
πρώτο δάνειο αξίας 800.000 στερλινών από το ...
φιλικό προσκείμενο αγγλικό βασίλειο. Στα ταμεία του
πρώιμου κρατιδίου φτάνουν όμως μόνο 308.000
στερλίνες, τα υπόλοιπα ήταν τραπεζικά έξοδα και
έξοδα κίνησης της αποστολής από την αγγλία!
Ακολούθησε ακόμη ένα δάνειο της τάξης των
2.000.000 στερλινών εκ των οποίων κατέληξε στα
ελληνικά ταμεία μόλις 190.000! Από τις 1.100.000
στερλίνες θα κρατηθούν διάφορα ποσά για τόκους,
έξοδα, μεσιτικά και προηγούμενα δάνεια συνολικού
ύψους 529.000 στερλινών. Το 1827 ήλθε η πρώτη
ουσιαστική πτώχευση λόγω αδυναμίας καταβολής
των τοκοχρεολυσίων των δανείων του 1824 και 1825.
Δύο χρόνια αργότερα ο τέως υπουργός εξωτερικών
της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και μετέπειτα έλληνας
πρωθυπουργός Ιωάννης Καποδίστριας για να
συστίσει το κράτος εξέδωσε τα πρώτα ακάλυπτα
ελληνικά χαρτονομίσματα. Το 1843 ήλθε η δεύτερη
πτώχευση αφού το Λονδίνο και το Παρίσι πρώτα
αρνήθηκαν να δανείσουν τον Καποδίστρια, στη
συνέχεια δάνεισαν τον Όθωνα με 60 εκατ. φράγκα,
από τα οποία τα 33 εκατ. πήγαν αμέσως για την

ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε (Γ.Α.Π.)

εσείς βουλιάζετε εμείς αλλάζουμε κι έρχονται οι δικές μας μέρες

αποπληρωμή των «Δανείων της ανεξαρτησίας». Τα υπόλοιπα χρήματα
δόθηκαν για την εξαγορά της Αττικής, της Εύβοιας και της Φθιώτιδας
από την παραπαίουσα Οθωμανική Αυτοκρατορία ενώ άλλο ένα
μεγάλο ποσοστό του δανείου δικαιολογήθηκε ως έξοδα συντήρησης
βαυαρικών στρατευμάτων στο ελληνικό κρατίδιο!

σελ. 12

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
στην
κατάληψη
ΠΙΚΠΑ

μεραμβέλλου &
υγείας γυνιά

6 Φεβρουαρίου

- εκδήλωση με τον Στέργιο Καταρά
- βιβλιοπαρουσίαση "εγώ ο
προβακάτορας, ο τρομοκράτης"
- συζήτηση για τα γεγονότα εκείνης
της περιόδου

26
ΦΕΒ
εκδήλωση
ενάντια στην
κατασκευή
αεροδρομίου στο
καστέλλι πεδιάδας.

17:00 παρέμβαση - συγκέντρωση
στη νομαρχία ηρακλείου
19:30 εκδήλωση - συζήτηση
στην κατάληψη ευαγγελισοού

για την υπόθεση του Ηλία
Νικολάου

Η εξουσία κρατάει κατά καιρούς
σε καθεστώς ομηρίας
αγωνιζόμενους ανθρώπους,
σύμφωνα με τα σχέδια
πρόληψης και καταστολής των
αντιστάσεων σε κάθε κοινωνικό
πεδίο. Όμως, καμιά
αντιεξεγερτική εκστρατεία και
καταστολή δεν μπορεί να
αναχαιτίσει τους κοινωνικούς
αγώνες,

σελ. 8

πολιτικό άσυλο στον Rido
τώρα

Ο Rido βρίσκεται ξανά κοντά μας
αλλά αυτό δεν μας εφυσυχάζει,
αφού ενδεχόμενη απόρριψη της
τελευταίας του αίτησης για
άσυλο θα ξαναβγάλει από το
«ψυγείο» τη διαδικασία
απέλασης.

σελ. 3

για την κοινωνική ανοχή
και την πολιτική ευθύνη

Γιατί η κοινωνία παρακολουθεί
ανεκτικά και σωπηλά πολέμους,
βασανισμούς σε Α.Τ.,
δολοφονίες στο όνομα της
δημοκρατίας, εργατικά δήθεν
ατυχήματα, απολύσεις,
σκάνδαλα κυβερνήσεων και
χιλιάδες άλλα?

σελ. 11

Κοπεγχάγη: διάσκεψη για
την κλιματική αλλαγή

Μεταξύ 7 και 19 Δεκεμβρίου
πραγματοποιήθηκε στην
Κοπεγχάγη της Δανίας η διεθνής
διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών
για την κλιματική αλλαγή
(Σύνοδος COP15 για το κλίμα).
Για άλλη μια φορά, οι
εκπρόσωποι των παγκόσμιων
οικονομικών και πολιτικών ελίτ
μαζεύτηκαν για να επιβάλλουν
τη στρατηγική που θα
ακολουθήσουν ώστε να
συντηρήσουν και να διευρύνουν
τα συμφέροντά τους.

σελ. 21

editorial

«Σύντροφοι,
όταν παλεύουμε δημιουργούμε
είμαστε στ'αλήθεια αυτοί που είμαστε
παλλόμενοι με το πρόσωπο στον ουρανό
είμαστε σκέτη δράση
κι όταν τραγουδάμε
ό,τι κι αν τραγουδάμε
τραγουδάμε την Ελευθερία»

Δεν είναι πολλές μέρες που έχει ξεκινήσει η δική των αμετανόητων μπάτσων Κορκονέα και Σαραλιώτη, των σκουληκιών που εκτέλεσαν τον Αλέξη, επιβεβαιώνοντας μας το αυτονόητο. Οι μπάτσοι δολοφονούν. Αυτό όμως το ξέραμε. Το κράτος δολοφονεί. Γί' αυτό ήμαστε σίγουροι. Με αυτή τη γνώση βαδίσαμε το Δεκέμβρη του 09 προσπαθώντας, όχι να αφαιρέσουμε το νόημα του και να τον μετατρέψουμε σε μια ακόμα «θλιβερή επέτειο», έρμαιο των βουλευτών, των καναλαρχών και των δημοσιογράφων, αλλά να υπενθυμίσουμε, πως η καθημερινότητα είναι αυτή που καθιστά την εξέγερση επιτακτική και αναγκαία στα χέρια αυτών που την κάνουν πράξη αλλά και στα μάτια αυτών που κοιτάνε με το στόμα ανοιχτό.

Όλοι είδαμε πώς χτυπήθηκε το αναρχικό κίνημα. Πώς οι κοινωνικοί χώροι βαπτίστηκαν σε μια νύχτα γιάφκες και πώς είναι οι «ποληπτικοί έλεγχοι» στις πλατείες και στα πάρκα. Αυτά περιέμουν κάτι λαμόγια σαν το Γρυσπολάκι και το Παλλήκαρη για να «επέμβρουν» στους καταλειμμένους χώρους όπως έγινε στα Χανιά με το κτίριο Παπαδοπέτρου τα χρυστούγεννα. Η εισβολή στο Ρεσάλτο και η ποινικοποίηση ενός ολόκληρου πολιτικού χώρου στηρίζονται σε γελοίες κατηγορίες, όσο γελοία και ξετσίπωτη είναι η ύπαρξη του Χρυσοχοϊδη και του ρουσιάνων του, όταν προσπαθούν να μας πείσουν ότι η δημοκρατία δεν εκδικείται. Όμως οι αθρόες συλλήψεις, οι άπειρες εξακρίβώσεις, οι άθλιοι εξευτελισμοί, οι βασανισμοί και οι δολοφονίες στα άγια ΑΤ άλλα δείχνουν. Η ομηρία των συντρόφων μας, οι υπέρογκες εγγυήσεις, αυτή η νόμιμη κλεψιά με αυτουργό το βρωμερό κράτος και συνεργό την εξαρτημένη από αυτό δικαιοσύνη (και πολλά ακόμα) είναι εικόνες από το μέλλον.

Η λεηλασία και η εκμετάλλευση του κοινωνικού πλούτου από το κεφάλαιο γίνεται κάθε μέρα όλο και πιο έντονη ακόμα και προς αυτούς που ακόμα νομίζουν πως είναι προνομιούχοι. Ελαστικοποίηση της εργασίας, ανασφάλιστη μαύρη εργασία, απολύσεις, συρρίκνωση των μισθών και των εργατικών δικαιωμάτων μας. Η εργασία μας, παράγει πλούτο που καρπώνονται οι διαχειριστές της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας, ενώ οι μισθοί μας αντηχούν το σαρκασμό με τον οποίο «ανταμειβούν» το μόχθο μας. Όλα με πρόσημμα την κρίση, όλα προς το συμφέρον των αφεντικών! Η επίθεση στις ζωές μας είναι γενικευμένη κι αυτό δε μπορούμε πλέον να το αγνοούμε.

Έρχονται άγριες μέρες. Το γνωρίζουμε εμείς, το γνωρίζουν κι αυτοί. Στη μύτη μας φτάνει από μακριά ένα άρωμα απεργίας και στα αυτιά μας ακούγονται οι φωνές των οδοφραγμάτων. Η καρδιά μας χτυπάει στην Άφισσα και το μυαλό μας είναι -που αλλού;- στην εξέγερση. Πιστεύουμε κι εμείς πως ο καπιταλισμός βουλιάζει και νιάθουμε την ανάγκη να τον βοηθήσουμε να βουλιάζει και να φτάσει στο πάτο, γιατί στην τελική αυτή είναι και η βαθιά επίθυμία μας. Αν σήμερα το πρόσωπο της βαρβαρότητας ονομάζεται σοσιαλισμός, χτες το ονόμαζαν νεοφιλελευθερισμό. Για μας που η οποιαδήποτε κυβέρνηση είναι κακέκτυπο της προηγούμενης, τα σάπια σανίδια της Βουλής που στηρίζονται αυτοί που δημαγωγούν, τρίζουν για όλους το ίδιο.

Σε πείσμα των καιρών το πρόσωπο της ελευθερίας μένει πάντα καλυμμένο.

Εξεγερμένο το 2010,11,12...

εφημερίδα δρόμου ΑΠΑΤΡΙΣ

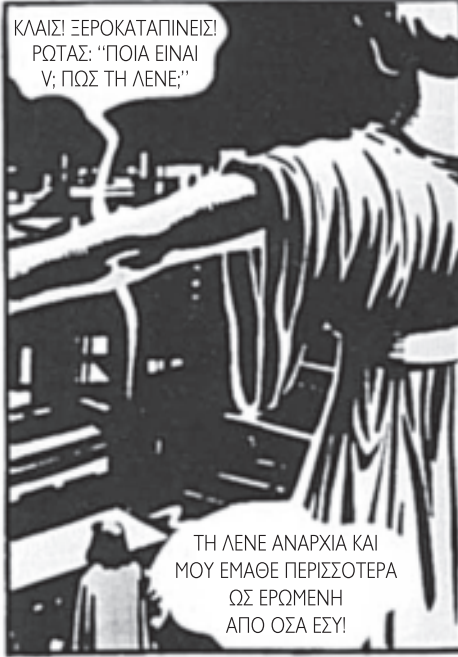

1 χρόνος
ΑΠΑΤΡΙΣ

διήμερο
εκδηλώσεων

παρασκευή 12 μαρτίου
(κατάληψη ευαγγελισμού)
18:00 | κουβέντα: εκτίμηση των κοινωνικών - πολιτικών συνθηκών και τρόποι παρέμβασης.
22:00 | καφενείο

σάββατο 13 μαρτίου
(λόγια)
19:00 | "εθνικόπιτά μου, το χρώμα του ανέμου" (ματέι βίζνιεκ) από τη θεατρική ομάδα Buffonata
22:00 | ρεμπέτικη βραδιά στην κατάληψη ευαγγελισμού

Σελίδες ανυπλήρωφόρησης και ενημέρωσης:

- A-infos / πολυγλωσσική ιστοσελίδα ειδήσεων απο το παγκόσμιο αναρχικό κίνημα (ελληνικά) **www.ainfos.ca/gr**
- Κατάληψη ΕΣΗΕΑ / ιστοσελίδα αντυπληρωφόρησης απο τη συνελευση έμμισθων, άμισθων, «μπλοκάκιδων», «μαϊρών», ανέργων και φοιτητών στα ΜΜΕ **katalipsiesiea.blogspot.com**
- Ο ημιόροφος / αντιεξουσιαστική ιστοσελίδα για την υγεία **imiorofos.org**
- Δικτυακή κομμούνα Βραχόκηπος **www.vrahokipos.net**
- Αγρος, αυτοδιαχειριζόμενο κατειλημένο έδαφος **www.eleftherosagros.blogspot.com**
- Αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο Κύπρου και Πατησίων **www.kiproukaipatision.blogspot.com**
- Αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο Ναυαρίνου και Χ.Τρικούτη **parkingparko.blogspot.com**
- Radical Fans United για μια κερκίδα χρωμάτων και συνειδησης **https://rfu.blogspot.com**
- Candia Alternativa / Ανεξάρτητη μη εμπορική ιστοσελίδα αντυπληρωφόρησης για τη Κρήτη **candiaalternativa.wordpress.com**
- Κοινωνικό Στέκι-Στέκι Μεταναστών Χανίων, εφημερίδα Καραβάνι **www.stekichania.gr**
- Φόρουμ μεταναστών Κρήτης **fmkritis.wordpress.com**
- Βήμα των οικολογικών & περιβαλλοντικών ομάδων της Κρήτης **www.ecocrete.gr**
- Κατάληψη Ευαγγελισμού Ηράκλειο **evangelismos.squat.gr**
- Κατάληψη ΠΙΚΠΑ Ηράκλειο **pikpairaklio.squat.gr**
- Κατάληψη Rosa Nera Χανιά **rosanera.squat.gr**

Γινεργκενικά ελευθεριακά και αντυεμπορευματικά ραδιόφωνα:

- 1431 AM / **radiofono.eng.auth.gr/doku.php**
- Ένταση 100.6 FM / **entasisfm.org**
- Ράδιο Κατάληψη 93.7 FM / **radiokatalipsi.espiv.net**
- Ραδιουργία FM 88.0 MHz / **radiourgia.squat.gr**
- 98 FM / **www.radio98fm.org**
- Radio Revolt / **www.radio-revolt.org**
- FM Αγκάθι / **fmagathi.wordpress.com**

Torrents και ελεύθερη διακίνηση κινηματικών και πολιτιστικών αρχείων:

- Black Tracker / **www.black-tracker.gr**
- Black tracker's Archive / **www.anarxeio.gr/b-t-archive/index.php**
- Galaria Tracker / **tracker.stigalaria.org**

Συνέντευξη με τον πολιτικό πρόσφυγα και αρνητή σιράτευσης Ridvan Celik (Rido)

Ο σύντροφος μας ο Ridvan Celik ή Rido όπως τον αποκαλούμε, αφέθηκε ελεύθερος στις 30/12/09 μετά από ένα μήνα περίπου ομηρίας στα χέρια του ελληνικού κράτους. Η ιστορία του Rido δεν έχει κάτι το πρωτότυπο αφού όπως λέει κι ο ίδιος «υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι σαν και εμένα, που εγκατέλειψαν τη χώρα τους λόγω πείνας, πολέμων, καταπίεσης και φτώχιας έχοντας ελπίδα για μια ανθρώπινη ζωή...». Πιστεύουμε πως οι λόγοι για να δημοσιεύσουμε μια συνέντευξη του είναι κατι παραπάνω από υπαρκτοί και μετά από αυτήν την ομηρία η κίνηση αυτή είναι και επιτακτική. Θέλουμε να δώσουμε την ευκαιρία στο Rido να πει αυτά που έζησε τις μέρες του δεκέμβρη αλλά και να θέσουμε το θέμα του πολιτικού άσylum που πλέον στα δικά μας αυτιά ακούγεται σαν σύντομο ανέκδοτο. Η αλληλεγγύη μας στο Rido αλλά και για οποιονδήποτε στέκεται με αξιοπρέπεια μπροστά στη βαρβαρότητα είναι δεδομένη. Καλή χρονιά κι εξεγερμένο το νέο έτος. Για ένα κόσμο χωρίς σύνορα, κράτη, πατρίδες...

Άπατρις: Ποια ήταν η πολιτική κατάσταση στην Τουρκία την περίοδο που έφυγες από εκεί;

Ριντο: Την περίοδο εκείνη (το 1991) όπου έφυγα από την τουρκία επικράτωσε στρατιωτικό καθεστώς. Το ΡΚΚ την ίδια χρονική στιγμή, είχε εντείνει την ένοπλη δράση του ενάντια στο φασιστικό κράτος . Η πολιτική της Τουρκίας τότε ήταν οι απαγωγές, οι βασανισμοί και οι εκτελέσεις αγωνιστών όπως επίσης και η στέριση κάθε ανθρώπινου δικαιώματος των μειονότητων της.

Α: Τι ήταν αυτό που σε οδήγησε να φύγεις απο τη χώρα σου και να ζητήσεις άσυλο σε μια ξένη χώρα;

Ρ: Δεν θα ήθελα να γίνω φαντάρος, πόσο μάλλον να γίνω φαντάρος σε μια τέτοια χώρα. Στον πόλεμο που μενόταν στην Ανατολή πατριώτες θυσιάζονται για τα δικαιώματα τους, και τα δικαιώματα του κουρδικού λαού. Γίνονται επιχειρήσεις σε χωριά με αποτέλεσμα το θάνατο πολλών αμάχων. Εγώ δεν θα ήθελα να συμμετέχω σε κάτι τέτοιο. Είμαι ενάντια

-- πολιτικό άσυλο στον Rido τώρα!

«Ονομάζομαι Ridvan Celik. Το Σεπτέμβριο του 1991 κλήθηκα από τις τουρκικές αρχές να παρουσιαστώ στο στρατό, προκειμένου να υπηρετήσω τη στρατιωτική μου θητεία στην περιοχή του Ντιαρμπακίρ (Νοτιοανατολική Τουρκία – βόρειο Κουρδιστάν), στην οποία την εποχή εκείνη μαίνονταν οι μάχες μεταξύ των Κούρδων ανταρτών και των τουρκικών δυνάμεων. Δεδομένου ότι δεν επιθυμούσα να εμπλακώ ως στρατιώτης στις μάχες αυτές, οι οποίες είχαν πάρει διαστάσεις εμφυλίου πολέμου, εγκατέλειψα τη χώρα μου τρεις μέρες αφότου έλαβα την πρόσκληση για την εκπλήρωση της στρατιωτικής μου θητείας.»

Απόσπασμα από την αίτηση του Ridvan Celik προς το ελληνικό Υπουργείο Δημόσιας Τάξης για χορήγηση πολιτικού άσylum, Σεπτέμβριος 1991

Ο Ridvan Celik (Rido) συνελήφθη στις 6 Δεκεμβρίου 2009, όταν περίπου 20 σύντροφοι κατευθύνονταν από την κατάληψη Ευαγγελισμού στην προσυγκέντρωση της πορείας που είχε καλεστεί για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και την κοινωνική εξέγερση που ακολούθησε. Καθώς οι σύντροφοι διέσχζαν το πάρκο Θεοτοκοπούλου, 2 διμοιρίες ΜΑΤ μαζί με ασφαλίτες τους περικύκλωσαν με το πρόσημμα του «ποληπτικού ελέγχου» και συνέλαβαν 4 άτομα (ανάμεσα τους και ο Rido), παρά την αντίδραση σημαντικής μερίδας κόσμου που βρισκόταν ήδη στην προσυγκέντρωση. Επίσης, με ένα ανάλογο σχέδιο ποληπτικής καταστολής, δυνάμεις ΜΑΤ είχαν αποκλείσει φασιστικά την πρόσβαση στην προσυγκέντρωση σε συντρόφους που έρχονταν από την κατάληψη ΠΙΚΠΑ, κάνοντας 2 ακόμα συλλήψεις. Την επόμενη μέρα, απαγγέλλονται σε όλους κατηγορίες πλημμεληματικού βαθμού, ορίζεται δική για τις 24 Ιουνίου 2010 και οι 5 αφήνονται «ελεύθεροι», ενώ ο Rido συνεχίζει να κρατείται και οι δικωτικοί μηχανισμοί ξεκινούν να δρομολογούν την απέλασης του στην Τουρκία. Στο πλαίσιο αυτό, στις 23 Δεκεμβρίου απορρίπτον με συνοπτικές διαδικασίες την αίτηση του για πολιτικό άσυλο και τα εημερώματα της επόμενης μέρας, τον μεταφέρουν αεροπορικάς να εντελώς απροεδοποίητα από τη Γ.Α.Δ.Η. στα κρατητήρια της Πέτρου Ράλλη στην Αθήνα. Έξ μέρες αργότερα κάνει νέα αίτηση για πολιτικό άσυλο, καθώς και για άσυλο για ανθρωπιστικούς λόγους, γεγονός που αυτή τη φορά «παγώνει» τη διαδικασία απέλασης, μέχρι να βγει η απόφαση γι αυτήν την αίτηση. Την ίδια

στον πόλεμο, στα όπλα, στον ρατσισμό και στις πολιτικές που χύνουν το αίμα χιλιάδων ανθρώπων. Γί' αυτούς τους λόγους εγκατέλειψα την Τουρκία.

Α: Τι συνέβη μετa την είσοδο σου στην Ελλάδα;

Ρ: Φτάνοντας στην Σάμο με μια μικρή βάρκα παραδόθηκα στο Λιμεναρχείο το οποίο με τη σειρά του με παρέδωσε στο τοπικό Α.Τ όπου και κρατήθηκε 3 μέρες. Στη συνέχεια με πήγαν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Λαυρίου. Εκεί έκανα την πρώτη αίτηση για πολιτικό άσυλο και μου δόθηκε με ταυτότητα με δημην άδεια παραμονής. Με την λήξη αυτής της άδειας μου ανακοινώθηκε και η πρώτη απόρριψη της αίτησης μου. Μου κατέσχεσαν την ταυτότητα και μου ζήτησαν να φύγω από την χώρα. Για τους δικούς μου λόγους αποφάσισα να μην φύγω από την Ελλάδα. Μέχρι το 2002 οπότε και μου αφαιρέθηκε η τουρκική ιθαγένεια ζούσα και εργαζόμουν στο λαύριο. Με το χαρτί της ανιθαγένειας πήγα στο Ελληνικό συμβούλιο

συγκέντρωση έξω από τη Γ.Α.Δ.Η. στις 16/12

μέρα αφήνεται «ελεύθερος».

Ο Rido ήρθε στην Ελλάδα ως πολιτικός πρόσφυγας το 1991 σε ηλικία 22 ετών. Επέλεξε να αυτοεξοριστεί όταν αναγκάστηκε από το φασιστικό τουρκικό καθεστώς να καταταγεί και να πολεμήσει ενάντια στα ταξικά του αδέρφια, τους Κούρδους αντάρτες. Φθάνοντας στην Ελλάδα συνέχισε να αγωνίζεται και να συμμετέχει στα κινήματα.

Όλα αυτά τα χρόνια το ελληνικό κράτος αρνείται πεισματικά να του δώσει άσυλο απορρίπτοντας και τις 3 προηγούμενες αιτήσεις που έχει κάνει: μία για πολιτικό άσυλο το 1991, μία για ανθρωπιστικό άσυλο το 2002 και τελευταία η αίτηση που έκανε στο Ηράκλειο μετά τη σύλληψη του. Επίσης, το 2003 οι ελληνικές αρχές αρνήθηκαν να του χορηγήσουν ταυτότητα ανιθαγενούς, μοιλονότι από το 2000 το τουρκικό κράτος τον έχει διαγράψει από πολιτή του αφαιρώντας τον την τουρκική ιθαγένεια. Αυτές οι συνεχείς απορριψεις εκ μέρους του ελληνικού κράτους, ανάγκασαν το Rido να έει σε ημιπαράνομο καθεστώς, μετατρέποντάς τον παράλληλα σε πεδίο εκμετάλλευσης του κάθε εργοδότη.

Η πολιτική που ακολουθεί εδώ και χρόνια το ελληνικό κράτος απέναντι στους μετανάστες στερεί από το Rido όλα τα αυτονόητα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, καθιστώντας τον νομικά ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ. Αδυνατεί να φύγει νόμιμα από τη χώρα, καθώς δε δικαιούται ούτε ταυτότητα ούτε διαβατήριο, με αποτέλεσμα να τον κρατάει όμηρο και να τον οδηγεί συνεχώς στην παρανομία. Η ενδεχόμενη απέλασή του στην Τουρκία θα θέσει τη ζωή του σε σοβαρό κίνδυνο: σοβαρές ποινικές διώξεις για λιποταξία,

προσφύγων (GCR) όπου τους εξήγησα την κατάσταση στην οποία βρισκόμουν και μου έδωσαν μια βεβαίωση της δεύτερης αίτησης μου για ανθρωπιστικούς λόγους, η οποία δεν μου παρείχε καμία νομική κάλυψη. Την ίδια εποχή ήρθα στην κρήτη.

Α: Σε μία χώρα της Ε.Ε όπως η Ελλάδα, οι οργανώσεις οι οποίες έχουν δημιουργηθεί για την προστασία των δικαιωμάτων των μεταναστών, σε βοήθησαν ώστε να γίνουν οι απαιτούμενες ενέργειες για την ένταξη σου στην κοινωνία;

Ρ: Όχι δεν πήρα βοήθεια από καμία οργάνωση. Στήριξη βρήκα σε φίλους απ' το λαό και στον αντιεξουσιαστικό χώρο.

Α: Παρά το γεγονός του οτι στη χώρα βρίσκεται σε ημιπαράνομη κατάσταση, τι είναι αυτό που σε οδήγησε να εκθέσεις σε κίνδυνο τον εαυτό σου και να βρεθείς σε μια πορεία;

Ρ:Ο λόγος που βρέθηκα εκεί, είναι επειδή ένα αθώο παιδί σκοτώθηκε από έναν μπάτσο, πριν ένα χρόνο και ήθελα να διαμαρτυρηθώ ώστε να μην ξεχνιούνται και επαναλαμβάνονται τέτοια γεγονότα. Τελικά με την σύλληψη μου στη συμπλοκή στο παρκο θεοτοκοπούλου ούτε αυτό το δικαίωμα μου δόθηκε.

Α: Θα ήθελες να μας πεις λίγα πράγματα για την κράτηση σου στη Γ.Α.Δ.Ηρακλείου και την μεταγωγή σου στην Πέτρου Ράλλη;

Ρ: Την πρώτη εβδομάδα μου φέρθηκαν άσχημα και με έβριζαν πολύ. Με το φόβο της ενδεχόμενης απέλασης μου, πανικοβλήθηκα και ήμουν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση και επιπλέον δεν άφηναν κανένα σύντροφο ή φίλο να με δει κάτι που με επιβάρυνε περισσότερο. Ένα πρωί δύο κουκουλωμένοι μπάτσοι με ζήτησαν με έβγαλαν απ' το κελί και με παρέδωσαν σε δύο ασφαλίτες. Με πήγαν στο αεροδρόμιο με προορισμό που στο αεροπλάνο έμαθα πως είναι η Αθήνα.

Α: Πώς βλέπεις τα πράγματα από εδώ και πέρα; Και τι έχεις να πεις για τους χιλιάδες μετανάστες που βιώνουν την ίδια και ίσως χειρότερη κατάσταση με εσένα;

Ρ: Είναι δύσκολο να σκεφτώ το μέλλον μου εφόσον δεν έχει σταθεροποιηθεί ακόμα η υπόθεση μου.Υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι σαν και εμένα, που εγκατέλειψαν τη χώρα τους λόγω πείνας, πολέμων, καταπίεσης και φτώχιας έχοντας ελπίδα για μια ανθρώπινη ζωή. Εχω να πω σ' αυτούς οτι ο αγώνας τους είναι δικαίος και να μην σταματήσουν ποτέ να παλεύουν για τα δικαιώματα τους.

Α:Σ' ευχαριστούμε και σου ευχόμαστε καλή δύναμη.

Σημείωση: Οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις μεταφράστηκαν από τα τουρκικά στα ελληνικά

παρατεταμένη φυλάκιση και υποβολή σε βάνανυες ανακριτικές μεθόδους, καθώς και ο εξαναγκασμός του σε υποχρεωτική στράτευση, δηλαδή να σκοτώσει ή να σκοτωθεί. Προφανώς, η σύλληψη και η κράτηση του όλες αυτές τις μέρες δεν μας άφησε με σταυρωμένα τα χέρια. Κινητοποιούμενοι άμεσα, πραγματοποιήσαμε διάφορες δράσεις αλληλεγγύης και αντιπληρωφόρησης (μικροφωνικές συγκεντρώσεις, πορείες, κατάληψη ραδιοφωνικού σταθμού, συνθήματα σε κεντρικά σημεία της πόλης). Συγκεκριμένα, στις 15/12 πραγματοποιήθηκε πορεία με περίπου 500 άτομα η οποία αφού ακολούθησε το συνηθισμένο δρομολόγιο (Καλοκαιρινού-Αγ.Μηνά-Κορνάρου-Πλατεία Ελευθερίας) συνέχισε στην περιοχή της Αγ. Τριάδας, όπου διαμένουν πολλοί μετανάστες. Το μεσημέρι της επόμενης μέρας 50-60 σύντροφοι κάναμε μηχανοκίνητη πορεία και συγκέντρωση για μισή ώρα έξω από τη Γ.Α.Δ.Η., όπου οι μπάτσοι πιάστηκαν στον ύπνο, αφού δεν μας περίμεναν και χρειάστηκαν περίπου ένα τέταρτο για να επιστρέψουν 4 οχήματα τους από το κέντρο του Ηρακλείου και να παρατάξουν μισή διμοιρία μπροστά από την κεντρική πύλη. Τέλος, στις 30/12 είχε καλεστεί συζήτηση στο Πολυτεχνείο στην Αθήνα, έτσι ώστε να γίνουν και εκεί κινηματικές δράσεις αλληλεγγύης και ο αγώνας για την αποτροπή της απέλασης και τη χορήγηση πολιτικού άσylum στο Rido να ξεφύγει από τα τοπικά όρια του Ηρακλείου και να πάρει μεγαλύτερη διάσταση. Η «απελευθέρωση» του Rido την ίδια μέρα δεν μας άλλαξε τα σχέδια, απλά αυτά αναβλήθηκαν μέχρι την περίοδο εξέτασης της νέας αίτησης.

Παράλληλα με τις δράσεις στο δρόμο, βγήκαν ψηφίσματα αλληλεγγύης από σωματεία εργαζομένων, συλλόγους φοιτητών και εκπαιδευτικών, πολιτικούς φορείς και οργανώσεις της αριστεράς, γεγονός που θεωρούμε ότι είναι προς τιμή του, παρά τις γενικότερες διαφωνίες μας (με αρκετούς από αυτούς) σε δεκάδες ζητήματα πολιτικών αξιών, αντιλήψεων και κοινωνικών προταγμάτων.

Ο Rido βρίσκεται ξανά κοντά μας αλλά αυτό δεν μας εφησυχάζει, αφού ενδεχόμενη απόρριψη της τελευταίας του αίτησης για άσυλο θα ξαναβγάλει από το «ψυγείο» τη διαδικασία απέλασης.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΑΣΥΛΟ ΣΤΟ RIDO ΤΩΡΑ!
KANENAZ OMHPOΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ
KANENAZ ANΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΑΙΟΣ

▲/ Αλληλέγγυες/οι

■ το κλίμα αλλάζει ...ια ουμφέρονια ποιέ!

Ένα μεσημέρι, στα μέσα του Δεκέμβρη, χτύπησε το τηλέφωνο. Στην άλλη άκρη ένας φίλος όλο χαρά μου έλεγε ότι άκουσε στις ειδήσεις το Ρέππα να ανακοινώνει ότι το αεροδρόμιο στο Καστέλλι αναβάλλεται... τις επόμενες ώρες το σκηνικό επαναλήφθηκε, άλλοι κατάλαβαν ότι σταμάτησε, άλλοι ότι αναβλήθηκε... δυστυχώς τίποτα από αυτά δεν είχε συμβεί, μιας και...Το κλίμα αλλάζει αλλά το ΥΠΕΧΩΔΕ ποτέ...

Η πραγματικότητα για μια ακόμα φορά είχε διαστρεβλωθεί με ένα τρόπο που μόνο το ΠΑΣΟΚ μπορεί να πετύχει...

Ας ενημερώσουμε λοιπόν ότι ΟΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ για το έργο ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΚΥΡΩΘΕΙ. Ακύρωση του έργου θα σήμαινε

κατάργηση της Κοινής Υπουργικής Απόφασης της δημοπράτησης, πράγμα που ασφαλώς δεν έγινε. Ο Ρέππας ανακοίνωσε *αναβολή της δημοπράτησης*. Αυτό σημαίνει ότι οι εργολάβοι δεν θα καταθέσουν τις προσφορές τους στις 9 Φλεβάρη, αλλά σε κάποια ημερομηνία η οποία θα ανακοινωθεί από την κυβέρνηση το καλοκαίρι. Γιατί έχουμε την εξέλειξη αυτή;

1^η Δεν μπορούσε το έργο, να θεωρείται έργο της ΝΔ

2^η Θα πρέπει να γίνουν επαναδιαπραγματεύσεις από τη νέα κυβέρνηση με τους εργολάβους.

Χαρακτηριστικό είναι ότι την ημέρα που ο Ρέππας ανακοίνωσε την αναβολή της δημοπράτησης, η ΑΒΑΕ (Εταιρία που έχει κατασκευάσει αρκετά ολυμπιακά έργα), έβαζε στύλους στον κάμπο, οι οποίοι βγήκαν εν μια νυχτί μετά από τις αντιδράσεις και το θορύβο που προκλήθηκε από τους κατοίκους.

3^η Θα πρέπει να μην υπάρχουν αντιστάσεις από την τοπική κοινωνία.

Από τα βασικότερα ζητήματα! πράγμα που αποτελεί πονοκέφαλο για τα ντόπια ουμφέροντα, την κυβέρνηση και τους εργολάβους. Η δράση αυτή έχει ξεκινήσει χρόνια πριν.... το παιχνίδι είναι πλέον γνωστό (τάζουν λαγούς με πετραχήλια στους «απλούς» κατοίκους – κυρίως όμως σε «άτομα κλειδιά» - προβάλλουν το κομματικό συμφέρον, απειλούν κ.α) πιστεύουμε

και ελπίζουμε ότι η κοινωνία δεν θα τσιμπήσει...

4^η Θα πρέπει να μπαλωθούν τα λάθη της αρχικής μελέτης, προκειμένου να πέσουν οι προσφυγές των κατοίκων στο ΣτΕ.

Η αλήθεια είναι ότι δεν περίμεναν να κατατεθούν τρεις συνολικά προσφυγές, δύο από κατοίκους και μια από το Δήμο Καστελλίου. Η συγκεκριμένη κίνηση δημιούργησε ένα σκεπτικισμό, όχι για το έργο, αλλά γιατί κατάλαβαν ότι οι κάτοικοι δεν καταπίνουν ό,τι τους σερβίρουν. Για τις προσφυγές θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

5^η Δεν υπάρχουν χρήματα.

Με άδεια ταμεία και με την οικονομική κρίση παρούσα, το κράτος δεν μπορεί να συμμετέχει σε κανένα ποσοστό. Η κρατική συμμετοχή είχε τεθεί ως προϋπόθεση από το ΠΑΣΟΚ και τα κόμματα της αριστεράς, τα οποία υποστηρίζουν το έργο αλλά θέτουν ως προϋπόθεση να συμμετέχει το δημόσιο. Καταστροφή δημοσία δαπάνη, δηλαδή...

Όπως είπαμε παραπάνω, σημαντική εξέλιξη στην πορεία της δημοπράτησης του έργου ήταν οι προσφυγές. Το νομικό μέσο που μπορεί να σταματήσει το έργο αν το συμβούλιο επικρατήσει κρίνει ότι το έργο είναι αρνητικό για τον τόπο - όπως έγινε στην υπόθεση της Μονής Τοπλού.

Στην περίπτωση του αεροδρομίου στο Καστέλλι, κατατέθηκαν τρεις προσφυγές: οι δύο είναι από πολίτες που ζητάνε ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ (μία από τους κατοίκους του χωριού Ρουσοχώρια - το οποίο μαζί με άλλα 7 εμφανίζεται από το χάρτη, μιας και ο αεροδιάδρομος φτάνει μέχρι τις αυλές των σπιτιών – και μία από τους κατοίκους του Δήμου Καστελλίου - που υπογράφηκε κι από άτομα από το Ηράκλειο, καθώς κι από την ομάδα Οικολογική Παρέμβαση Ηρακλείου). Το σημαντικό και στις δύο αυτές περιπτώσεις είναι ότι η διαδικασία ανέδειξε πως οι άνθρωποι που διαφωνούν όχι μόνο είναι πολλοί αλλά και διατεθειμένοι να κινητοποιηθούν, αφού η υπογραφή της προσφυγής δεν είναι διόλου εύκολη κι ανεξόδη διαδικασία...

Τέλος, υπό την πίεση των πολιτών (με συνεχείς παρεμβάσεις στα δημοτικά συμβούλια κ.α), κατατέθηκε προσφυγή κι από το Δήμο Καστελλίου. Η συγκεκριμένη ωστόσο είναι πιθανόν ν' αποσυρθεί εάν υπάρχουν αλλαγές και αντισταθμιστικά οφέλη. Ο Δήμος εξάλλου, έχει δηλώσει ότι θέλει το αεροδρόμιο, εφόσον αλλάξουν κάποιοι όροι από κείνους που έχουν ανακοινωθεί, αντίθετα με πολλούς πολίτες που δηλώνουν αρνητικοί σε οποιασδήποτε μορφής αεροδρόμιο.

■/ Zooby

Δράσεις του σωματείου ντελιβεράδων “τελευταίος τροχός”

Το σωματείο «Εργαζόμενων οδηγών με δίκυκλο όχημα Ν. Ηρακλείου Κρήτης ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΡΟΧΟΣ» Ν. ΠΕΤΡΑΚΗΣ» αρχίζει να βρίσκει το δρόμο του.

Αν και με διάφορες προφάσεις (έλλειψη χώρου κ.α.) η Διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Ηρακλείου μας αρνείται το χώρο που δικαιούμαστε εκεί, οι συνελεύσεις μας έχουν αρχίσει και αποδίδουν καρπούς. Έτσι βγήκε ψήφισμα αλληλεγγύης στον Τούρκο Πολιτικό Πρόσφυγα RIDVAN CELIC που εξακολουθεί να κρατείται στη ΓΑΔΗ από τις 6/12/09, όταν συνελλήφθει αναιτία πριν από τη διαδήλωση μνήμης για τον 1 χρόνο από τη δολοφονία του 15χρονου μαθητή Α.Γρηγορόπουλου από αστυνομικό στην Αθήνα.

Έγινε επίσης παρέμβαση στην ACS Ηρακλείου από μέλη του Δ.Σ. του σωματείου για τις καθυστερήσεις των πληρωμών (επιδόματα, άδειες, μισθοί, δώρα) των εκεί συναδέλφων μας, που είχε σαν αποτέλεσμα την άμεση κατάβολή μέρους των χρημάτων τους. Ακόμα, στάλθηκαν ευχετήριες κάρτες σε όλους τους εργοδότες του κλάδου μας, με σκοπό την υπενθύμιση ότι είμαστε εδώ.

Ετοιμάζονται αφίσσες, αυτοκόλλητα και ιστοσελίδα με σκοπό την ενημέρωση των συναδέλφων του κλάδου και την εγγραφή όσο το δυνατόν περισσότερων μελών στο σωματείο για να δυναμώσουμε τη φωνή και τις δράσεις μας, ώστε να πάρουμε πίσω ότι μας στερούν και μας κλέβουν τα κάθε λογής αφεντικά.

Τέλος, με πολύ μεγάλη επιτυχία οργανώθηκε συλλογή ρούχων και υποδημάτων για να τα προσφέρουμε στους συνανθρώπους μας της ψυχιατρικής πτέρυγας του ΠΑΓΙΝΗ που τα έχουν ανάγκη. Η ανταπόκριση των Ηρακλειωτών ήταν πραγματικά συγκινητική αφού συγκεντρώθηκε ένας μεγάλος όγκος ρούχων, παπουτσιών και παιχνιδιών.

Μεγάλη η συμβολή των ανθρώπων του πολυχώρου. «Ξαστεριά» στην οδό Ραδαμάνθους 5 στον Αγ.Μηνά που μας παραχώρησαν τον τόπο συγκέντρωσης των ρούχων και των υποδημάτων. Άλλωστε σε ένα τελευταία μας Γενική Συνέλευση πραγματοποιήθηκε στην «Ξαστεριά» και οι σχέσεις που αναπτύσσονται με τον συγκεκριμένο πολυχώρο είναι πολύ ελπιδοφόρες. Η συνέχεια τους δρόμους και στους αγώνες.

■/ μπούκλας

αλλά όχι θεσμός που δημιουργεί πολίτες ημι-εργαζόμενους, ημι-ασφαλισμένους, με «ημι-μισθούς» και «ημι-δικαιώματα»; Από πότε δεν θεωρείται παράνομη η συνολική απαξίωση του εκπαιδευτικού συστήματος, των ιδίων των σχολείων, των εκπαιδευτικών του και κατ' επέκταση των ιδίων των μαθητών;

Ο σύλλογος αδιόριστων εκπαιδευτικών Ρεθύμνου, όχι μόνο παλεύει για ένα σχολείο που θα είναι εκεί για τα ίδια τα παιδιά, αλλά και πιστεύει ότι όλοι οι εργαζόμενοι είμαστε θύματα της ίδιας εκμετάλλευσης, βιώνουμε όλοι τον φόβο της επισφαλούς εργασίας. Γι' αυτό τον λόγο, και επειδή μόνο ενωμένοι μπορούμε να διεκδικήσουμε το αναφαίρετο δικαίωμά μας στην σταθερή δουλειά και αξιοπρέπεια, δηλώνουμε την συμπαράστασή μας στους εργαζόμενους που απολύονται από την μια στιγμή στην άλλη και απαιτούμε συλλογικά αυτά που μας ανήκουν.

Κανένας μόνος. Κανένας θεατής!

■/ Σύλλογος αδιόριστων εκπαιδευτικών Ρεθύμνου

ανακοίνωση της ανοιχτής συνέλευσης αναρχικών-αντιεξουσιαστών ηρακλείου

σε σχέση με: τη βία, τα σπασίματα, τις κουκούλες, τη νομιμότητα, τους μαθητές, την κατάληψη της Ανδρόγweg και τους βανδαλισμούς

► Εισαγωγή

Έπειτα από την εξέγερση του περασμένου Δεκέμβρη και υπό τον φόβο ενός ακόμη μεγαλύτερου ξεσπάσματος, η κυβέρνηση αποφάσισε να λάβει δραστικά μέτρα στοχοποιώντας πρωτίστως τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο και ενισχύοντας τα σώματα ασφαλείας και την προπαγάνδα των Μ.Μ.Ε.ξημέρωσης.

Βασική προϋπόθεση της καταστολής είναι η κοινωνική συναίνεση. Εδώ κολλάει και ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. Με τη συνεχή χρήση των όρων βία και τρομοκρατία και τη διαστρεβλωμένη προβολή συγκρουσιακών καταστάσεων, συλλήψεων κτλ, χωρίς να αναφέρονται στο πολιτικό υπόβαθρο όλων αυτών, καταφέρνουν να γίνουνται ηθικοί αυτουργοί μιας έντονης τρομοустерίας. Φοβίζουν τον κόσμο κάνοντάς τον να πιστεύει ότι ο πλέον επικίνδυνος εχθρός του είναι οι αναρχικοί. Μα τι είναι αυτό που θέλετε να διασφαλίσετε εν τέλει, την «προστασία του πολίτη» ή την προστασία της εξουσίας με ό,τι αυτό συνεπάγεται;

Έχοντας κάνει το πρώτο βήμα μαζικής πλήσης εγκεφάλου, εφαρμόζεται η καταστολή από την οποία χορτάσαμε και φέτος. Και όταν μιλάμε για καταστολή εννοούμε: 1200 προσαγωγές και εκατοντάδες προληπτικές συλλήψεις ανά την Ελλάδα, εισβολή σε στέκια (που βαπτίζονται «γιάφκες»), διαλύσεις πορειών...

► Ένα σύντομο Χρονικό των γεγονότων

Την Κυριακή 6-12 όπως σε όλη την Ελλάδα έτσι και στο Ηράκλειο είχε καλεστεί πορεία για τη συμπλήρωση ενός χρόνου από την εξέγερση του Δεκέμβρη. Πριν την πορεία οι δυνάμεις “προστασίας του πολίτη” είχαν αποκλείσει φασιστικά την πρόσβαση στον χώρο συγκέντρωσης σε όσους έρχονταν από τις δύο καταλήψεις (ΠΙΚΠΑ, Ευαγγελισμός) με αποτέλεσμα την προληπτική σύλληψη έξι συντρόφων, ο ένας εκ των οποίων κινδυνεύει με απέλαση. Ακολούθησε πορεία περίπου 800 ατόμων υπό την ασφκτική παρουσία των φρουρών του καθεστώτος. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε κατάληψη της Ανδρόγweg σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Το βράδυ εμφανίζονται φωτίες στην παραλιακή και στον ΟΤΕ στη Θέρισσο, ενώ καίγεται και μια αντιπροσωπία αυτοκινήτων περιφερειακά του Ηρακλείου. Την επόμενη (7-12) πραγματοποιείται ογκώδης συγκρουσιακή κατάσταση «ησυχίας, τάξης και ασφάλειας», είτε δεύτερον θεωρούν την κοινωνία ένα σύμπλεγμα τραπεζιτών, κρατικών αξιωματούχων, μπάτσων, βιομηχανών και δημοσιογράφων παραβλέποντας την ύπαρξη της πλειοψηφίας που ταίξει όλους τους παραπάνω. Η δεύτερη άποψη απευθύνεται σε αφελείς που πιστεύουν ότι έχουν κοινά συμφέροντα με μια τράπεζα και άλλα τέτοια, η πρώτη όμως αποτελεί μόνιμη και σταθερή βάση του ιδεολογήματος της ασφάλειας.

Σύμφωνα με αυτό το ιδεολόγημα οι πολίτες αισθάνονται ανασφαλιστές από την «εγκληματικότητα» έτσι γενικά, άσχετα απ' το εάν το έγκλημα είναι ταξικό, πολιτικό, οικονομικό ή έγκλημα πάθους, και διψάνε για περισσότερους μπάτσους στο δρόμο, κάμερες ασφαλείας, αύρες και άλλα. Υπάρχουν όμως κάποια κοινωνικά κομμάτια που φαίνεται να διαφωνούν, πράγμα που μπορούν να

► Για τις κουκούλες

Η κουκούλα είναι το προφανές μέσο προφύλαξης από τις κάμερες των μπάτσων και των μέσων μαζικής εκτροφής (ΜΜΕ), μέσο προστασίας από τα παράνομα χημικά και τους κάθε λογής χαφιέδες που κυκλοφορούν γύρω από τις πορείες. Πέρα από τα προφανή, είναι επίσης ένα μέσο προφύλαξης από καταστάσεις που επισήμως δεν συμβαίνουν, γιατί αποκρύπτονται τακτικά από τα φερέφωνα του κάθε καναλάρχη. Είναι μέσο προφύλαξης από τη χυδαία φύση των ΜΑΤ, από τις παρακρατικές συμμορίες που κρύβονται πίσω τους, από τα βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα, από τις σημειωμένες φωτογραφίες με πρόσωπα, από τη φυλακή...

Μαντίλα, κουκούλες και μάσκες ήταν πάντα το ελάχιστο μέσο προστασίας για κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο, από τον Μάη του '68, στους αυτόνομους στην Ιταλία, στη γερμανία του '80, στους Ζαπατίστας και σε άλλες γωνιές της λατινικής αμερικής, μέχρι και την ελληνική αριστερά (προ αμνημονεύτων χρόνων). Μέσα στη φθορά του χρόνου, τα μαντίλα γίνανε κουκούλες και τα μέσα άλλαζανε μορφή, κρύβοντας όμως πάντα πίσω τους τις ίδιες ανυπότακτες διαθέσεις - που δεν παλιώνουν ποτέ.

► Για τα σπασίματα και την κοινωνική αντίβια

Πάγια τακτική του κράτους και των κολαούζων του είναι η διαστρέβλωση τη πραγματικότητας και η δημιουργία ψευδών εντυπώσεων. Έτσι η ντόπια εφημερίδα ΝΕΑ ΚΡΗΤΗ, σαν καλός εντολοδόχος του καθεστώτος, πέρσι κατά την διάρκεια της εξέγερσης κυκλοφόρησε με εξώφυλλο «ΧΑΟΣ-ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΣ» ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ». Ποιον όμως και κυρίως ποιες πράξεις φοβάται η κοινωνία του Ηρακλείου;

Είναι γνωστό και δεν αμφισβητείται από κανέναν ότι τόσο πέρσι τον Δεκέμβρη, όσο και καθ' όλη τη διαδρομή του αναρχικού χώρου στο Ηράκλειο, οι επιθέσεις που έχουν γίνει στρέφονται στοχευμένα είτε κατά τραπεζών και κρατικών κτιρίων είτε κατά μπάτσων. Εάν ρο υ φ α ν ο ψ υ λ λ ά δ ε ς π ρ ο σ π α θ ο υ ν επανειλημμένα να ταυτίσουν αυτούς τους στόχους με την κοινωνία, αυτό δυο πράγματα μπορεί να σημαίνει: Πρώτον είτε πιστεύουν ότι όλη η κοινωνία δεν επιθυμεί να αλλάξει τίποτα και βολεύεται με μια άρρωστα παρατεταμένη κατάσταση «ησυχίας, τάξης και ασφάλειας», είτε δεύτερον θεωρούν την κοινωνία ένα σύμπλεγμα τραπεζιτών, κρατικών αξιωματούχων, μπάτσων, βιομηχανών και δημοσιογράφων παραβλέποντας την ύπαρξη της πλειοψηφίας που ταίξει όλους τους παραπάνω. Η δεύτερη άποψη απευθύνεται σε αφελείς που πιστεύουν ότι έχουν κοινά συμφέροντα με μια τράπεζα και άλλα τέτοια, η πρώτη όμως αποτελεί μόνιμη και σταθερή βάση του ιδεολογήματος της ασφάλειας.

Σύμφωνα με αυτό το ιδεολόγημα οι πολίτες αισθάνονται ανασφαλιστές από την «εγκληματικότητα» έτσι γενικά, άσχετα απ' το εάν το έγκλημα είναι ταξικό, πολιτικό, οικονομικό ή έγκλημα πάθους, και διψάνε για περισσότερους μπάτσους στο δρόμο, κάμερες ασφαλείας, αύρες και άλλα. Υπάρχουν όμως κάποια κοινωνικά κομμάτια που φαίνεται να διαφωνούν, πράγμα που μπορούν να

επιβεβαιώσουν και οι πανικόβλητοι ειδικοί φρουροί που ακόμα τρέχουν για να φύγουν από την πλατεία Ελευθερίας εξαιτίας της μαθητικής πορείας της Δευτέρας 7/12. Και αυτά τα κομμάτια της κοινωνίας αυξάνονται και αγριεύουν.

Εμείς ως αναρχικοί ξεκαθαρίζουμε ότι η εξεγερτική βία είναι ένα από τα μέσα που χρησιμοποιούμε και δεν σκοπεύουμε να εγκαταλείψουμε. Θα βρισκόμαστε πάντα δίπλα σε αυτούς που αντιστέκονται, συνδιαμορφώνοντας μαζί τους τα μέσα πάλης. Η καταστροφή τραπεζών, κρατικών κτιρίων και πολυεθνικών είναι συμβολική πράξη αντίστασης στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Η βία εναντίον των μισθοφόρων μπάτσων είναι πράξη αξιοπρέπειας. Ο αγώνας ενάντια στο καθεστώς και τους πάνοπλους στρατούς του δεν μπορεί να είναι ειρηνικός...

► Ό,τι είναι νόμιμο δεν είναι απαραίτητα και δίκαιο

Οι νόμοι και ο θεσμός της «Δικαιοσύνης» που αυτοί εκφράζουν δεν είναι ένα σύνολο κοινώς αποδεκτών κανόνων, όπως προπαθούν να μας πείσουν τα μέσα κρατικής προπαγάνδας και χειραγώγησης (σχολεία, ΜΜΕ, κλπ). Αντίθετα, είναι τα απαραίτητα εργαλεία λειτουργίας και επιβολής του κράτους. Κόβονται και ράβονται για να εξυπηρετούν και να νομιμοποιούν τα εξουσιαστικά και κεφαλαιοκρατικά συμφέροντα που το τελευταίο προασπίζει. Με λίγα λόγια, αποφασίζονται και θεσπίζονται από τους «από πάνω» για να κρατούν δέσμιους τους «από κάτω».

Εισαγγελείς και δικαστές εξαντλούν όλη την αυστηρότητα τους σε αδύναμες κοινωνικά ομάδες (μετανάστες, τοξικομανείς, τοιγγάνους, κλπ) και κοινωνικούς αγωνιστές. Με μεγάλη προθυμία τους στέλνουν στη φυλακή. Με τον ίδιο ζήλο χαρακτηρίζουν απεργίες ως «παράνομες και καταχρηστικές» και συμμετέχουν στο κουκούλωμα των δολοφονιών εργατών στα σύγχρονα κότερα της μισωτής σκλαβιάς.

Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε, που αν κατηγορηθείς για την κλοπή του «αμύθητου» ποσού των 20 ευρώ κινδυνεύεις να σπείσεις και να πεθάνεις στη φυλακή (όπως συνέβη πρόσφατα στην 30χρονη Μαρία Αντωνίου), την ίδια ώρα που τράπεζες και μεγαλοεπιχειρηματίες απομυζούν τρισεκατομμύρια με τις πλάτες του νόμου! Την ίδια ώρα που άρχοντες και βουλευτάδες στήνουν τρελό φαγοπότι γύρω από ασφαλιστικά ταμεία, Βατοπέδια, Ζήμενες, κλπ και μόνο εθνικοί ευεργέτες δεν έχουν ανακηρυχθεί ακόμα. Σε ένα εκ θεμελίων άδικο σύστημα, οι νόμοι και η «Δικαιοσύνη» είναι ένα κάλπικο κουρελόχαρτο που το αγοράζει όποιος δώσει περισσότερα...

Από την άλλη τα μέσα που χρησιμοποιούν όσοι αγωνίζονται ενάντια σε αυτήν την οργανωμένη βαρβαρότητα δεν μπορούν να μπαίνουν στο πλαίσιο «νομιμότητας» που ορίζει το κράτος. Ή, όπως λέει ένα παλιό μα πάντα επίκαιρο σύνθημα: «οι κοινωνικοί αγώνες δεν είναι νόμιμοι ή παράνομοι. Είναι ΔΙΚΑΙΟ!».

► Για την Κατάληψη της Ανδρόγweg

Την Κυριακή 6-12 προχωρήσαμε σε κατάληψη του κτιρίου της Ανδρόγweg σε ένδειξη αλληλεγγύης στους έξι συλληφθέντες με σκοπό να το χρησιμοποιήσουμε ως κέντρο αντιληροφόρησης ενάντια στη γενικότερη αστυνομοκρατία των ημερών σε όλη τη χώρα, αλλά και την απροσημάτιστη καταστολή που δεχτήκαμε στο Ηράκλειο. Είναι γεγονός πως το συγκεκριμένο εγχείρημα δεν περιφρουρήθηκε επαρκώς, με αποτέλεσμα (για πρώτη φορά μετά από μια σειρά παρόμοιων ενεργειών μας στο παρελθόν) να υπάρξουν κλοπές και βανδαλισμοί στο χώρο του κτιρίου. Οι πράξεις αυτές μας βρίσκουν μετωπικά αντίθετους, αφενός γιατί τα ιδιοτελή τους κίνητρα συγκρούονται ενθές με τις αρχές της αλληλεγγύης και της συντροφικότητας που προσβέουμε, αφετέρου γιατί δεν συνάδουν με την υπευθυνότητα που σε τέτοιες περιπτώσεις οφείλει να επιδεικνύει ένας ιδεολογικός χώρος που αποτελεί πολιτική οντότητα με συγκεκριμένες, συλλογικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων και προτάσεις

συμφέροντα που το τελευταίο προασπίζει. Με λίγα λόγια, αποφασίζονται και θεσπίζονται από τους «από πάνω» για να κρατούν δέσμιους τους «από κάτω».

Εισαγγελείς και δικαστές εξαντλούν όλη την αυστηρότητα τους σε αδύναμες κοινωνικά ομάδες (μετανάστες, τοξικομανείς, τοιγγάνους, κλπ) και κοινωνικούς αγωνιστές. Με μεγάλη προθυμία τους στέλνουν στη φυλακή. Με τον ίδιο ζήλο χαρακτηρίζουν απεργίες ως «παράνομες και καταχρηστικές» και συμμετέχουν στο κουκούλωμα των δολοφονιών εργατών στα σύγχρονα κότερα της μισωτής σκλαβιάς.

Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε, που αν κατηγορηθείς για την κλοπή του «αμύθητου» ποσού των 20 ευρώ κινδυνεύεις να σπείσεις και να πεθάνεις στη φυλακή (όπως συνέβη πρόσφατα στην 30χρονη Μαρία Αντωνίου), την ίδια ώρα που τράπεζες και μεγαλοεπιχειρηματίες απομυζούν τρισεκατομμύρια με τις πλάτες του νόμου! Την ίδια ώρα που άρχοντες και βουλευτάδες στήνουν τρελό φαγοπότι γύρω από ασφαλιστικά ταμεία, Βατοπέδια, Ζήμενες, κλπ και μόνο εθνικοί ευεργέτες δεν έχουν ανακηρυχθεί ακόμα.

Σε ένα εκ θεμελίων άδικο σύστημα, οι νόμοι και η «Δικαιοσύνη» είναι ένα κάλπικο κουρελόχαρτο που το αγοράζει όποιος δώσει περισσότερα...

ΤΟΠΟΣΤΟ ΛΑΟ, ΤΟΠΟΣΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

η επίθεση στην κατάληψη παπαδοπέτρου δε θα περάσει

Το κατεληγμένο πανεπιστημιακό κτίριο παπαδόπετρου, στη τζαννακάκη, λειτουργεί εδώ και 3 χρόνια, από φοιτητές και άλλους δραστηριοποιημένους ανθρώπους, ως αυτοδιαχειριζόμενος κοινωνικός χώρος έκφρασης, αυτοοργανωμένων μαθημάτων και ποικίλλων εκδηλώσεων. Μάλιστα αποτέλεσε σημείο αγώνα και αλληλεγγύης, τόσο στις αγροτικές κινητοποιήσεις του γενάρη '09, όσο και στη μεγάλη απεργία πείνας των μεταναστών.

Στις 23/12 ο πρύτανης πολυτεχνείου κρήτης γρυσπολάκης, με συνοδεία της αστυνομίας, εισέβαλλε στο κτίριο, άλλαξε κλειδαριές και το σφράγισε. Την επόμενη μέρα, φοιτητές και αλληλέγγυοι της κατάληψης ανακατέλαβαν το κτίριο, κάνοντας σαφές ότι δεν πτοούνται από τέτοιες ύπουλες επιθέσεις. Και πάλι, πρύτανης, αστυνομία και τεχνική υπηρεσία του πολυτεχνείου, με παρουσία εισαγγελέα, ξαναπαραβίσαν στο κτίριο, άδειασαν τον εξοπλισμό του και ξήλωσαν (χειμωνιάτικα!) ακόμα και τις πόρτες και τα παράθυρα. Η manία τους φαίνεται στην εικόνα του μισοκατεστραμμένου και νεκρού κτιρίου που άφησαν πίσω τους, σε αντίθεση με την λειτουργικότητα που διατηρούσε κατά τη διάρκεια της κατάληψης.

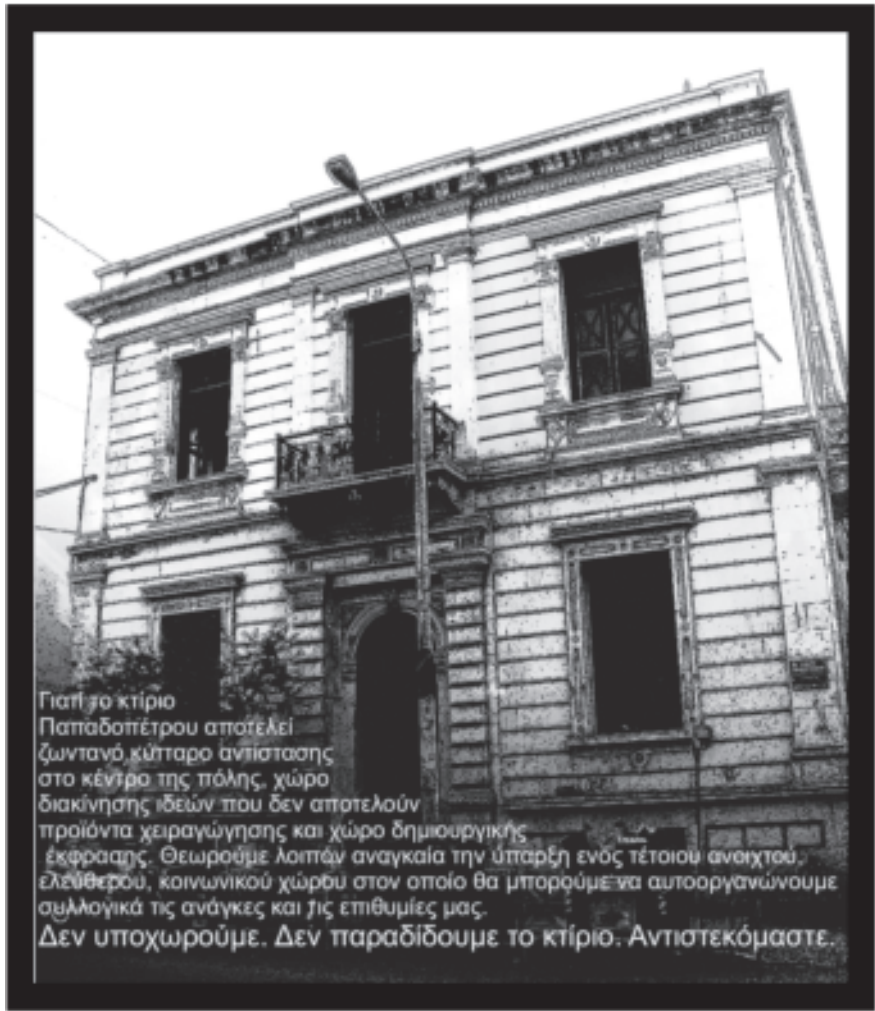
Η επίθεση αυτή είναι μέρος μιας συνολικής νέου τύπου καταστολής που εγκαίνιασε η εξουσία με το νέο –και πολλά υποσχόμενο –διαχειριστή της το ΠΑΣΟΚ. Το παρήληρημα Χρυσοχοϊδή περί «δημοκρατίας και πυγμής» και κατατράφεργη περί «αντιεξουσιαστικού εχθρού» βρήκε εφαρμογή στις προληπτικές προσαγωγές και συλλήψεις του δεκέμβρη, στις εφοδούς σε κοινωνικά στέκια, στο ιδιώνυμο της κουκούλας, στους ξυλοδαρμούς, στη σωρείαδικών.

Συνεχίζουν στοχοποιώντας καταλήψεις και επαναφέροντας το αγαπημένο τους θέμα, του ασύλλου, αφού αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα για το κράτος αφενός να προσπαθεί να καταστείλει

όσους εξεγείρονται και αφετέρου να στέλνει αποτρεπτικά μηνύματα σε όσους εν δυνάμει θα κάνουν το ίδιο: εργαζόμενοι της αναφάλιστης και ελαστικής εργασίας, άνεργοι, μετανάστες, νεολαίοι, μαθητικό κίνημα, όλοι όσοι πλήττονται από τις πολιτικές της δυσβάσταχτης επιβίωσης και της περιστολής δικαιωμάτων.

Με την ένοχη συναίνεση πρυτάνεων, πανεπιστημιακών, μίντια, βοώντων στα τηλεπαράθυρα και δικαστών, η εξουσία επιδιδεται σε συννενοήσεις και μαγειρέματα μύλους αυτούς και σ'ένα όργιο προπαγάνδας προσπαθεί να πείσει την κοινωνία ότι αν το άσυλο παραδοθεί στους μπάτσους θα επέλθει επιτέλους η έννομη τάξη κι ο πολιτισμός(!)

Σε τοπικό επίπεδο, στην κρήτη, αυτός που ανέλαβε μετά χαράς να φέρει εις πέρας την επίθεση στους κοινωνικούς χώρους, είναι ο πρύτανης γρυσπολάκης. Αναφέρεται μάλιστα και στην 5 χρόνων κατάληψη ευαγγελισμού στο ηράκλειο σαν επόμενους στόχους. Γνωστός για τη φασίζουσα στάση του και δηλωμένος εχθρός των ελευθεριών, αφού με τη δική του άδεια η αστυνομία επιτέθηκε και ψέκασε με χημικά φοιτητές και διαδηλωτές που προχώρησαν στην κατάληψη παπαδόπετρου κάνει ρατσιστικά και υποτιμητικά σχόλια για τους μετανάστες που ζουν και συμμετέχουν στη ρόζα νέρα και βέβαια δεν είδαμε να'χει βγάλει άχνη για τις αυξανόμενες φασιστικές επιθέσεις που κινητοποιούν τον τελευταίο καιρό την τοπική κοινωνία. Η ύποπτη και συνομηωτική διαδικασία που ακολούθησε για να μπει στο παπαδόπετρου και το ότι επικαλείται διακαώς τη νομιμότητα, ενώ ο ίδιος παραμένει καταχρηστικός στη θέση του πρύτανι και εκκρεμεί προσφυγή εναντίον του, τον καθιστούν υποκριτή και ηθικά διάτρητο. Οι θρασυάτες δηλώσεις του στα μμε «αδιαφορώ για τους φοιτητικούς συλλόγους» και «τα πανεπιστήμια έχουν θέση στο επιχειρείν» δείχνουν ξεκάφαρα τι προασπίζεται ο κύριος αυτός: το πανεπιστήμιο που

υπηρετεί τα συμφέροντα της αγοράς και τη δική του ασυλία να αλωνίζει και να διαχειρίζεται τα κονδύλια.

Γνωρίζουμε πράγματι ότι τα πανεπιστήμια ευθυγραμμίζονται με τις ανάγκες και τα συμφέροντα του κεφάλαιου με συνεργασίες, χρηματοδοτήσεις, έρευνες (ακόμα και στον πολεμικό τομέα) και προωθήσεις στελεχών. Πετούν τους πολλούς στον τενεκέ της ανεργίας και είναι τσιφλίκια πρυτάνεων και κολλητών με διαπλοκές και αδιαφάνειες. Η κοινωνία, μέσα από τις αντιστάσεις της , γνωρίζει ότι οι κοινωνικοί χώροι δεν είναι ιδιοκτησία και τσιφλίκι κανενός πρύτανι και κανενός υπουργού. Το άσυλο έχει κοινωνική χρήση αδιαπραγμάτευτη και ως τέτοιο θα χέρια από την κατάληψη Παπαδόπετρου.

Κάτω τα χέρια από την κατάληψη Rosa Nera

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις

✎/ Κατάληψη Rosa Nera

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις

επενδύοντας στα αδιέξοδα, στην αγανάκτηση και στην ανασφάλεια του κόσμου και ιδιαίτερα της νεολαίας , μέσα από blogs και με εφημερίδα που μοιράζεται στην πόλη μας σε ανυποψίαστους νεαρές-ούς.

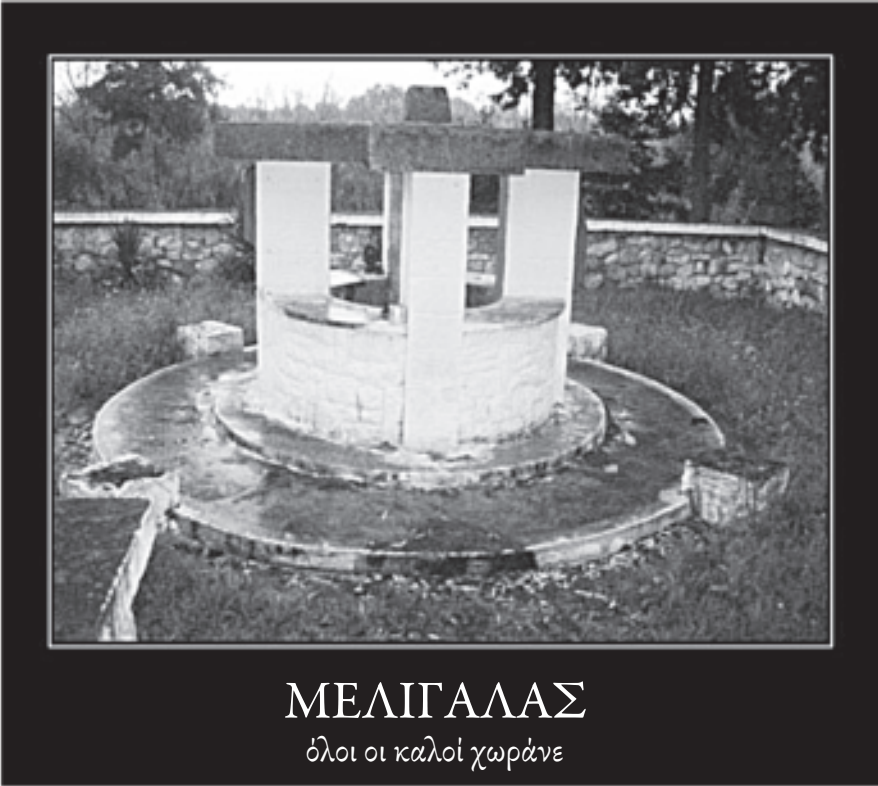
Η συνταγή της εφημερίδας γνωστή : ανακατεύουμε στην φυλλάδα αλήθειες με ψέματα και παράλληλα «δογματίζουμε» περί του έθνους και της καθαρότητας της φυλής μας. Συκοφαντούμε μετανάστες και όσους έχουν αντίρρηση μαζί μας, σπέρνουμε τον φόβο για το διαφορετικό και έχουμε εύκολες και «καθαρές λύσεις» για τα κοινωνικά προβλήματα. Βέβαια είμαστε δημοκράτες και φορείς της απόλυτης αλήθειας! Δημοσιογραφία από δηλωμένους ναζιστές και από ανθρώπους του παρακράτους είναι άκρας επικίνδυνη και πρέπει να αντιμετωπιστεί από όλους μας. Αυτό είναι ένα από τα πιο απαραίτητα κοινωνικά αντανακλαστικά των καιρών μας.

Καμιά ανοχή στον φασισμό

✎/ Κοινωνικό Στέκι-Στέκι Μεταναστών Χανίων
 Χ'Μιχάλη Νταλιάνη 5, Χανιά
 E-mail: stekichania@gmail.com
 Web: www.stekichania.gr

ΜΕΛΙΓΑΛΑΣ

όλοι οι καλοί χωράνε

17-νοέμβρη

Περισσότερο από κερκτημένη ταχύτητα, λόγω των γεγονότων της χρονιάς που πέρασε, παρά από κάποιο συσχετισμό με την ξεφτισμένη επέτειο

της 17 νοέμβρη, πολλές μέρες πριν στο Ηράκλειο είχε δημιουργηθεί ένα κλίμα που παρέπεμπε σε συγκρουσιακή πορεία. Από την μεριά του το κράτος έχοντας υπ' όψη ότι είναι η πρώτη μαζική πορεία της χρονιάς περικύκλωσε πριν την πορεία τις δύο κεντρικές καταλήψεις του Η ρ α κ λ ε ί ο υ (Ευαγγελισμός, ΠΙΚΠΑ) εγκαιनिάζοντας μια νέα μέθοδο καταστολής των κοινωνικών αντιδράσεων, αυτή της προληπτικής προσαγωγής (και ενίοτε σ ύ λ λ η ψ η ς) . Αυτή η τακτική η οποία περιλάμβανε και έξι προσαγωγές το προηγούμενο βράδυ αντιμετωπίστηκε με την προσέλευση σε μορφή πορείας 80 και πλέον ανθρώπων στο τόπο της συγκέντρωσης. Μια, τουλάχιστον επιπόλαιη, έμπνευση κάποιων συντρόφων να επιτεθούν στους μπάτσους με μολότω κατά την διάρκεια της προσυγκέντρωσης είχε σαν αποτέλεσμα την μη δημιουργία μπλοκ από τον αναρχικό χώρο ,και τρεις συλλήψεις πάνω στην κατακυλισμένη από μπάτσους και ασφαλίτες πλ. Ελευθερίας, πριν ακόμα από την αρχή της πορείας. Στην συνέχεια η διαδήλωση ξεκίνησε με την πρωτοφανή για τα δεδομένα του Ηρακλείου κατάσταση: πάνω από διακόσια άτομα, που υπό άλλες συνθήκες θα συγκροτούσαν το αναρχικό μπλοκ, στα πλάγια της πορείας, στην οποία οι μπάτσοι, οι οποίοι δέχονται μολότωf ανα τακτά χρονικά διαστήματα, προσπαθούν ανεπιτυχώς να επιτεθούν.

Πραγματοποιείται άλλη μια σύλληψη από στο ύψος του Αγ. Μηνά η οποία συνοδεύεται από ξυλοδαρμό και η επένδυση στα αδιέξοδα, στην αγανάκτηση και στην ανασφάλεια του κόσμου και ιδιαίτερα της νεολαίας , μέσα από blogs και με εφημερίδα που μοιράζεται στην πόλη μας σε ανυποψίαστους νεαρές-ούς.

Η συνταγή της εφημερίδας γνωστή : ανακατεύουμε στην φυλλάδα αλήθειες με ψέματα και παράλληλα «δογματίζουμε» περί του έθνους και της καθαρότητας της φυλής μας. Συκοφαντούμε μετανάστες και όσους έχουν αντίρρηση μαζί μας, σπέρνουμε τον φόβο για το διαφορετικό και έχουμε εύκολες και «καθαρές λύσεις» για τα κοινωνικά προβλήματα. Βέβαια είμαστε δημοκράτες και φορείς της απόλυτης αλήθειας! Δημοσιογραφία από δηλωμένους ναζιστές και από ανθρώπους του παρακράτους είναι άκρας επικίνδυνη και πρέπει να αντιμετωπιστεί από όλους μας. Αυτό είναι ένα από τα πιο απαραίτητα κοινωνικά αντανακλαστικά των καιρών μας.

Καμιά ανοχή στον φασισμό

✎/ Κοινωνικό Στέκι-Στέκι Μεταναστών Χανίων
 Χ'Μιχάλη Νταλιάνη 5, Χανιά
 E-mail: stekichania@gmail.com
 Web: www.stekichania.gr

Επίθεση με γκαζάκια πραγματοποιήθηκε στις 16:20 το απόγευμα της Κυριακής στο πολιτικό γραφείο του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Σίφη Βαλυράκη στα Χανιά. Από την επίθεση προκλήθηκαν υλικές ζημιές.

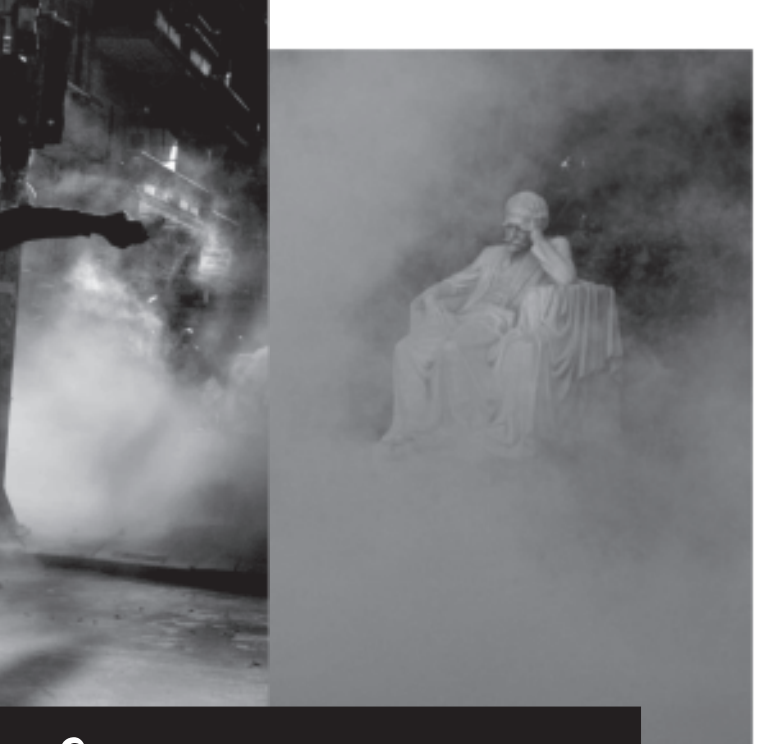
Άγνωστοι πέταξαν στην είσοδο του πολιτικού γραφείου του κ. Βαλυράκη τα γκαζάκια, τα οποία είχαν τυλίξει με στουπί. Από την φωτιά που προκλήθηκε, σημειώθηκαν υλικές ζημιές στην είσοδο του γραφείου.

Πηγή -Χανιώτικα Νέα

πορεία τελειώνει στα λιοντάρια με τελικό απολογισμό τέσσερις συλλήψεις εκ των οποίων οι δύο αντιμετωπίζουν έντονα το ενδεχόμενο της προφυλάκισης.

δυναμικό παρών με συγκεντρώσεις που καταλήγουν σε πορείες ,στα δικαστήρια την Τετάρτη (18-11) οπότε και οι συλληφθέντες πήραν αναβολή και την Παρασκευή (20-11) που ο εισαγ γελέ α ς αδυν ατών

προβόσση στον χώρο συγκέντρωσης σε όσους έρχονται από τις δύο καταλήψεις. Περίπου 25 άτομα που ξεκίνησαν από την κατάληψη Ευαγγελισμού περικυκλώνονται και δέχονται επίθεση από τρεις διμοιρίες ΜΑΤ και ακολουθεί σφοδρότατη σύμπλοκή. Με την βοήθεια διαδηλωτών που καταφθάνουν από τα λιοντάρια (σημειώνουμε ότι όλα αυτά γίνονται πριν την πορεία) με

τ α ς εχθρικές απέναντι ν α στους μπάτσους διαθέσεις ο κόσμος απεγκλωβίζεται, δυστυχώς όμως της τέσσερις συλλήψεις. Ταυτόχρονα το ίδιο γίνεται και στην κατάληψη ΠΙΚΠΑ με δέκα άτομα, κυρίως μαθητές, να εγκλωβίζονται μες στο κτίριο και άλλες δύο συλλήψεις. Ακολούθησε πορεία περίπου 800 ατόμων υπό την ασφυκτική παρουσία των φρουρών του καθεστώτος ενώ αξίζει να σημειωθεί η παρουσία ελάχιστων Συριζών ανάμεσα στο μπλοκ των αναρχικών και τους μπάτσους οι οποίοι ένοιωθαν (;) το χρέος (;) να προστατέψουν τον ειρηνικό χαρακτήρα της πορείας. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε κατάληψη της Ανδρόγυε σε ένδειξη

Τα γεγονότα που συνέβησαν στην Αθήνα και στην Αθήνα, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα την κατάληψη του κτιρίου, είναι ότι δεν έχει χαρτί και παρά τις αιτήσεις χορήγησης πολιτικού ασύλου κινδυνεύει με απώλση. Η πορεία έχει χαρακτήρα αντιπληροφόρησης και καταλήγει στην λαϊκή συνουσία της Αγ.Τριάδας όπου διαμένουν κυρίως μετανάστες που φωνάζουν συνθήματα τόσο για τον Ρίδο όσο και γενικότερα για το μεταναστευτικό ζήτημα.

✎/ ΒΑΓΙΑΝ

μολότωf ξέσπασε πυρκαγιά και προκλήθηκαν υλικές ζημιές στην τράπεζα, το ύψος των οποίων υπολογίζεται ότι ανέρχεται στις 15.000 ευρώ. Την εύθηνη αναλαμβάνουν οι μεταμεσονύχτιοι σαμποτέρ Πηγή - Πατρίς

✎/ Ηράκλειο 6/12/09
 Επίθεση με γκαζάκια σημειώθηκε αργά το μεσημέρι, στο κτήριο, όπου στεγάζονται υπηρεσίες του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου, επί της οδού Μουρέλου, στο κέντρο του Ηρακλείου. Άγνωστος δράστης, ή δράστες, ανέβηκαν στον 3ο όροφο του κτηρίου, στις υπηρεσίες του Διοικητικού Πρωτοδικείου, σταθμευμένα ένα συνοδευτικό όχημα, ένα αυτοκίνητο που εκτελεί τις χρηματοπιστωτικές και το Ι.Χ του υπαλλήλου της τράπεζας. Πηγή - Πατρίς

✎/ Ηράκλειο 3/12/09
 Μολότωf στην Παγκρήτια Τράπεζα Και δεύτερη εμπρηστική επίθεση σε τράπεζα στο Ηράκλειο Κρήτης μέσα σε ένα 24ωρο.

Στις 2:40 τα ξημερώματα, άγνωστοι έσπασαν την τζαμαρία της τράπεζας, η οποία βρίσκεται στη Λεωφόρο Κνωσού 105 και πέταξαν στο εσωτερικό τέσσερις βόμβες μολότωf. Από τις

αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Το βράδυ εμφανίζονται φωτιές στην παραλιακή και στον ΟΤΕ Θέρισσο, ενώ καίγεται και μια αντιπροσωπία αυτοκινητών περιφερειακό του Ηρακλείου.

7-Δεκέμβρη

Πραγματοποιείται ογκώδης συγκρουσιακή πανεκπαιδευτική πορεία 3.000 ατόμων με τους μαθητές να αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος. Κατά την διάρκεια της πορείας οι διαδηλωτές ξυλοκοπούν ασφαλίτες, επιτίθενται σε μια κλούβα μεταγωγών και σε δυο Οπκετζίδικα, με τους μπάτσους να φεύγουν πανικόβλητοι , για να καταλήξουν σε μια μαζικότατη σύγκρουση μπροστά στα δικαστήρια η οποία θα τελειώσει λίγο πριν αφεθούν ελεύθεροι οι συλληφθέντες της προηγούμενης ημέρας. Το απόγευμα, λίγο μετά την απελευθέρωση των συλληφθέντων της Κυριακής, ξεκινάει πορεία 250 ατόμων μετά από κάλεσμα του αναρχικού χώρου. Η παρουσία των μπάτσων ξεπερνά κάθε όριο, με οχτώ διμοιρίες και κουκουλοφόρους ασφαλίτες να είναι παρατεταγμένοι πίσω και πλάγια της πορείας. Μετά από σχετικά ασήμαντες συγκρούσεις, η πορεία κόβεται σε τρία κομμάτια και αμέσως μετά ασφαλίτες, ειδικό φρουρού και χαφιέδες επιδίδονται σε κυνηγητό διαδηλωτών χωρίς αποτελέσματα. Τη νύχτα οι μπάτσοι που φυλάνε την Περιφέρεια Κρήτης δέχονται επίθεση με μολότωf.

15-Δεκέμβρη

Πραγματοποιείται πορεία 250 ατόμων σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Ridvan Celik (Rido) που κρατείται στην Γ.Α.Δ.Η μετά την προληπτική σύλληψη του πριν την πορεία της 6-12 (είναι ο ένας εκ των τεσσάρων συλληφθέντων που δέχτηκαν επίθεση όταν έφυγαν από την κατάληψη Ευαγγελισμού). Ο λόγος που κρατείται είναι ότι δεν έχει χαρτί και παρά τις αιτήσεις χορήγησης πολιτικού ασύλου κινδυνεύει με απώλση. Η πορεία έχει χαρακτήρα αντιπληροφόρησης και καταλήγει στην λαϊκή συνουσία της Αγ.Τριάδας όπου διαμένουν κυρίως μετανάστες που φωνάζουν συνθήματα τόσο για τον Ρίδο όσο και γενικότερα για το μεταναστευτικό ζήτημα.

✎/ ΒΑΓΙΑΝ

μολότωf ξέσπασε πυρκαγιά και προκλήθηκαν υλικές ζημιές στην τράπεζα, το ύψος των οποίων υπολογίζεται ότι ανέρχεται στις 15.000 ευρώ. Την εύθηνη αναλαμβάνουν οι μεταμεσονύχτιοι σαμποτέρ Πηγή - Πατρίς

✎/ Ηράκλειο 6/12/09
 Επίθεση με γκαζάκια σημειώθηκε αργά το μεσημέρι, στο κτήριο, όπου στεγάζονται υπηρεσίες του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου, επί της οδού Μουρέλου, στο κέντρο του Ηρακλείου. Άγνωστος δράστης, ή δράστες, ανέβηκαν στον 3ο όροφο του κτηρίου, στις υπηρεσίες του Διοικητικού Πρωτοδικείου, σταθμευμένα ένα συνοδευτικό όχημα, ένα αυτοκίνητο που εκτελεί τις χρηματοπιστωτικές και το Ι.Χ του υπαλλήλου της τράπεζας. Πηγή - Πατρίς

✎/ Ηράκλειο 7/12/09
 Επίθεση με Μολότωf σημειώθηκε αργά το βράδυ σε αστυνομικό Τζιπ που φρουρούσε το κτήριο της περιφέρειας Κρήτης Πηγή - Ζούγκλα

Η ουμμαχία των προθύμων

*«κάποιοι ετοίμαζαν τη νύχτα των κρυστάλλων...»[1]
(Μ. Χρυσοχοΐδης υπ.προ.πο. 7/12/09)*

Εκδήλωση των Αθηνών, 2009

«αποκόβοντας» τον από κάθε ιδεολογική ελευθεριακή ταυτότητα και αξίες που προεβνεί, ανάγοντας τον σε εκφραστή της ωμής απολιτικής βίας, της καταστροφής και του ποινικού εγκλήματος, αφετέρου να τον εξισώσει πια εντελώς με τη πιο φρικαλέα και βάρβαρη ιδεολογία και τα εγκλήματα της που γνώρισε η ανθρωπότητα από καταβολής της. Το σύγχρονο ελληνικό κράτος (και ο ΠΑΣΟΚοι διαχειριστές του), ξερίει πολύ καλά ότι δεν χρειάζεται ν' ανήξει τους τόπους εξορίας και τα ξερονήσια στο παρελθόντος, (δεν τα έχει εξάλλου ανάγκη) γιατί έχει πολύ μεγαλύτερη δύναμη μέσα από τα αστικά ΜΜΕ, τα οποία χειραγωγούν και τρομοκρατούν το θεατή τους. Δίπλα του τρέχουν πρόθυμα να συμμετάσχουν οι λογής «ειδικοί» και «διανοούμενοι» ώστε να προσδώσουν ένα κάποιο «κύρος» στο βρώμικα προπαγανδιστικό λόγο του.

Για να μην υπάρχουν αμφιβολίες αρκεί να σκεφτούμε πως κάθε ισχυρό κράτος στηρίζεται σε ειδικούς στην «Απολογητική», που έχουν ως καθήκον τους να δείξουν ότι αυτό που κάνουν οι ισχυροί είναι ευγενές και δίκαιο και, ταυτόχρονα πως, αν οι αδύναμοι υποφέρουν, είναι δικό τους λάθος.

Στον σύγχρονο δυτικό κόσμο, αυτοί οι ειδικοί ονομάζονται «διανοούμενοι» και με ελάχιστες εξαιρέσεις, εκπληρώνουν το καθήκον με το οποίο έχουν επιφορτιστεί με επιδεξιότητα και ευλάβεια, όσο εξωφρενικοί και αν είναι οι ισχυρισμοί τους.

Όλοι και όλες αυτοί, είναι ότι χειρότερο έχει αναθρέψει το σάπιο κρατικό και οικονομικό εξουσιαστικό σύστημα, γιατί όχι μόνο δεν

έχουν καμία σχέση με την αλήθεια αλλά αναγάγουν το ψέμα σε κυρίαρχο λόγο διαστρέφοντας νοήματα και λέξεις με τόσο ταλέντο που θα τους ζήλευε και ο Τζώρτζ Όργουελ του οποίου η ρήση: «σε μια εποχή καθολικής εξαπάτησης το να λέει κανείς την αλήθεια είναι πια επαναστατική πράξη» είναι χαρακτηριστική για την εποχή μας.

Τις μέρες των διαδηλώσεων για τον ένα χρόνο της δολοφονίας από το κράτος του 15 ετών Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, ο Χρυσοχοΐδης εισέβαλλε με το στρατό του στις πόλεις.

Κατέστη (και συνεχίζει να είναι) επικίνδυνος και δολοφονικός για πολλούς ανθρώπους, που με αυταπάρηση και διαρκή αγώνα διεκδικούν καλύτερες μέρες για τη ζωή όλων μας, αντιστέκονται στον αδηφάγο καπιταλισμό, φωνάζουν την αντίθεσή τους στον κοινωνικό συντηρητισμό. Πολεμούν τη σαπίλα του κραταιού συστήματος, τη βάρβαρη ναζιστικού τύπου καταστολή και τον αυταρχισμό της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας.

Αντίθετα, ο αστυνομικός στρατός κατοχής σαν «πλασιέ ασφάλειας» της «δημοκρατίας», είναι θείο δώρο για τους τρομοκρατημένους νοικοκυραίους που βάζουν τις πιτζάμες τους καθήμενοι στο καναπέ τους να δουν τις ειδήσεις, να χαζέψουν ύστερα τα ριάλιτι και τα σίριαλ και να πέσουν νωρίς για ύπνο.

Ο υπουργός «προστασίας του πολίτη», Μιχάλης Χρυσοχοΐδης κατέληξε μέσα σε ελάχιστο χρόνο να συνιστά το συμβολικό απεχθές πρόσωπο της παντοδύναμης κρατικής εξουσίας, προωθώντας με τον πλέον κυνικό τρόπο τη θεωρία της προκαταβολικής ενοχής. Εξ' ου και οι χιλιάδες προληπτικές συλλήψεις και προσαγωγές νέων (ακόμη και ανηλίκων) ενταγμένες στο φασιστικό δόγμα της «μηδενικής ανοχής».

Ο υπουργός με την «αύρα» του Ντούτσε, προβαίνει σε απίστευτα αλαζονικά επιθετικές δηλώσεις έναντι οιουδήποτε τολμήσει να αμφισβητήσει τη «δημοκρατικότητα» των χειρισμών του, σε αισχρά ψέματα και κουκούλωμα της βαρβαρότητας των μαντρόσκυλων του [4]. Παράλληλα ανακοινώνει σε συνεχείς συνεντεύξεις τύπου «δημοκρατικά μέτρα» (που είναι μόνο λόγια) για να διατηρεί το «δημοκρατικό» του προφίλ.

Ένας ακατάσχετος πολυλογάς και μικρός φυρερίσκος με εξώφθαλμο κόμπλεξ κατωτερότητας, που την ψνίσκε κάποτε πιστεύοντας ότι αυτός μόνος του κατατρόπωσε την εγχωρία «τρομοκρατία» (και όχι λόγω του τυχαίου αποτελέσματος ενός τεχνικού λάθους και συστηματικού βασανισμού με ψυχοφάρμακα στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός» του πολυτραυματία Σάββα Επηρού).

Αν κάποιοι λοιπόν θέλουν να μιλήσουν πραγματικά με τη γλώσσα της αλήθειας για φασισμό, φασίστες και φασιστικές πράξεις, ας αφήσουν στην άκρη τους αναρχικούς. Τους δίνεται η ευκαιρία μέσα τις ίδιες τις πράξεις και το λόγο του βραβευμένου από το FBI και τη CIA υπουργού «προστασίας του πολίτη».

✎/ **Ευάγγελος Αληθινός**

Η Ευρώπη η Αριστερά - τη διοργάνωση πορείας κατά της τρομοκρατίας,» από την ιδεολογία του», απόφανση που προφανώς ισχύει και για την δολοφονική επίθεση με ριπές καλάσινικοφ στο Α.Τ Αγίας Παρασκευής, για την εκτόξευση αβγών στη Σώτη Τριανταφυλλίου... Ορθώς και συνενάες λοιπόν τα στελέχη της Ανανεωτικής Πτέρυγας του ΣΥΝ ζήτησαν - όπως έχει πράξει και αλλού στην Ευρώπη η Αριστερά - τη διοργάνωση πορείας κατά της τρομοκρατίας.» (Γ. Γεωργιάδης στελεχος του ΣΥΝ και αρθρογράφος στην εφημερίδα Αυγή 13/11/2009)

«...Άμεση αιτία της ολοένα και μεγαλύτερης εξουσίας αυτών των ομάδων είναι η ολιγωρία της νόμιμης εξουσίας. Το «να εκφράζεσαι ελεύθερα» είναι η χειρότερη δυνατή συμβουλή σε άτομα παθολογικά, που θέλουν να ξεσπάσουν το οιδιποδειό τους στην

Στάλιν...Η δράση της αστυνομίας, την

παρασιμένη εβδομάδα, δεν παραβίασε, αλλά προστάτευσε τις ατομικές ελευθερίες...Οι στοχευμένες προσαγωγές που έγιναν ήταν θεμιτό μέσο...Τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν από τη δράση της Αστυνομίας ήταν ζητούμενο από το πολιτικό και το πολιτικό σύστημα της χώρας...όποιος ξαναπέι ορδές του Χρυσοχοΐδη...ας μιλήσει πρώτα για τις ορδές τις δικές του, τις ορδές των τραμπούκων, των φασιστών...Η δράση των αντιεξουσιαστών τον περασμένο χρόνο (σ.σ. 2007-8) απέναντι σε ένα κράτος της δεξιάς ανίκανο να τους αντιμετωπίσει ,που τους ανέχτηκε με αποτέλεσμα να οδηγήσουν τη τη στάση τους στο θάνατο και τη δολοφονία ενός μικρού παιδιού...Πρωτοθίμο άμεσα μια νέα στρατηγική εσωτερικής ασφάλειας στη χώρα...»

(δηλώσεις σε διάφορα ΜΜΕ του υπ.Προ.Πο Μιχάλη Χρυσοχοΐδη κατά το πρώτο δεκαήμερο του Δεκέμβρη 2009)

Ένας άλλος παράγοντας είναι η αστυνομία. Η δουλειά της αστυνομίας πέρα από την πάταξη του εγκλήματος κλπ κλπ είναι η τρομοκρατία και η καταστολή. Το να βγαίνει απ' το σπίτι σου και να βλέπεις ένστολους με όπλα δεν νομίζω ότι προκαλεί αίσθημα ασφάλειας παρά μόνο τρόμου και σου υπενθυμίζει το «μην κάνεις πως αντιδράς γιατί σ' έφαγαν». Συνήθως αγώνες που γίνονται στο δρόμο είτε από φοιτητές είτε από καθηγητές είτε από εργάτες είτε από οποιουσδήποτε καταλήγουν να καταπνίγονται στα δακρυγόνα είτε να χάνονται κάτω από τις σκιές των γκλομπς των

για την κοινωνική ανοχή και την ατομική ευθύνη

Γιατί η κοινωνία παρακολουθεί ανεκτικά και σιωπηλά πολέμους, βασανισμούς σε Α.Τ, δολοφονίες στο όνομα της δημοκρατίας, εργατικά δήθεν ατυχήματα, απολύσεις, σκάνδαλα κυβερνήσεων και χιλιάδες άλλα?

Σε αυτό το ερώτημα θα προσπαθήσει να απαντήσει η παρακάτω ανάλυση, που σαν σκοπό έχει την εύρεση των αιτιών που προκαλούν τέτοια φαινόμενα αλλά και να δημιουργήσει παραπέρα σκέψεις και προβληματισμούς στον καθένα. Αρχικά ας δούμε κάποιους μηχανισμούς που επιστρατεύει το κράτος για να πετύχει αυτό ακριβώς που ερωτώ παραπάνω.

Τα Μ.Μ.Ε, σε συνεργασία πάντα με την εκάστοτε κυβέρνηση, παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στη δημιουργία ιδανικών για το «παιχνίδι» τους, συνειδήσεων. Κύριο μέλημα αυτών, είναι ο εφησυχασμός της κοινωνίας, η διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης και η χειραγώγηση των εγκεφάλων τους. Ένας τρόπος που το επιτυγχάνουν αυτό είναι με την προβολή άλλων γεγονότων για αποπροσανατολισμό, στη θέση αυτού του γεγονότος που οι ίδιοι κρίνουν ότι δεν τους συμφέρει. Για παράδειγμα, κυβερνητικά σκάνδαλα βρέθηκαν κάτω απ' το χαλάκι και στην επικαιρότητα ήταν η τρομοκρατία, η εγκληματικότητα, το μεταναστευτικό, οι κοκουλοφόροι κ.λπ. Καλύπτουν πολιτικούς που έχουν φάει εκατ.ευρώ με θίβεν άλλους πιο επικίνδυνους, με ληστές τραπέζων ας πούμε.. ή σιωπών μπροστά σε δολοφονίες μεταναστών, ή καταπνίγουν οτιδήποτε αντιστέκεται αποκαλώντας το αλητεια, πλιάτσικο ή χουλγκανισμό. Αυτός είναι ο σκοπός των Μ.Μ.Ε και όχι (όπως νομίζουν ακόμα αρκετοί) η πληροφόρηση της κοινωνίας.

Επιπλέον, οι νόμοι που έχουν δημιουργηθεί, νόμοι τύπου τρομονόμου, του ιδιώνymου της

Εκδήλωση των Αθηνών, 2009

«Καλύτερα μια αποτυχημένη εξέγερση παρά εκατό ενδοιασμοί που κάνουν να αποτύχουν εκατό ευκαιρίες από τις οποίες θα μπορούσε να αναβλύσει η οριστική επανάσταση»
(Alfredo M. Bonanno)

✎/ **ΑΚ-47**

κουκούλας, της τράπεζας συλλογής DNA, νόμοι που έχουν εφαρμιστεί και πρόσφατα (τρομονόμος στη Λαρίσα, κοκουλονόμος στους συλληφθέντες στη Νίκαια, DNA στη 17Ν) κάνουν πολλούς να ξανασκεφτούν το αν και πώς θα κατέβουν στον δρόμο. Η ελληνική δικαιοσύνη δεν φημίζεται για την δικαιοσύνη της, αντίθετα φορτώνει με κατηγορίες νέους ανθρώπους χωρίς επαρκή στοιχεία και μαρτυρίες (μπάτσων συνήθως). Απειλεί ανθρώπινες ζωές με φυλακίσεις πολλών ετών έχοντας στα χέρια της ενδείξεις και υποψίες. Μ' αυτόν τον τρόπο το κράτος ελπίζει στην τρομοκράτηση της κοινωνίας με σκοπό την παράλυση και την αποχαύνωση της. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τον κοκουλονόμο το να πετάξεις μια πέτρα φορώντας κουκούλα μετατρέπεται αυτόματα την πράξη σε κακοούργημα που σημαίνει 4 χρόνια φυλάκιση χωρίς αναστολή. Ας βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματα του μόνος του.

Όλα όσα προανέφερα είναι έμμεσοι και άμεσοι μηχανισμοί που σκοπό έχουν την τάξη, την ασφάλεια και την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας. Πέρα από όλα αυτά όμως η κοινωνία αποτελείται από άτομα. Τα άτομα αυτά καλώς

ή κακώς έχουν αυτό που λέμε ατομική ευθύνη. Κατά την άποψη μου, ο κάθε άνθρωπος έχει τη συνειδήσή του κι είναι δική του ευθύνη στο αν θα τη διαμορφώσει ο ίδιος ή κάποιιο άλλοι εξωγενείς παράγοντες. Τελικά, η συνειδηση του καθενός διαμορφώνεται από έναν συνδυασμό προσωπικών και εξωγενών παραγόντων.

Η ανθρώπινη συνειδηση είναι σα μια μεταβλητή, αλλάζει από άνθρωπο σε άνθρωπο κι οφείλεται σε διαφορετικά, ποιοτικά και ποσοτικά, εξωγενή και εσωτερικά ερεθίσματα. Η ατομική ευθύνη έρχεται και μπαίνει εδώ..στο τι επιτρέπει κάποιος να μπει στο μυαλό του χωρίς κριτική και τελικά να το υιοθετήσει, ενώ κάποιος άλλος το δέχεται σαν πληροφορία η οποία περνάει από επεξεργασία και είτε την αποδέχεται είτε την αποβάλλει.

Με λίγα λόγια, τέτοιοι μηχανισμοί καταστολής εγκεφάλων και ατόμων (όπως αυτοί που ανέφερα παρά πάνω) είναι αναγνωρίσιμοι και είναι στην ευθύνη του καθένα να τους αναγνωρίσει και να τους πολεμήσει ή να τους αποδεχτεί και να γίνει υπηρέτης τους.

αιώνες και τα κατώτερα στρώματα λιμοκτονούν, 2 ολοκληρωο αιώνες και κάποιοι ακόμα ελπίζουν. Στην συγκεκριμένη περίπτωση εύχομαι η ελπίδα να μην πεθάνει τελευταία.

Οπότε, εφόσον συμπεραίνουμε πως ο καπιταλισμός αργά ή γρήγορα θα πέσει να μας πλάκώσει δεν τίθεται πλέον το ζήτημα του 'εσωτερικού εχθρού', των μεταναστών, των ληστών με τα μαύρα και όλων όσων παρουσιάζει το κράτος και τα τσιράκια του ως κίνδυνοι για την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος (και όχι της κοινωνίας). Άρα δεν υπάρχει πόλεμος, όπως λέει ο υπουργός προστασίας του συστήματος (όπως θα έπρεπε να λέγεται) κ.Χρυσοχοΐδης, ανάμεσα σε μας (την κοινωνία) και τους ληστές, τους τρομοκράτες, τους κοκουλοφόρους. Πόλεμος υπάρχει ή θα έπρεπε να υπάρχει ανάμεσα στους εξουσιαστές και τους εξουσιαζόμενους. Αυτό όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσει η κοινωνία και τα μέλη της, τόσο πιο γρήγορα θα επέλθει η αλλαγή που κάποιοι τόσο ανυπόμονα περιμένουν.

Πόση ακόμη μίζερια για να καταλάβεις πως η επανάσταση είναι ο μόνος τρόπος επιβίωσης?

✎/ **ΑΚ-47**

Δεν υποστηρίζω μέσα από αυτή την ερώτηση πως η επανάσταση είναι κάτι απλό και υπόσχεται καλύτερη ζωή και μέλλον. Το πιο σωστό είναι να έχουμε την επανάσταση σαν στόχο και απλά να βαδίζουμε προς αυτήν, κερδίζοντας μία-μία τις κοινωνικές αλλαγές. Η άποψη που επικρατεί περίπου στη σημερινή κοινωνία είναι πως κάτι τέτοιο είναι δύσκολο ως και ανέφικτο, σύμφωνα με την ιστορία των αγώνων για κοινωνική αλλαγή. Τα γρανάζια του συστήματος και του καπιταλισμού είναι προετοιμασμένα να πνίξουν οτιδήποτε έρχεται ενάντια σ'αυτά. Αυτό καθιστά σχεδόν αδύνατη οποιαδήποτε προσπάθεια για αλλαγή και πόσο μάλλον μια μόνιμη, ριζική αλλαγή.

Απ' την άλλη μεριά η ιστορία έχει δείξει ότι οι αγώνες της κοινωνίας ενάντια στο κράτος αποφέρουν αλλαγές και ανατροπές και μάλιστα ελπιδοφόρες για το μέλλον. Ένα τρανταχτό και πολύ πρόσφατο παράδειγμα είναι αυτό του περσινού Δεκέμβρη όπου με αφορμή την δολοφονία του Α.Γ. στις 6-12-08 από το ένστολο γουρούνι Ε. Κορκονέα, βγήκαν στο δρόμο αναρχικοί, φοιτητές, μετανάστες, νοικοκυραίοι, υπαμπάδες - μαμάδες, μαθητές, απολίτικοι και όλοι μαζί αυτοί εκδήλωσαν την οργή τους, ο καθένας με τον τρόπο που επέλεξε, ενάντια στην δημοκρατία που κλέβει, που σκοτώνει, που υποδουλώνει, που κοροϊδεύει τους πάντες, καθημερινά. Ήταν μια εξέγερση η οποία πάνω στα αποκαίδια πολυεθνικών, πολυκαταστημάτων και τραπεζών δημιούργησε συνελεύσεις κατόικων, καινούργια στέκια και καταλήψεις, δημιούργησε νέες ιδέες, νέα μυαλά, πέρασε την έννοια της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιαχείρησης και έδωσε νέες ελπίδες για μια επερχόμενη εξέγερση πιο μαζική, πιο οργανωμένη που θα γεννήσει μεγαλύτερες ανατροπές και αλλαγές.

Τι θα φέρει άλλος ένας Δεκέμβρης?
Δεν έχουμε παρά να δοκιμάσουμε. Κι αν αποτύχουμε? Ας ξαναδοκιμάσουμε.. Υπάρχουν χίλιοι λόγοι καθημερινά για μια εξέγερση και ο καθένας από μας έχει άλλους χίλιους για να βγει στο δρόμο και να αγωνιστεί ενάντια σ' ό'τι τον καταπιέζει, σ' ό'τι τον αδικεί και τον σκοτώνει.

✎/ **ΑΚ-47**

^[1] «Νύχτα των Κρυστάλλων» ονομάστηκε το μαζικό πανεθνικό πογκρόμ στη Γερμανία και στην Αυστρία που εξαπέλυσε το ναζιστικό κόμμα του Α. Χίτλερ, τη νύχτα της9ης προς 10η Νοεμβρίου 1938. Αποκλειστικός στόχος του ήταν οι εμπαρημοί και οι καταστροφές στα μαγαζιά, τις επιχειρήσεις και τα σπίτια των Εβραίων πολιτών όλης της χώρας, και αποτέλεσε την απαρχή του Ολοκαυτώματος.

^[2] Ο Πάουλ Γιόζεφ Γκαίμπελς ήταν στην τετραδα της ιεραρχίας του εθνικοσοσιαλιστικού ναζιστικού κόμματος της Γερμανίας. Ικανότατος δημαγωγός και υπουργός «Λαϊκής Διαφώτισης και Προπαγάνδας» του καθεστώτος. Ήταν αυτός που οργάνωσε τη «Νύχτα των Κρυστάλλων» και το τελετουργικό κάψιμο περίπου 20.000 βιβλίων συγγραφέων κυρίως Εβραϊκής καταγωγήςστις 3Μαΐου1933στην

^[3] «...Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι

«Αυτοί που αρπάζουν το φαί απ’ το τραπέζι, κηρύσσουν τη λιτότητα. Αυτοί που παίρνουν τα δόσματα ζητούν θυσίες.»

Bertolt Brecht

συνέχεια από σελ 1

Για μεγάλο διάστημα επικράτησε ο εσωτερικός δανεισμός και ο εξωτερικός υποχώρησε αισθητά, μέχρι που το 1879 ξεκινά μια δεκαεπταετία ραγδαίας αύξησης του που οδήγησε τη χώρα στο τέλος του 1893 να χρωστά στο εξωτερικό 585,4 εκατ. φράγκα και να πτωχεύει για τρίτη φορά διά στόματος Χαρίλαου Τρικούπη. Τα χρήματα είχαν και πάλι χρησιμοποιηθεί για εξυπηρητήσεις παλαιών δανείων, είχαν επενδυθεί σε μια σειρά δημοσίων επενδύσεων και ανάπτυξης υποδομών, ενώ επιπλέον χρησιμοποιήθηκαν για την εξαγορά και άλλων επαρχιών στη Θεσσαλία, για τη χρηματοδότηση του «Κρητικού ζητήματος» και για προμήθειες πολεμικού υλικού, σημειώνεται και εδώ ότι το 35% υπολογίζεται ότι δεν έφτασε ποτέ στο κράτος ως συνήθως... Έτσι ο δανεισμός είναι τόσο δυσβάσταχτος που η πτώχευση έρχεται αναπόφευκτα. Η συνέχεια θέλει στην εξουσία ψευτοπατριώτες, δημαγωγούς και η χώρα που μας φιλοξενεί μπαίνει σε κατάσταση προ πολέμου, για την απελευθέρωση και άλλων εδαφών και τη δημιουργία της μεγάλης πατρίδας. Το 1897 οι οθωμανοί φτάνουν περίπου έξω από τη Λαμία και οι Μεγάλες Δυνάμεις τους ανακόπτουν την πορεία. Την επομένη του «Ατυχούς πολέμου», χωρίς να υπάρξει «τυπική» πτώχευση, οι δυνάμεις εγκαθιστούν Διεθνή Οικονομικό Έλεγχο στη χώρα ο οποίος ΔΟΕ διατηρήθηκε ως το 1978.

Η αρχή του νέου αιώνα βρίσκει την Ελλάδα πάλι σε πολεμική εμπλοκή, Μακεδονικό και Βαλκανικό Αγώνες. Κατά την περίοδο 1900-1914 συνομολογούνται δάνεια ύψους 521 εκ. φράγκων, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν καθαρά για πολεμική χρήση στα βαλκάνια, για εξαγορά νέων περιοχών σε Μακεδονία-Θράκη και για αποπληρωμή των παλαιότερων δανείων φυσικά. Στη συνέχεια ο μεγαλοιδεατισμός των 18 ηπείρων και των 35 θαλασσών θα βιώσει τη Μικρασιατική καταστροφή. Η οικονομική πορεία διαρθρώνεται από τις μεγάλες, έκτακτες πολεμικές δαπάνες (περίπου 6,2 δις. δρχ.). Είναι περίοδος ξέφαρης του εσωτερικού

δανεισμού και σχεδόν εξάλειψης του εξωτερικού. Στον εξωτερικό δανεισμό υπάρχουν δύο μυστικά γερμανικά δάνεια, από 40 εκ. μάρκα έκαστο προς την κυβέρνηση Σκουλούδη το 1915 και 1916. Τα δάνεια κρατήθηκαν εντελώς μυστικά, ακόμα και από τη Βουλή και ουδαμού αναγραφόμενα. Η μυστικότητα αυτή θα αποτελέσει θέμα της ποινικής δικαιοσύνης το 1918. Στο ειδικό δικαστήριο ο Σκουλούδης θα υποστηρίξει ότι κρατήθηκε μυστικό για να μην εκκλειφθεί ως ένδειξη γερμανοφιλίας. Τέλος υπήρξε ένα μικρό δάνειο καναδικό 8 εκ. δολ. Επίσης και ένα για την εξαγορά, από τη Γαλλία, της

σιδηροδρομικής γραμμής Θεσ/κης-Κων/λης, την οποία είχε καταλάβει ο ελληνικός στρατός το 1913.

Μέχρι το 1922 εκδίδονται 1,5 δις. δραχμές χωρίς κανένα αντίκρισμα, όλα για τις ανάγκες του πολέμου. Παρά την ήττα όμως στη Μικρά Ασία, η πτώχευση έχει αποφευχθεί με το Α΄ Αναγκαστικό Δάνειο που επιβάλλεται από τον υπουργό Οικονομικών Π. Πρωτοπαδάκη, ο οποίος κόβει στη μέση τα χαρτονομίσματα, κρατά το ένα μέρος στην κυκλοφορία και ανταλλάσσει το άλλο με τίτλους εσωτερικού δανείου! Η Ελλάδα είναι για άλλη μία φορά στα όρια της πτώχευσης, όμως την αποφεύγει χάριε νέου δανεισμού από την Κοινωνία των Εθνών υπερ των προπογώνων, θύματων της εθνικής εξέαρσης στη Μικρά Ασία.

Από το 1924 μέχρι το 1930 εισέρευσαν στην Ελλάδα 900 εκ. χρυσά φράγκα. Τον ρόλο του τοκογλύφου – εθνικού ευεργέτη ανέλαβαν οι ΗΠΑ και Αγγλία κατά 80% και αρκετές ευρωπαϊκές χώρες το υπόλοιπο 20%. Το τραγελαφικό είναι ότι συνολικά την περίοδο 1824-1932 είχαμε δανειστεί από το εξωτερικό 2,2 δις. χρυσά φράγκα ενώ είχαμε αποσβέσει 2,38 δις. χρ. φρ. δηλαδή 183 εκ. περισσότερα από όσα είχαμε δανειστεί και πάλι χρωστούμε 2 δις. χρ. φρ. λόγω των εξαιρετικών συμβάσεων που υπέγραψαν οι κυβερνήσεις! Το 1932 αναπόφευκτα είχαμε την τέταρτη πτώχευση.

Μέχρι το 1945 δεν θα υπάρξει νέος εξωτερικός δανεισμός ενώ θα παγώσει, λόγω παγκόσμιας κρίσης και Β Παγκόσμιου Πολέμου, η αποπληρωμή των παλαιών δανείων. Ακολουθεί η μεταπολεμική περίοδος, ο εμφύλιος και η εθνική ανασυγκρότηση της χώρας από τον Truman με το σχέδιο Marshall. Μέχρι το 1955 η Ελλάδα είχε συνάψει δάνεια ύψους 145 εκ. δολλαρίων. Έπειτα μια δεκαετία βαθειάς πολιτικής αστάθειας υπό Καραμανλή και Παπανδρέου όπου η χώρα δανείζεται ανά 6 μήνες το ποσό των 406 εκ. δολλαρίων! ΗΠΑ, Αγγλία και Δυτ.Γερμανία ήταν αυτή τη φορά οι εθνικοί χορηγοί.

Από το επόμενο διάστημα 1967-1974 εμφανίζεται για πρώτη φορά η δημογυρική λογιστική. Ξαφνικά οι πατριώτες συνταγματάρχες βάζουν την ελληνική φρουδορχία σε γύψο και σταματά ο εξωτερικός δανεισμός. Με την μορφή που τον γνωρίζαμε...γιατί από συστάσεως του ελληνικού κράτους είχαμε συνηθισει τον απευθείας δανεισμό της ελληνικής οικονομίας από τους κλασσικούς μας ευεργέτες, ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία αλλά και άλλους μικρότερης εμβέλειας σπόνσορες, όπως π.χ. η Αίγυπτος. Τότε

«...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

...και

η σιωπή των Αμνών πριν την κουρά τους

Η προσπάθεια να σκιαγραφήσει κανείς συνοπτικά (στο χώρο που του παρέχεται μέσα από μια εφημερίδα) ένα διαφορετικό μοντέλο οικονομικής οργάνωσης βασισμένο σε μια ελευθεριακή κοινωνική θέσμιση και ταυτόχρονα να προτείνει κάποιους πιθανούς τρόπους αντιμετώπισης της γενικευμένης δυσπραγίας που επιβάλλουν οι κυβερνητικές πολιτικές στην καθημερινότητα όλων μας, είναι και δύσκολη και περίπλοκη.

α) Ωστόσο, πριν αποδυθώ στην προσπάθεια αυτή, θέλω να κάνω μια επισημάνση:

Διάβαζα πρόσφατα ότι ένα ποσοστό 39,6% όσων ρωτήθηκαν σε κάποια δημοσκόπηση, δήλωναν πρόθυμοι να προβούν σε νέες θυσίες «για να βελτιωθεί η οικονομική κατάσταση της χώρας μας», ενώ το ποσοστό όσων θα δέχονταν να πληρώσουν κι άλλους φόρους για τον ίδιο σκοπό, έφτανε το 46,6%. Είναι πραγματικά απορίας άξιο το πώς υπάρχουν ακόμα τόσοι πολίτες αυτής της χώρας (όσο μπορεί κανείς να εμπιστευεται τα νούμερα των γκάλοπ) που εκδηλώνουν τέτοιες διαθέσεις, όταν,δεκαετίες τώρα, τους απομυζούν διαρκείς πολιτικές λιτότητας (ακόμα θυμάμαι το Σημίτη, υπουργό οικονομικών του Αν. Παπανδρέου τότε, να κάνει από τηλεοράσεως διάγγελμα προς το λαό το 1985 για τα επερχόμενα μέτρα λιτότητας, που θα κρατούσε ως το...1987...), όταν χρόνια τώρα, δέχονται αλληπάλληλες επιθέσεις στο εισόδημα, τους μισθούς, την ασφάλιση, τις έμμεσες παροχές γενικά (επιδόματα, πρόνοια κλπ), όταν δουλεύουν περισσότερο απ' όλους σχεδόν τους πολίτες της διευρυνμένης Ε.Ε. κι αμειβονται συγκριτικά λιγότερο κοκ.

Κι όλ' αυτά, για 30 περίπου χρόνια (μια ολόκληρη γενιά), χωρίς το παραμικρό αντίκρουσμα αντίθετα, παρ' όλες αυτές τις θυσίες, το βιοτικό επίπεδο επιδιεινώνεται συνεχώς για ευρέα κοινωνικά στρώματα κι όχι μόνο οι θυσίες τους πήγανε και πάνε στο βρόντο, αλλά ταυτόχρονα οι τραπέζιτες, οι πολιτικοί, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, οι managers κι

Δε θα πληρώσουμε εμείς το λογαριασμό. Αυτοί θα μας λογαριάσουν ..κι ύστερα θα πληρώσουν.

άλλοι πολλοί, αυγατίζουν τα κέρδη και τις καταθέσεις τους (παρά την τρέχουσα περιώνυμη κρίση, για την οποία είναι και οι μόνοι υπεύθυνοι).

Αυτή λοιπόν η συναίνεση μιας μεγάλης μεριδάς του κόσμου στην περαιτέρω αφαίμαξή του, πέρα από συγκυριακές αιτίες που έχουν να κάνουν με την πρόσφατη εναλλαγή κλίκας αφεντικών στο πολιτικό σκέλος της εξουσίας και τις συνακόλουθες απατηλές ελπίδες που γέννησε (τί κοντή μνήμη που 'χει ο κόσμος...!), οφείλεται κατά τη γνώμη μου στην ίδια πάντα, βαθιά ριζωμένη στον κόσμο πεποίθηση, που τον οδηγεί και σε πολλές άλλες περιστάσεις να συμπλέει με τ' αφεντικά του ενάντια στα ίδια του τα συμφέροντα: ότι ως Έλληνες (και βέβαια, ως πατριώτες...) έχουμε όλοι ένα κοινό συμφέρον που, στην προκειμένη περίπτωση των οικονομικών αναδιανομήσεων, μεταφράζεται στην αναγκαιότητα για καινούριες θέσεις έτσι ώστε ν' ανακάμψει και ν' αναπτυχθεί η οικονομία «μας»...

...Ας το βάλουμε επιτέλους, μια και καλή και μια

για πάντα στο μυαλό μας:

Δεν υπάρχει, δεν υπάρχει και δεν πρόκειται να υπάρξει κανένα κοινό (ή «γενικό») συμφέρον μέσα στις σύγχρονες πολυεπίπεδα διαστρωματωμένες κοινωνίες της ανισότητας (ανάμεσα σ' αυτές και στην ελληνική) μεταξύ των εκμεταλλευόμενων (εμάς) και των διαφεντευτών τους (επίδοξων ή ήδη κυβερνώντων).

Η τάξη, η θέση, το προνόμιο, το κύρος και άλλα στοιχεία ή συνδυασμοί τους (όπως η διαπλοκή και οι πελαταικές σχέσεις, ειδικά για την ελληνική πραγματικότητα) συγκροτούν κοινωνικά στρώματα ή κατηγορίες/ομάδες με συμφέροντα συγκρουόμενα κι ασυμβίβαστα, των οποίων δεν υπάρχει κοινή συισταμένη? έτσι, για μας τους «από κάτω», τους «μη-» ή «λίγα-» έχοντες, τους μισθωτούς, συνταξιούχους, προλετάριους, επισφαλείς, μικρο-αυτοαπασχολούμενους, εξωτερικούς ή/και τους «χωρίς κόνε», δεν υπάρχει κανένα συμφέρον να συνεχίζουμε να παραχωρούμε κομμάτια της ήδη δραματικά συρρικνωμένης ευημερίας μας για κάποια «εθνική» οικονομία. Αυτή μας αφορά στο μέτρο που, ελλείψει αντιστάσεων και λειτουργικών εναλλακτικών, πρέπει να ισορροπούμε ανάμεσα στις απτές επιπτώσεις που αναγκαστικά επιφέρει στις ζωές μας και στις αρνήσεις που πρέπει να οργανώσουμε απέναντί της. Γιατί «ανάκαμψη-ανάπτυξη» και «εθνική» οικονομία είναι όροι – ευφημισμοί που στην πραγματικότητα συγκαλύπτουν τη συσσώρευση κερδών των αφεντικών στις πλάτες της δικής μας εκμετάλλευσης, εκ των οποίων ελάχιστα έως μηδενικά ποσοστά αναδιανέμονται – αντίθετα, τα δίνουν ξανά στις τράπεζες, στα golden boys, στις παχυλές απολαβές κι (επαν)επενδύσεις τους, αν όχι σε «τοξικά» (και δεν ξέρω πως αλλιώς τα λένε)ομόλογα -φούσκες κλπ.

Ας σημειωθεί εδώ ότι αυτό δεν είναι σύμπτωμα ή αποτέλεσμα κακοδιαχείρισης (έστω χρόνιας) που θα διορθώσει κάποια επόμενη κυβέρνηση αλλά δομικό, εγγενές στοιχείο όλων των ιεραρχικών κοινωνιών σε σχέση με το παραγόμενο από την κοινωνική δραστηριότητα προϊόν, με αποκορύφωμα την καπιταλιστική (που χονδρικά ορίζεται από τη συστηματικά οργανωμένη και αξιακά καθορισμένη εξαγωγή και συσσώρευση κέρδους από την εκμετάλλευση της μισθωτής εργασίας σε βάση καθημερινή).

«Θυσίες» λοιπόν, να κάνουν (τρόπος του λέγειν...) το κράτος, το κεφάλαιο και οι ελιτιστικές κλίκες τους, τους οποίους κι εξυπηρετεί το μοντέλο αυτό, που όταν λειτουργεί «ομαλά κι ειρηνικά» αυτοί κοιμούνται ήσυχοι και τρώνε με χρυσά κουτάλια (ενώ εμείς ξεζουμιζόμαστε ποικιλοτρόπως) κι όταν δυσλειτουργεί...πάλι εμείς ποικιλοτρόπως ξεζουμιζόμαστε – και καλά να πάθουμε στην τελική, αφού μετά από τόση Ιστορία, εμπειρία, παθήματα και θυσίες κι υπομονή, εξακολουθούμε να θεωρούμε τα κέρδη τους οικονομία «μας»...

Με γνώμονα την τοποθέτηση αυτή θα συζητηθούν οι σκέψεις και οι προτάσεις που ακολουθούν.

του Thomas Faith

Εργαλεία για μια κοινωνική οικονομία

Εδώ και δεκαετίες γίνεται μεγάλη συζήτηση για την έννοια της οικονομικής μεγέθυνσης. Η ιδέα είναι ότι εάν ακόμα περισσότεροι φυσικοί πόροι αντλούνται, επεξεργάζονται και μεταποιούνται, τότε θα υπάρχουν περισσότερες δουλειές και άρα γενικευμένη ευμάρια. Αλλά η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Σ' αντάλλαγμα για τα γυαλιστερά προϊόντα που η τηλεόραση μας λέει ότι χρειαζόμαστε, πρέπει να παραχωρήσουμε το φυσικό μας περιβάλλον. Τα δάση μετατρέπονται σε φτωχογειτονιές, γη που κάποτε ήταν εύφορη μετατρέπεται σ' έρημο και όλα αυτά από την φαινομενικά ασαφήτητα της δύναμη της καταναλωτικά ωθούμενης ανάπτυξης. Σ' ολόκληρο τον κόσμο, οι άνθρωποι αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι η οικονομία της αγοράς δεν μας εξυπηρετεί πια.

Εντούτοις, το γεγονός ότι η οικονομία αυτή στηρίζεται στην κατανάλωση μας προσφέρει το κλειδί για την επιβράδυνση αυτής της οικονομίας της μπουλντίζας. Είμαστε όλοι καταναλωτές και μπορούμε ελεύθερα να αποφασίζουμε σε σχέση με το πως επιλέγουμε να ξοδεύουμε τα χρήματά μας, ακόμα και σε σχέση με το αν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε χρήματα. Καθώς ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι αφυπνίζονται σε σχέση με το γεγονός αυτό, αναπτύσσεται ένα ευρύ φάσμα εναλλακτικών οικονομικών δομών, εναλλακτικών που υπηρετούν τις ανάγκες των ανθρώπων ενώ ταυτόχρονα προστατεύουν, και σ' αρκετές περιπτώσεις ενισχύουν, το φυσικό περιβάλλον.

Μια τέτοια εναλλακτική αποτελεί το λεγόμενο LETS -Local Exchange Trading Scheme (Τοπικό Ανταλλακτικό Εμπορικό σχήμα), που αποτελεί μια πιο επεξεργασμένη εκδοχή του παραδοσιακού ανταλλακτικού συστήματος. Τα μέλη του σχήματος ανταλλάσσουν με βάση ένα φανταστικό

β) Πριν απ' όλα, ας πούμε ότι έμπρακτες αρνήσεις, οργανωμένες ή μη αντιστάσεις, εφαρμοσμένα εγχειρήματα και άλλες κινήσεις που κάνουνε ή μπορούμε να κάνουμε σήμερα ενάντια στην επίθεση που δέχεται η ίδια η ευζωία ή δική μας αλλά και των επερχόμενων γενεών (μεταξύ άλλων, εφιαλτικότερων προοπτικών...τί φταίει το παιδί που γεννιέται έχοντας ήδη κάμποσες χιλιάδες ευρώ «δημόσιο χρέος» να του αναλογεί;) δεν είναι απαραίτητα απόπειρες διαχωρισμένες από ένα συνολικό, πιο μακροπρόθεσμο όραμα για ριζικά διαφορετική οργάνωση στο μέλλον. Μπορεί κάλλιστα να είναι τα πρώτα βήματα σε μια πορεία ψηλάφησης των δημοκρατικών μας δυνατοτήτων για διαφορετική συγκρότηση της οικονομικής σφαίρας (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι αυτή είναι δυνατόν να συμβεί χωρίς ανάλογο ανασυγκρότηση και της αντίστοιχης πολιτικής, πολιτιστικής και προσωπικής).

Ωστόσο, με δεδομένα την τρέχουσα πολιτική και τις συζήσεις στρατηγικές που το κράτος και οι διάφοροι υπερεθνικοί μηχανισμοί σχεδιάζουν και προωθούν με στόχο την απρόσκοπτη κερδοφορία του κεφαλαίου, μπορούμε (και επείγει) να κινηθούμε με πιο μερικούς, κλασικούς ή ευφάνταστους τρόπους, πάντως κατά το δυνατόν πιο ευέλικτους, ώστε να προστατευτούμε από τη συστημ(α)τική καταλήστευσή μας.

Στην κατεύθυνση λοιπόν της επινόησης δυνητικά αδιαμεσολάβητων τρόπων συναλλαγής, ένα σχετικά καινούριο για την Ελλάδα πρακτικό παράδειγμα είναι τα δίκτυα που περιγράφονται στο παραπάνω πλαίσιο (κείμενο «εργαλεία για μια κοινωνική οικονομία»). Δίκτυα που μπορούν να συνενώσουν άτομα σε επίπεδο γειτονιάς, συνοικίας, χωριού αλλά και προσωπικών σχέσεων κλπ, με τρόπο ώστε να παρακαμφθεί η εγχρήματα οικονομική συναλλαγή με τον τυπικό, μοναδικό τρόπο που όλοι γνωρίζουμε, τον γενικό ισοδύναμο ανταλλακτικής αξίας που ονομάζεται εθνικό ή ευρωπαϊκό νόμισμα.

Τα οφέλη μπορεί να είναι πολλά, όμως πιστεύω ότι ένα ακόμα μεγαλύτερο δυνητικό όφελος από την εφαρμογή τους είναι η συστηματοποίηση συνθηδίων και χειρονομιών που ήδη βρίσκονται σε κίνηση μεταξύ των ανθρώπων στις κοινωνίες μας, κάτι που σημαίνει ότι: διέδρυνση και αποκρυστάλλωσή τους (σε άτυπο-εθιμικό ή τυπικό δίκαιο) θα θεσμίσει νέες σχέσεις. Τέτοιοι όμως θεσμοί, ανταγωνιστικοί σε σχέση με τους κυρίαρχους (ως το βαθμό που είναι και ως το σημείο που φτάνουν) είναι ένα κλειδί τόσο για τη γέννηση νέων κοινωνικών φαντασιακών όσο και για την εμπέδωση της πεποίθησης ότι εδώ δεν μιλάμε για ουτοπίες που καμιά σχέση δεν έχουν με ό,τι ζει και κινείται στο σήμερα' αντίθετα, μπορούν να ξεκινούν από το σήμερα – και το κάνουν: πέρα από τα παραδείγματα του εξωτερικού, τέτοιες πρωτοβουλίες έχουν αρχίσει να παίρνουν σάρκα και οστά και στον ελλαδικό χώρο και συγκεκριμένα (απ'όσο γνωρίζουμε) στο χωριό

Πελίτι του Νομού Δράμας, όπου οι κάτοικοι δηλώνουν τι υπηρεσίες και αγαθά μπορούν να ανταλλάσσουν, χωρίς τη μεσολάβηση νομίσματος.

Η ανθρώπινη επινοητικότητα και φαντασία είναι το πιο ισχυρό όπλο που οι καταπιεσμένοι διαθέτουν στον αγώνα τους τόσο για τον επούσιο όσο και για ζωή, ειδικά όταν οργανώνονται συλλογικά, σπάζοντας την απομόνωση και (ανα)γνωρίζοντας τη δύναμή τους.

Μια τέτοια έκφραση της επινοητικότητας όσο και της συλλογικής δραστηριοποίησης που, πέρα από το πολύ σημαντικό στοιχείο της επικοινωνίας και της επανάκτησης του δημόσιου χώρου, μπορεί να έχει αποτελέσματα και στην οικονομική σφαίρα, είναι η αξιοποίηση των ακάλυπτων χώρων των πόλεων (ή μέρους τους) για την καλλιέργεια ειδών πρώτης ανάγκης. Αλλάνες, «χορταριασμένα» οικόπεδα ή παρυφές συνοικιών κι ακάλυπτοι ανάμεσα σε πολυοδομικά συγκροτήματα μπορούν με την κατάλληλη φροντίδα να τροφοδοτήσουν ολόκληρα τετράγωνα με διατροφικά αγαθά, έτσι ώστε να μειωθεί η κατανάλωση μέσα στους ναούς του εμπορεύματος (βλ. super market), να έχουν οι κάτοικοι αμεσότερη γνώση και έλεγχο της ποιότητας (αφού θα παράγουν οι ίδιοι το προϊόν), να ανταλλάσσουν πιθανό πλεόνασμά του με άλλα αγαθά που θα παράγουν άλλοι σε άλλα σημεία κι έτσι να συγκροτούν εσωτερικά αστεακά δίκτυα αλληλοτροφοδότησης κι εξοικονόμησης πόρων και ενέργειας, χωρίς την εξάρτηση από μεσάζοντες και εταιρικά καρτέλ διακίνησης προϊόντων.

Αξίζει να σημειωθεί εδώ, ότι μέσα στη Νέα Υόρκη π.χ., λειτουργούν αυτή τη στιγμή και αποδίδουν τουλάχιστον 700 τέτοια εγχειρήματα, ενώ τελευταία παρόμοιες πρωτοβουλίες (με χαρακτήρα συνεύρεσης-επανοικειοποίησης του χώρου αλλά και παραγωγικό) έχουν παρθεί και στην Αθήνα, όντας ζωντανά παραδείγματα αυτοοργάνωσης (πάρκα Ναυαρίνου - Εξάρχεια, Κύπρου και Πατησίων, Αυτοδιαχειριζόμενος Αγρός στο πάρκο Τρίτση).

Τα Ταμεία Αλληλεγγύης ανάμεσα σε κύκλους ανθρώπων (που προσεγγίζουν ο ένας τον άλλο με ποικίλα κριτήρια κι αφορμές) δίνουν επίσης μια προοπτική απεξάρτησης από πάσχοντες ή/και γραφειοκρατικούς θεσμούς που μονοπωλούν τις πτυχές του ζητήματος (εξ)ασφάλιση. Οπωσδήποτε, δεν μπορεί κανείς να μιλάει σήμερα για αντικατάσταση του υπάρχοντος μοντέλου από τέτοιες πρωτοβουλίες. Κάτι τέτοιο παρασάγγας απέχει από την πραγματικότητα, όμως μπορεί στο εδώ και στο τώρα να ξεπηδήσουν προσπάθειες βασισμένες σε μια αίσθηση κοινότητας ανάμεσα σε άτομα που το επιθυμούν (με βάση π.χ. τη συγγένεια, τον τόπο – γειτονιά, χωριό, Δήμο κλπ. Μην ξεχνάμε ότι στο παρελθόν συγκεντρώνονταν συστηματικότερα πόροι με στόχο κοινωφελή έργα ή την αλληλοβοήθεια σε δύσκολες περιστάσεις – βλ. συντεχνίες, που ήταν κατά κάποιο τρόπο οι πρόγονοι των σύγχρονων κλαδικών ασφαλιστικών ταμείων).Η

ανασύσταση της κοινότητας, ειδικά μέσα από θεσμούς υλοπιούμενους σε ένα εδαφικό ή διαπροσωπικό στρώμα, είναι εδώ το μεγαλύτερο ανταγωνιστικό διακρίβευμα: αντιστρέφει το ρεύμα, καθώς ο καπιταλισμός μπόρεσε στα αντίστοιχα «δικά του» στάδια να εδραιωθεί μέσα από τη βίαιη διάλυση των κοινοτικών δεσμών (και θεσμών).

Από και κι έπειτα πιστεύω ότι, πέρα από τις (μεικρές ή γενικές, βραχυπρόθεσμες ή μακροπρόθεσμες) λύσεις που μπορεί να φεβυρίσκει κάθε φορά η συλλογική διανοητικότητα στο επίπεδο της πρότασης – θέσης, σημαντικό ρόλο μπορεί να παίξει η ίδια αυτή ανθρώπινη ιδιότητα και στο επίπεδο της άρνησης – αντίθεσης: μιλάει δηλ. για ενέργειες (ή παραλείψεις ενεργειών) που εμπίπτουν στο φάσμα της *πολιτικής ανυπακοής*: όταν αυτή οργανώνεται έτσι ώστε να συγκρούεται με την κατεστημένη νομιμότητα (έστω και σε επιμέρους πτυχές της, όπως εν προκειμένω τα εισπρακτικά μέτρα - βλ. π.χ. κινήσεις πολιτών Αφιδνών ενάντια στα διόδια), θέτει εκ νέου τα όρια της τελευταίας, απελευθερώνοντας ή διευρύνοντας «χώρους» (ή χώρους) της ιδιωτικής και δημόσιας σφαίρας.

Έτσι, πρωτοβουλίες ατόμων (δε μ' αρέσει η συνεχής χρήση της λέξης «πολιτών» λόγω του υπερ- ή διαταξικού της περαιοχόμενου), μέσα από τη δική τους αυτενέργεια μπορούν να αποκτήσουν τη σωστή ενημέρωση κι επιχειρηματολογία ώστε να διεκδικήσουν υπέρ τους και υπέρ του συνόλου μέρη του συλλογικά παραγόμενου πλούτου, που κατασπαταλάται σε συναλλαγές προς όφελος συμφερόντων, καρτέλ κλπ: η συγκρότηση ενός κινήματος ενάντια στη φορολογία ως άδικη, ταξική πολιτική απόσπασης οικονομικών πόρων από τους πολλούς χάριν των λίγων και η άρνηση πληρωμής φόρων ή μέρους τους ταυτόχρονα με την απαίτηση για αναθεώρηση της πολιτικής και συνδιαμόρφωση της από τα κάτω, με τη συμμετοχή αυτών των κινήσεων και των δικτύων τους, μπορεί

να είναι ένα παράδειγμα (ποιος, ας πούμε, συναινέσε επί τούτου στο πρόγραμμα εξοπλισμού της χώρας με τανκς και «γιουροφάτες», συνολικής δαπάνης 15 δις. ευρώ για τα επόμενα 10 χρόνια, όταν η υγεία και η πρόνοια καταποντίζονται; ποίος έδωσε τέτοια ειδική, ρητή εντολή στις εκάστοτε κυβερνητικές δράκες; ή μήπως δόθηκε παρόμοια εντολή για τον εξοπλισμό των μπάτσων με νέες τεχνολογίες καταστολής κι ελέγχου διαδηλώσεων κόστους εκατομμυρίων ευρώ, τη στιγμή ειδικά που θα τις χρησιμοποιήσουν εναντίον μας στις μέλλουσες κινητοποιήσεις;)

...το να μάθει ο κόσμος τι μέρος των φόρων πάει σε τέτοιες δαπάνες και ν' αρνηθεί συλλογικά να τους καταβάλλει (ή έστω ν' απαιτήσει την κατά δήλωση εξάρτηση όσων διαφωνούν), μπορεί ν' ακούγεται «ρεφορμιστικό». Στο μέτρο όμως που ταυτόχρονα θα γίνεται μια συνεπής προσπάθεια που θα τονίζει ότι στόχος και πρόβλημα δεν είναι μόνο αυτό αλλά η σύνολη κατάργηση αυτού του μοντέλου και η αντικατάστασή του από ένα δικαιότερο και υπό άλλες κοινωνικές συνθήκες, μπορεί πολλές διαθέσεις να ριζοσπαστικοποιηθούν. Όπως και να 'χει, πολλές,

διάσπαρτες κινήσεις από ομάδες βάσης, που θα προσβάλλουν επιλογές της κυριαρχίας ή θ' ανοίγουν ζητήματα για διάφορα θέματα που κατά τ' άλλα περνάνε ασυζητητί, μπορούν σταδιακά να φθέιρουν τουλάχιστον τη συναίνεση' εάν δε κάποτε καταφέρουν και να συντονιστούν σε διάφορα επίπεδα και ν' αποκτήσουν απήχηση τέτοια που να επιτρέπει τη de facto απαίτησή τους να καθιερωθούν ως όργανα ελέγχου των θεσμών σε δημοτικό, περιφερειακό κλπ επίπεδο, τότε θα μπορούμε να μιλάμε για μια – μοριακή έστω – απαρχή της συγκρότησης των κινήσεων αυτών σε δύναμη ριζικής αμφισβήτησης και, κατ' επέκτασιν, σύγκρουσης. (Ας φανταστούμε εν τω μεταξύ, σε μια πρώτη φάση, πόσο από τον κλεμμένο απ' τ' αφεντικά κοινωνικό πλούτο μπορούμε να πάρουμε πίσω, μίζοντας με τέτοιους τρόπους για καταβολή μέρους των κερδών των τραπεζών και των μεγαλοεπιχειρήσεων – αλυσίδων υπέρ π.χ. κοινωφελών έργων ή της ασφάλισης, ή τι οφέλη θα 'χουμε αν αποσπάσουμε πόρους από την τεράστια εκκλησιαστική περιουσία κοκ).

Ως τότε – πολύ μακριά (;) ακόμα – υπάρχουν πολλά ακόμα να κάνουμε: να οργανωθούμε ή να οργανώσουμε όπου μπορούμε σωματεία με οριζόντιες, αμεσοδημοκρατικές δομές και ακηδόμεντο, ταξικό χαρακτήρα, να καταβάλουμε σε πορείες, να βρεθούμε με κόσμο, να συζητήσουμε ιδέες, να επινοήσουμε λύσεις, μεθόδους, δράσεις, να καλέσουμε στο πάρκο μια συνέντευξη γειτονιάς (ή στο κλειστό του τοπικού Γυμνασίου το Χειμώνα), να κάνουμε παντοειδείς επιτροπές, να συγκρουστούμε με την καταστολή όταν οργιστούμε, γιατί...

...ΟΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕΙ ΧΩΡΟΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΙΝΗΣΗΣ' ΚΙ ΟΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΙΝΗΣΗΣ, ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Εργαζία για μια κοινοτική οικονομία

συνέχεια σελ 15

βραχυπρόθεσμα, μπορούμε να το χρησιμοποιούμε λιγότερο (πράγμα που σημαίνει ότι χρειαζόμαστε και λιγότερη σκληρή εργασία για να το αποκτήσουμε) και μπορούμε να επιλέγουμε σε τι το ξοδεύουμε και πώς επιλέγουμε να το επενδύουμε.

Όπως η CSA και τα LETS, οι κοινοτικές τράπεζες αποτελούν ένα πρώτο βήμα προς την κοινοτική αυτοδυναμία και μακριά από την εξάρτηση από κυβερνήσεις και επιχειρήσεις που έχει προκαλέσει την αποσυνθεση πολλών αγροτικών κοινοτήτων στο πρόσφατο παρελθόν. Μόνο στην Αυστραλία, έχουν ιδρυθεί πάνω από δεκαέξι επιτυχείς κοινοτικές τράπεζες. Τα χρήματα επενδύονται σε σχέδια κοινοτικής ανάπτυξης και το μεγαλύτερο μέρος του εισοδήματός που προέρχεται από τις επενδύσεις επιστρέφεται εν συνεχεία στην κοινότητα.

Οι κοινοτικές οικονομίες προσπαθούν να παράγουν ό,τι χρησιμοποιούν και να χρησιμοποιούν ό,τι παράγουν. Μ’ αυτόν τον τρόπο καθίστανται βιώσιμες, όχι μόνο με την έννοια ότι είναι αυτοδύναμες αλλά χάρη στο

γεγονός ότι δεν συνεισφέρουν πια στις κλιματολογικές αλλαγές μέσω της σε μεγάλες αποστάσεις μεταφοράς των τροφίμων και άλλων εμπορευμάτων. Δουλεύοντας προς την αυτοδυναμία, οι κοινότητες αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι τα εδάφη, το νερό και τα δάση που τους περιτριγυρίζουν βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση με την ποιότητα της ζωής τους και πρέπει και αυτά να προστατεύονται. Οι άνθρωποι καθίστανται άμεσα υπεύθυνοι σε σχέση με τις συνέπειες των πράξεών τους επειδή δεν μπορούν να αποστασιοποιηθούν από αυτές. Η ρύπανση, οι χωματερές των σκουπιδιών και η διάβρωση βρίσκονται εκεί, μπροστά στα μάτια τους.

Ό,τι έχει ονομαστεί permaculture αποτελεί ένα κίνημα που προσφέρει ένα πολύ ξεκάθαρο όραμα κοινοτικής αυτοδυναμίας και είναι ταυτόχρονα ρεαλιστικό και εφαρμόσιμο. Σημαίνοντας «σταθερή καλλιέργεια» (permanent agriculture) και ευρύτερα «σταθερή κουλτούρα» (permanent culture) έχει ως στόχο να επαναφέρει τους ανθρώπους σε μια βιώσιμη σχέση με το περιβάλλον τους

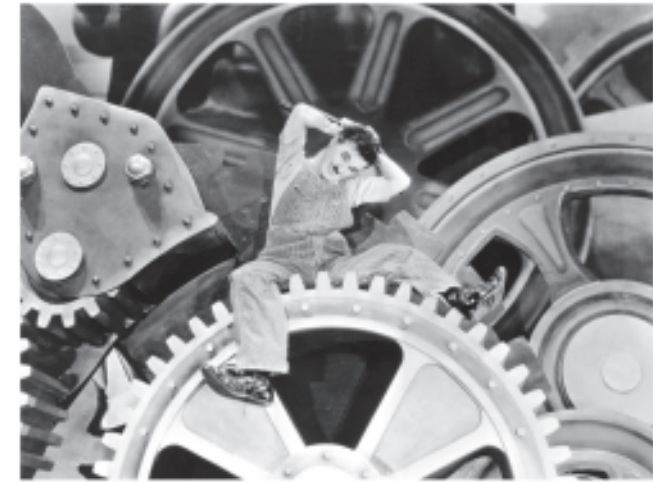
μέσω της συνειδητοποίησης της σπουδαιότητας των οικολογικών διαδικασιών. Η φύση είναι πολύ πιο αποτελεσματική στη διατήρηση της γονιμότητας του εδάφους, στο φιλτράρισμα και την αποθήκευση των υδάτων, στη χρήση των πόρων και στην αποβολή των καταλοίπων από οποιαδήποτε τεχνολογία έχουμε αναπτύξει και μιμούμενοι τις διαδικασίες αυτές στην παραγωγή των τροφίμων μας και στην κοινοτική οικοδόμηση μπορούμε να μειώσουμε σε σημαντικό βαθμό τα απόβλητα και τη μόλυνση που παράγουμε μέσω της αλόγιστης χρήσης των φυσικών πόρων.

Οι τοπικές οικονομικές δομές όπως η permaculture, τα συστήματα LETS, η CSA και οι κοινοτικές τράπεζες σημαίνουν ότι οι πόροι δεν εξάγονται από την κοινότητα στις θυρίδες των μεγάλων εταιριών. Όπως όλα τα καλά πράγματα, βασίζονται στη συνεργασία και στην «κάντο ο ίδιος» φιλοσοφία, γι’ αυτό ερευνείστε τις ακόλουθες διευθύνσεις, συγκεντρώστε ορισμένους ανθρώπους που ενδιαφέρονται και ξεκινήστε ένα σχέδιο

κοινοτικής οικονομίας στη γειτονιά σας.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην αυστραλιανή μη κερδοσκοπική εφημερίδα The Paper, στο φύλλο 12, 1-14 Ιουνίου 2001 και τόσο αυτό όσο και το σχόλιο του Νίκου Βούλγαρη γι’ αυτό αποτελούν αναδημοσίευση από το τεύχος No 8 του περιοδικού «Ευτοπία – περιοδική έκδοση για τον ελευθεριακό κοινοτισμό» (www.eutopia.gr), Δεκέμβριος 2001.

LETS System Homepage
www.gmlets.u-net.com/
What is Community Supported Agriculture and how does it work?
www.umass.edu/umext/csa/about.html
What is Permaculture?
csf.colorado.edu/perma/whatitis.html
Permaculture Links
www.earth.path.net/mitra/permaculture/links.htm?shownotes=1.

οικονομία για την κοινωνία (κι όχι το αντίστροφο)

Υ) «Η οργάνωση της οικονομίας, σε όλες τις εκφράσεις της παραγωγής, θα προσαρμοστεί αυστηρά στις αρχές της κοινωνικής οικονομίας, που θα τη διαχειρίζονται οι διάφοροι οργανισμοί των παραγωγών οι οποίοι, συγκεντρωμένοι σε γενικές συνελεύσεις, θα την ελέγχουν διαρκώς (...) Τα συμβούλια καλλιέργειας θα οργανωθούν σε δίκτυο, όπως και τα εργοστασιακά συμβούλια και τα συμβούλια παραγωγής και στατιστικής, ολοκληρώνοντας την ελεύθερη ομοσπονδία, που αποκαθιστά κάθε κομμούνα σαν πολιτική ενότητα και γεωγραφική υποδιάρρηση (...) Θεωρούμε ότι με τον καιρό η νέα κοινωνία θα καταφέρει να παρέχει σε κάθε κομμούνα όλα τα απαραίτητα για την αυτονομία της τεχνολογικά μέσα, γιατί τόσο πιο ελεύθερος είναι ο άνθρωπος-η κομμούνα σ’ αυτή την περιπτώση-όσο λιγότερο εξαρτάται από τους άλλους...

(...) Για την ανταλλαγή των προϊόντων από κομμούνα σε κομμούνα, τα κοινοτικά συμβούλια θα βρίσκονται σε επαφή με τις περιφερειακές ομοσπονδίες και το συνομοσπονδιακό συμβούλιο παραγωγής και διανομής, κοινοποιώντας τις ελλείψεις και τα πλεονάσματα. Τα προβλήματα θα λύνονται μέσω του δικτύου διασύνδεσης.

Σε ό,τι αφορά την κατανάλωση μέσα στην κομμούνα, θα γίνεται μέσω της κάρτας παραγωγού που θα εκδίδουν τα εργοστασιακά συμβούλια, δίνοντας το καταναλωτικό δικαίωμα για την κάλυψη των αναγκών. Η κάρτα παραγωγού αποτελεί ένα μέσο ανταλλαγής το οποίο θα καθορίζεται από δύο χαρακτηριστικά: 1) δε θα είναι μεταβιβάσιμη, 2) θα αντιστοιχεί σε μία μέση ρύθμιση, αναγράφοντας μια αξία από εργάτωρες, που θα έχει ισχύ εξαργύρωσης μέχρι ένα χρόνο μετά την έκδοσή της. Για όσους δε μπορούν να εργαστούν θα εκδίδονται κάρτες κατανάλωσης από τα κοινοτικά συμβούλια. Ωστόσο, δε μπορούμε να εισηγήσουμε μια οριστική ρύθμιση. Πρέπει να σεβαστούμε την αυτονομία κάθε κομμούνας και το δικαίωμά της να οργανώσει ένα δικό της σύστημα εσωτερικής ανταλλαγής, φτάνει να μη θλάπτει τα συμφέροντα των υπολοίπων.»

Αποσπάσματα από το κείμενο «Η συνομοσπονδιακή θεώρηση του ελευθεριακού κομμουνισμού», CNT, Μάιος 1936*

Τα παραπάνω αποσπάσματα μπορεί να αναιρούν στη συνείδηση του αμύητου αναγνώστη την αντίληψη ότι η μόνη δυνατή οικονομική οργάνωση είναι η σημερινή και ότι μοντέλο μιας αντίστοιχης αναρχικής δεν υπήρξε ποτέ, οπωσδήποτε όμως το περιεχόμενο ενός οικονομικού σχεδιασματος εκείνης της εποχής δεν αρκεί και δεν μπορεί να αντιγραφεί στο σήμερα, σ’ ένα ριζικά διαφορετικό κόσμο.

Οι γενικές αρχές που ενέπνευσαν τους Ισπανούς επαναστάτες

Δεν είμαστε οικονομολόγοι και δεν θα παραθέσουμε εδώ θεωρίες για την αξία, τα ισχύοντα και τα ελλείμματα. Όχι μόνο γιατί αυτοί οι όροι οικοδομήθηκαν γύρω από το κυρίαρχο μοντέλο της εγχρήματης εμπορευματικής οικονομίας αλλά και γιατί, πέρα ίσως από στοιχεία της θεωρίας των Μαρξ και Γκεζέλ, οι άλλες θεωρήσεις παραπέμπουν και αναφέρονται στο εντελώς διαφορετικό, υφιστάμενο καπιταλιστικό φαντασικό. Πιστεύουμε επίσης πως γίνεται κατανοητό απ’ όλους/ες πως δεν είναι εφικτό να παρουσιάσουμε εδώ ένα πλήρες σχεδιασμα που να περιλαμβάνει όλες τις επιμέρους πτυχές του θέματος: καταμερισμός εργασίας, τρόπος προσδιορισμού βασικών και μη βασικών αναγκών, μετάβαση από το ένα μοντέλο στο άλλο, κατανομή του εισοδήματος κλπ. Εκτός από το γεγονός πως κάτι τέτοιο είναι πρακτικά αδύνατο να γίνει σε ένα...κείμενο εφημερίδας (αυτό θα απαιτούσε τόμους και τόμους), κανείς δεν θα μπορούσε να έχει τις εναλλακτικές απαντήσεις για όλα σ’ ένα τέτοιο «μακρο-συστημικό» ζήτημα, που θ’ απαιτήσει τη μακρόπνοη δράση κι επινοητικότητα ολόκληρων πληθυσμών για να σχηματισοιθεί, αν και όταν έρθει η ώρα για κάτι τέτοιο. Μπορούμε όμως να δώσουμε μια αδρή σκιαγραφία ιδεών και πρακτικών που ν’ αποτελεί μια πρώτη άκρη του νήματος για προβληματισμό, διερεύνηση, έρευνα πηγών, ιδεών και μεθόδων και, θέλουμε να ελπίζουμε, πρακτικών πειραματισμών.

Ίσως το κυριότερο πρόβλημα που έχει ν’ αντιμετωπίσει μια διαφορετική από τη σημερινή κοινωνική οργάνωση, που βασίζεται στις αναρχικές ιδέες της ατομικής και κοινωνικής αυτονομίας και του ισχύονου ελευθερίας-ισότητας, είναι το πώς θα πετύχει μια κατανομή των σπάνιων πόρων ούτε ώστε να καλύπτει τις ανάγκες όλων και ταυτόχρονα να εξασφαλίζει μια ελευθερία επιλογής. Μιλάμε δηλαδή για το ζήτημα της σπάνης, και το κάνουμε έχοντας στο μυαλό μας τη ρεαλιστική πεποίθηση πως η μετάβασή από το σημερινό ανορθολογικό σε ένα άλλο, ισορροπημένο κοινωνικο-οικονομικό μοντέλο αφενός δεν θ’ αποφυγή την άγρια σύγκρουση

του Νίκου Βούλγαρη

Ένα σχόλιο με αφορμή το άρθρο του Thomas Faith

Η κοινοτική οικονομία αποτελεί ένα κρίσιμο ζήτημα στην υπόθεση της ελευθεριακού κοινοτισμού και γενικότερα στην υπόθεση της ελευθερίας. Η ενδυνάμωση της κοινοτικής οικονομίας μέσω της δημιουργίας νέων κοινοτικών οικονομικών θεσμών θα πρέπει αναντίρρητα να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης μας στην προσπάθεια να αναχαιτίσουμε και εντέλει να αντιστρέψουμε την ολοένα και μεγαλύτερη συγκέντρωση της οικονομικής δύναμης στις μεγάλες πολυεθνικές και στους υπερεθνικούς θεσμούς που εκφράζουν και προστατεύουν τα συμφέροντά τους. Επιπλέον, η κοινοτική οικονομία αποτελεί τον τόπο στον οποίο μπορεί να επιτευχθεί η εγκατάληψη της οικονομίας της αποκατάστασης και η αντικατάστασή της με μια «ανθρώπινης κλίμακας» οικονομία της σταθερότητας στην οποία το οικονομικό κριτήριο που δεν τους θέτουν οι ίδιοι αλλά τα ίδια τα εμπορεύματα, που γίνονται κεντρική σημασία στη ζωή όλων και την κυβερνούν μέσω των διακυμάνσεων της αγοράς. Μια ζωή εξαρτώμενη από αντικείμενα (υλικά και μη). Έτσι, οι άνθρωποι-παραγωγοί ζουν πάντα μέσα στο στρες μπροστά στα προϊόντα της ίδιας τους της εργασίας: αν θα έχουν ή όχι. Η αναρχική προσέγγιση στο ζήτημα «σπάνη» και «τοιότητα ζωής» θεωρεί ότι στο οικονομικό επίπεδο, αυτό που απαιτείται για να νοηματοδοτηθούν πραγματικά λέξεις όπως ευημερία κι ελευθερία δεν είναι μια απλή συντήρηση αλλά μια κοινωνία αφθονίας. Αν όμως η αφθονία αυτή πρέπει να στηρίζεται στην απεριόριστη επέκταση της παραγωγικότητας και την εξάντληση των φυσικών πόρων και των ανθρώπινων σωματών και πνευμάτων (όπως σήμερα), είναι φανερό πως δεν πρόκειται να επιτευχθεί. Η μορφή της παραγωγικής δομής που θα την κάνει εφικτή καθορίζεται κι εξαρτάται αναγκαστικά από την αντίληψη που έχει μια κοινωνία/κοινότητα για τη σχέση ανάμεσα στο σύστημα δημιουργίας των αναγκών και το επίπεδο και την ένταση της παραγωγής. Έτσι, η ύπαρξη μιας κοινωνίας αφθονίας δεν έχει σχέση με το ισχύον μοντέλο παραγωγής μεγάλων ποσοτήτων καταναλωτικών αγαθών ούτε βέβαια με την ανάλωση ανθρώπων και περιβάλλοντος στο βωμό της εμπορικής παραγωγής και της ποσοτικής ανάπτυξης. Το πλεόνασμα των προϊόντων (αλλά και του «ελευθέρου χρόνου», για να χαρεί κανείς τη ζωή) μπορεί να υφίσταται και χωρίς την προεμύρα της σύγχρονης εξοντωτικής εργασίας και της συσώρευσης, ανορθολογικοποιηθούν οι σε μεγάλο βαθμό επιπλέοντες ανάγκες που κυριαρχούν σήμερα. Με βάση τα παραπάνω, σκοπός της παραγωγής σ’ ένα ελευθεριακό οικονομικό σύστημα δεν είναι η ανάπτυξη αλλά η ικανοποίηση των βασικών (και μη) αναγκών της κοινότητας και των ατόμων που την απαρτίζουν. Επομένως ο χρόνος και ο ρυθμός της εργασίας, η ποσότητα με παραγόμενου προϊόντος και η αποδοτικότητα συνδέονται με ένα ριζικά διαφορετικό νόημα, αυτό της αποτελεσματικότητας στην ικανοποίηση των αναγκών αντί για την ελαχιστοποίηση του κόστους (ή τη μεγιστοποίηση της παραγωγής) σε σχέση με την ικανοποίηση των...οικονομικών δεικτών.

Στο πλαίσιο αυτό, το συνολικό επίπεδο παραγωγής για την κοινότητα (με τα όρια και τη μορφή που θα δώσουν στον όρο αυτό οι ανθρώπινες ομαδοποιήσεις της μελλοντικής κοινωνίας – συνιοικίες, δήμοι, χωριά κλπ) καθορίζεται από τη γενική συνέλευσή της. Το συγκεκριμένο επίπεδο και η σύνθεση της παραγωγής για κάθε χώρο εργασίας, που απορρέει από το συλλογικά νηφισμένο και οργανωμένο πλάνο και τις προτιμήσεις των μελών, καθορίζονται με τη σειρά τους από τις συνελεύσεις στους χώρους εργασίας. Έτσι οι παραγωγικές μονάδες μπορούν να διεκδικούν μερίδιο από τους διαθέσιμους (βάσει του συνδιαμορφωμένου απ’ όλους πλάνου) κοινοτικούς πόρους για το δικό τους τύπο παραγωγής. Το ερώτημα που τίθεται εδώ (ή μάλλον ένα από τα πολλά) είναι πώς θα εκφράζονται χειροπιαστά αυτές οι προτιμήσεις των μελών και πόσο μερίδιο θα μπορούν να παίρνουν οι επιμέρους μονάδες

από τους κοινοτικούς πόρους (ας σημειωθεί εδώ ότι με αναγωγή στις ευρύτερες δομές/συσσωματώσεις, όπου χρησιμοποιούμε εδώ τον όρο «κοινοτικός», μπορεί ανάλογα με το γεωγραφικό επίπεδο που συζητάμε να μπει και «ομοσπονδιακός», «συνομοσπονδιακός» κλπ). Αυτό το ερώτημα είναι το ίδιο μέρος του ευρύτερου ζητήματος του πώς θα καρπώνεται ο καθένας το μέρος του παραγόμενου πλούτου που του αναλογεί, εφόσον γενικό ανταλλακτικό ισοδύναμο (χρήμα) δεν θα υφίσταται. Τόσο πειραματισμοί που έλαβαν χώρα στο παρελθόν (όπως στις αναρχικές κολεκτίβες της ισπανικής επανάστασης) όσο και διάφορες θεωρίες που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς, συγκλίνουν γενικά σ’ ένα τύπο έγγραφης εξουσιοδότησης του κάθε πολίτη προς ικανοποίηση των αναγκών του που αλλού αναφέρονται π.χ. ως «κουπόνια», αλλού ως «κάρτες κατανάλωσης» κι αλλού ως «διατακτικές» (Φωτόπουλος, στο μοντέλο του για την περεκτική δημοκρατία). Αν τα έγγραφα πρέπει να εκδίδονται σε προσωπική βάση, ώστε να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως γενικό μέσο ανταλλαγής και συσώρευσης, (όπως το χρήμα. Εκδίδονται για λογαριασμό της κοινότητας (ομοσπονδίας-κοινότητάς, συνομοσπονδίας ομοσπονδιών κλπ) κι εξουσιοδοτούν τον πολίτη να ικανοποιεί τις ανάγκες εκείνες που έχουν χαρακτηριστεί βασικές, χωρίς όμως να προκαθορίζουν συγκεκριμένο μέσο ικανοποίησης τους, ώστε να κατοχυρώνεται η

ελευθερία επιλογής. Ο προσδιορισμός του τι συνιστά «βασική ανάγκη» και το επίπεδο μέχρι το οποίο πρέπει αυτή να ικανοποιηθεί, είναι ζήτημα που καθορίζεται από μια (συν)ομοσπονδιακή συνέλευση, με βάση αποφάσεις των κοινοτικών συνελεύσεων και τους διαθέσιμους πόρους της ομοσπονδίας. Έτσι διασφαλίζεται ότι το επίπεδο ικανοποίησης των αναγκών αυτών δεν θα εξαρτάται από περιφερειακές ανισότητες στη γεωγραφική κατανομή των πλουτοπαραγωγικών πηγών. Ο αριθμός των, ας πούμε κουπονιών αυτών, που θα διανέμεται στους πολίτες καθορίζεται με βάση κριτήρια προσφοράς και ζήτησης στο (συν)ομοσπονδιακό επίπεδο: η ζήτηση μπορεί να εκτιμάται με βάση των πληθυσμό της συνομοσπονδίας, και το προκαθορισμένο (απ’ τις γενικές συνελεύσεις) επίπεδο ικανοποίησης των αναγκών για κάθε κατηγορία πολιτών (νέοι, ηλικιωμένοι, φοιτητές, με παιδιά ή χωρίς κλπ) σε σχέση με τα μέσα ικανοποίησής τους. Όσον αφορά στην προσφορά, οι συνελεύσεις (ή οι ορισμένοι απ’ αυτές ανακλητοί υπεύθυνοι) θα μπορούσαν να εκτιμήσουν με βάση τα τεχνολογικά δεδομένα το επίπεδο παραγωγής, την ποσότητα και τον τύπο των απαιτούμενων πόρων αλλά και την ποσότητα προσωπικής εργασίας που θα πρεπε να προσφέρει ο καθένας/μία βάσει των δυνατοτήτων του/της (π.χ. έναν αριθμό «βασικών» ωρών κάθε βδομάδα, ώστε να παραχθούν τ’ αγαθά και οι υπηρεσίες που

απαιτούνται για την ευημερία της κοινότητας.

...Όπως γράφτηκε και στην αρχή αυτού του κειμένου, υπάρχουν άπειρα ακόμα άλλα ζητήματα με τα οποία θα πρέπει να καταπιαστούμε τόσο εμείς σήμερα όσο και οι συνελεύσεις του αύριο προκειμένου να φανταστούμε και να δώσουμε λύσεις σε προβλήματα, όπως π.χ. το πώς θα δρομολογούνται οι ανταλλαγές ανάμεσα στις κοινότητες. Ωστόσο δεν θα πάμε παρακάτω, γιατί ο χώρος είναι περιορισμένος. Θα επισημάνουμε μόνο ότι τέτοιες κοινότητες ανθρώπων μπορούν να ξεκινήσουν να συγκροτούνται στο σήμερα, παρ’ όλα τα εμπόδια που θα συναντήσουν στη λειτουργία τους από τις νέες κανόνες της σύγχρονης αγοράς. Σε κάθε περίπτωση, χαρακτηριστικά τους θα είναι μια ισότιμη συνεργατική δομή και η συνδιαχείριση όλων των μέσων παραγωγής που θα διατίθενται, στη δυνατότητα αγοράς προϊόντων που δεν παράγονται στην κοινότητα σε τιμές χονδρικής, στη διανομή προϊόντων απευθείας στους καταναλωτές έτσι ώστε να παρμεριζείται ο ρόλος του μεσάζοντα και να μειώνεται το κόστος παραγωγής κλπ Η δε σύνδεση τέτοιων κοινοτήτων μπορεί να βοηθήσει στις άμεσες ανταλλαγές πλεοασματικών προϊόντων μεταξύ τους, ειδικά αν βρίσκονται σε διαφορετικά γεωγραφικά διαμερίσματα και παράγουν διαφορετικά και ποικίλα αγαθά.

...Τελικά, «το δρόμο τον ανοίγει προχωρώντας».

* Η CNT (Confederacion Nacional del Trabajo – Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας) ήταν ανέκαθεν η μαζικότερη και πιο μαχητική συνδικαλιστική οργάνωση των Ισπανών εργατών και αγροτών. Ιδρύθηκε το 1910 και υιοθέτησε εξ αρχής την αναρχική οπτική της άμεσης δράτης και της κοινωνικής επανάστασης, όπως εκφράστηκε από την Μπακουινική πτέρυγα της Διεθνούς, εν αντιθεση με εκείνη των Μαρξιστών. Το Μάιο του 1936, σ’ ένα συνέδριο επικρατικές όλων των αντιπροσώπων της στη Σαραγόσα, επεξεργάστηκε και δημοσίευσε την προγραμματική της διακήρυξη για την κοινωνική επανάσταση και τη μορφή της αναρχικής κοινωνίας, με τίτλο «Η συνομοσπονδιακή θεώρηση του ελευθεριακού κομμουνισμού». Είχε τότε περίπου 1.500.000 μέλη, και πράγματι, μόλις δύο μήνες μετά, τον Ιούλιο του ίδιου χρόνου, εκδηλώθηκε το πραξικόπημα του Φράνκο, άρχισε ο ισπανικός εμφύλιος πόλεμος και

παράλληλα ξέσπασε στα δημοκρατικά εδάφη η ελευθεριακή κοινωνική επανάσταση. Κατά τη διάρκεια της υπολογίζεται ότι περίπου 3.000.000 άτομα έζησαν υπό τις νέες κοινωνικές μορφές που τα ίδια δημιούργησαν σε ένα άνευ ιστορικού προηγούμενου πείραμα συγκρότησης μιας αυτοοργανωμένης, α-κρατικής κοινωνικής οργάνωσης. Με την ήττα του δημοκρατικού στρατοπέδου διαλύθηκαν και οι τελευταίες ελευθεριακές δομές που είχαν δημιουργηθεί.

■/ Ανέστιος

Ακόμη μια άποψη για τη «νέα γρίπη»

Στην παρούσα φάση της «πανδημίας» αυτής, το υπουργείο υγείας πασχίζει να βρει νομικό τρόπο να παγώσει παραγγελίες τουλάχιστον 8.000.000 δόσεων εμβολίων από τις 16.000.000 που είχε προβλεφθεί να προμηθευτεί για τους Έλληνες.

Ο εμβολιασμός τελικά αφορά μια δόση μόνο. Όταν τον Αύγουστο του 2009 κυριαρχούσε η άποψη ότι απαιτούνται 2 δόσεις του εμβολίου για τον κάθε εμβολιάζόμενο, το ΚΕ.Ε.Α.Π.ΝΟ παρήγγειλε 8.000.000 δόσεις (3.000.000 από την Novartis, 2.000.000 από την GlaxoSmithKline και 3.000.000 από την Sanofi Pasteur). Τον Σεπτέμβριο του 2009 παραγγέλθηκαν επιπλέον 8.000.000 δόσεις από την GlaxoSmithKline ενώ από την Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων (ΕΜΕΑ) υπήρχαν ήδη πληροφορίες ότι το εμβόλιο της Novartis θα αφορά μια δόση μόνο (άραγε λοιπόν γιατί το υπουργείο δεν πήρε μια απόφαση λογικότερη που θα αφορά στο πόσα παιδιά και πόσοι ενήλικες δύναται να νοσήσουν στην Ελλάδα, πόσα και ποια εμβόλια χρειαζόμαστε και ποιο το οικονομικό του όφελος; Μήπως θέλησε να ικανοποιήσει όλες τις φαρμακοβιομηχανίες απλά και να ενήργησε όπως σε ένα παιχνίδι).

Η πληροφορία ότι όλοι θα κάνουν μια δόση του εμβολίου ήρθε στα μέσα Οκτώβρη από τον ΕΜΕΑ ενώ πολλές χώρες τις Ευρώπης είχαν ήδη κάνει και εκείνες τις παραγγελίες τους. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλές χώρες να θέλουν να επιστρέψουν μεγάλο μέρος των δόσεων που παρήγγειλαν στην αρχή προκειμένου να επιστραφούν τα χρήματά τους. Η απόφαση όμως για τον αν θα γίνουν δεκτά τα αιτήματα επιστροφής εμβολίων θα ληφθεί σε επίπεδο μητρικών εταιριών (μισό λεπτό: δηλαδή για να επιστραφούν πίσω στα κράτη τα χρήματα των φορολογουμένων τους - μέσω των υπουργείων υγείας και των αντίστοιχων κέντρων ελέγχου και πρόληψης νοσημάτων - θα πρέπει να συναινέσουν και οι ιδίες; Με άλλα λόγια, θα πρέπει κράτη και έθνη να γλείφουν τους φαρμακάδες για να επιστρέφουν πίσω τα χρηματά ΜΑΣ;).

► Μια απλοϊκότατη σκέψη στη σχέση φαρμακοβιομηχανιών και κρατών.

Τα κράτη του κόσμου έχουν το κεφάλαιο. Οι φαρμακοβιομηχανίες έχουν τις εργαστηριακές εγκαταστάσεις και την απαραίτητη τεχνολογία. Οι δεύτερες χρηματοδοτούνται από τα κράτη για να διεξάγουν τις επιστημονικές τους έρευνες και στη συνέχεια αναρτούν - όπως σε κάθε εργαστήριο ιδιωτικού ή κρατικού φορέα - τα επιστημονικά τους δεδομένα στις μεγαλύτερες βάσεις δεδομένων της γης προς ελεύθερη χρήση (μέσω διαδικτύου). Τα δεδομένα έτσι ανήκουν σε όλους ενώ η γνώση στους λίγους. Επιπλέον, για τις δεύτερες θεσιζόνται συνεχώς νόμοι από τα κράτη για να

δημοσίου για την κάλυψη των αναγκών της χώρας μας στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της πανδημίας αυτής (άρα δηλαδή η κάθε δόση - το ένα εμβόλιο - που θα κάνει κάποιος κοστίζει στο κράτος 7,5 ευρώ; Τότε σίγουρα οι φαρμακάδες βγάζουν αμύθητο κέρδος από κάτι που ζήτημα να τους κοστίζει αέρα κοπανιστό!). Το δάνειο είναι 200.000.000 ευρώ και τα εμβόλια κοστίζουν 120.000.000. Τα υπόλοιπα 80.000.000 ευρώ πού πάνε;

Υπουργός Υγείας Ξενογιαννακοπούλου: «Το οικονομικό όφελος από την ακύρωση παραγγελιών είναι σημαντικό και από την άποψη ότι τα ποσά που θα εξοικονομηθούν θα χρησιμοποιηθούν για να καλυφθούν άλλες ανάγκες του Ε.Σ.Υ». (Καθημερινή 03/01/2010). Από την ακύρωση παραγγελιών -Ναι- αλλά από την περίσσεια του δανείου;

Στην Ελλάδα οι κλίνες των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ) είναι ελάχιστες και το ιατρονοσηλευτικό προσωπικό τους ανύπαρκτο για να περιθάλψουν τα εκατομμύρια που ενδέχεται να νοσηθούν ανά πάσα στιγμή από οποιοδήποτε επιδημικό ή πανδημικό κύμα κάποιας νόσου (που τις περισσότερες φορές μεταδίδεται αερογενώς

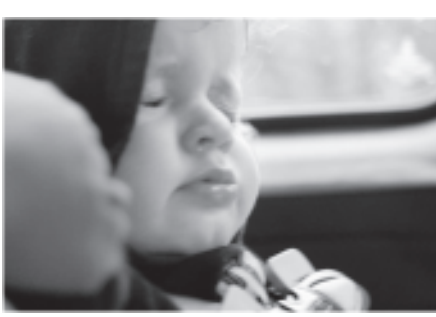
φυσικά). Πολλοί γιατροί εμβολίασαν και προέτρεψαν ισχυρά στον εμβολιασμό χιλιάδων ατόμων τις τρίτης ηλικίας που δεν ήταν σε ομάδες υψηλού κινδύνου φοβούμενοι ακριβώς το γεγονός ότι πολλές χιλιάδες τέτοιων ατόμων μαζί με τους υπόλοιπους νοσούντες θα κατακλύσουν τις ΜΕΘ φέτος (γεγονός που δεν έγινε).

► Εξέσπασμα «γρίπης των χοίρων» το 1976 - Παρενέργεια Guillain-Barre Syndrome

Το πρώτο κρούσμα στις ΗΠΑ - της παραλλαγής A/New Jersey/1976 του ιού H1N1 - ήταν ο θάνατος ενός στρατιώτη στο Fort Dix. Με το ταυτόχρονο ξέσπασμα και του στελέχους A/Victoria/75 (H3N2), ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ Gerald Ford υποχρέωσε με απόφασή του όλους τους Αμερικανούς πολίτες να εμβολιαστούν από την πρώτη Οκτώβρη 1976 για την «γρίπη των χοίρων» (Swine Flu). Ο μαζικότερος εμβολιασμός που συνέβη ποτέ στον πλανήτη διεκόπη μετά από πολλούς θανάτους μέσα στα ίδια τα νοσοκομεία στα οποία ο κόσμος είχε προσέλθει για ανοσοποίηση, νοσήσεις από το ίδιο το εμβόλιο, και το πολύ τρομακτικό σύνδρομο Guillain-Barre για το οποίο όπου και αν ψάξουμε τον ακριβή αριθμό των θυμάτων του πάντα παίρνουμε διαφορετική απάντηση. Μια αυτοάνοση παραλυτική νευρομυική διαταραχή που ενεργοποιείται πολύ ευκολότερα με τον εμβολιασμό για την γρίπη των χοίρων. Δηλαδή μια νόσο της οποίας την αιτιολογία δε γνωρίζουμε και έχει ως χαρακτηριστικό την παράλυση των κάτω άκρων και σιγά σιγά και την παράλυση των άνω άκρων. Η δύσκολη θεραπεία της υπόσχεται στους περισσότερους "ανάκτηση πλήρους κινητικής ικανότητας" μα όχι ανάρρωση. Είναι μια πολύ δύσκολη κατάσταση για τον ασθενή και ποτέ δε θα αναρρώσει πλήρως.

Η διακοπή του μαζικού εμβολιασμού έγινε μετά από 48.161.019 εμβολιασμούς εφόσον αρκετός κόσμος είχε αγανακτήσει «να βλέπει γέροντες να πεθαίνουν από το εμβόλιο και νέους να σκατεούνται από αυτό». Ο λαός γρήγορα έλασε την εμπιστοσύνη του στο εμβόλιο και μάλιστα αμέσως επήλθε μια μαζική άρνηση για εμβολιασμό (Πληροφορίες από Wikipedia).

Το άρθρο της Ελευθεροτυπίας (στο link http://enet.gr/?i=issue.el.home&id=40412) δε συμφωνεί με το άρθρο "1976 U.S. Outbreak" της Wikipedia για την τροπή του θέματος των εμβολιασμών τότε. Επίσης ο αριθμός των θυμάτων των παρενεργιών που αναφέρονται

στη Wiki για το '76 (1098) είναι υπερβολικά μικρός αναλογικά με τον αριθμό των εμβολιασθέντων αν αναλογιστούμε τη συχνότητα που συμβαίνει το Guillain-Barre. Επιπλέον αναφέρει ότι από αυτούς, στους μισούς μόνο (543) συνέβη το σύνδρομο πριν τον εμβολιασμό!! (Μα είναι ποτέ δυνατόν να γραφάται κάτι τέτοιο σε μια απ'τις μεγαλύτερες online εγκυκλοπαίδειες; Απορούμε ακόμη και για την ακεραιότητα των ιστορικών στοιχείων της Wikipedia!).

Για το στέλεχος της γρίπης από τον ιό H1N1 σε αυτό τον εμβολιασμό των ημερών μας ισχύει ότι δε μπορούμε εμείς τώρα (ως απλοί πολίτες) να κάνουμε μηνύσεις και αγωγές σε φαρμακοβιομηχανίες και εταιρίες γιατί άλλωστε όπως ισχυρίζονται και οι ιδίες "έμαθαν

από τα λάθη τους του 1976"...και δεν εννοούσαν την ασφαλέστερη για τον ανθρώπινο οργανισμό φαρμακοτεχνική δομή του εμβολίου τους.. γι'αυτό άλλωστε υπάρχει και η φόρμα για τη συναίνεση..

► Ο διχασμός απόψεων στο ιατρονοσηλευτικό προσωπικό.

Η εποχική γρίπη ετησίως σκοτώνει 200.000-300.000 ανά τον κόσμο και η γρίπη αυτή έχει σκοτώσει μόλις 10.000 και κάτι μέχρι τώρα που μιλάμε. Για αυτό το λόγο και αρκετοί και ευσυνειδητοί ιατροί παρέπεμπαν κόσμο να κάνει το εμβόλιο κατά του πνευμονιόκοκκου και κατά της εποχικής γρίπης αντί για το εμβόλιο κατά της "νέας γρίπης", εφόσον πολλά άτομα κατηγοριών υψηλού κινδύνου μπορούν

να νοσήσουν βαριά από αυτά τα μικρόβια κυρίως τον χειμώνα που διανύουμε. Ξέροντας λοιπόν την αλήθεια αυτή απόρησαν από ωρίς με τη σοβαρότητα της εκστρατείας κατά της νέας γρίπης, γι'αυτό η άποψη τους κλονίστηκε. Από 'κει που κανονικά θα «έπρεπε» να εμβολιαστούν εκείνοι πρώτοι και στη συνέχεια να εμβολιάσουν και άλλα άτομα, αρνήθηκαν να κάνουν και τα δύο. Αρνήθηκαν να γίνουν εκείνοι πειραματόζωα και να κάνουν το εμβόλιο αυτό και σε άλλους. Υπάρχουν νομικές κυρώσεις για εκείνους, περιθωριοποιήθηκαν από τους άλλους συναδέλφους τους οι οποίοι πολύ απλά πιστεύουν ότι από τη στιγμή που το νέο στέλεχος υπάρχει εκεί έξω τότε υποχρεούσαι ως φορέας της υγείας (ή αλλιώς ως εργάτης του τομέα της υγείας) να κάνεις το ρημαδο-εμβόλιο με κάθε κόστος. «Εξάλλου και ως παιδιά όλοι κάναμε και άλλα πιο επικίνδυνα εμβόλια όπως δόσεις του Var (ανεμοελογιάς) και της πολυομυελίτιδας και δεν πάθαμε τίποτα» ..αναφέρουν χαρακτηριστικά

ΣΤΟΠ εδώ: δηλαδή κάθε φορά που οι φαρμακοβιομηχανίες θα ελευθερώνουν στελέχη ιών (που απίθανα θα είχαν ανά-συνδυαστεί έτσι ώστε να πάρουν την γενετική μορφή αυτή) στον πλανήτη για να μας μολύνουν εμείς ως γιατροί θα πρέπει να είμαστε εκεί για να βάλουμε όλα αυτά τα σκουπίδια τους μέσα μας; Και να τα βάζουμε και στους άλλους συμπολίτες μας απλά επειδή μας εκπορνεύουν έτσι απλά με μια διαταγή απάνθρωπη και ανήθικη;

-Όχι! Προτιμώ προσωπικά να περάσω τη γρίπη αυτή υποκλινικά, ακόμη και να νοσήσω από εκείνη και να χρειαστώ αντι-ικά φάρμακα για να την ξεπεράσω παρά να εμβολιαστώ με

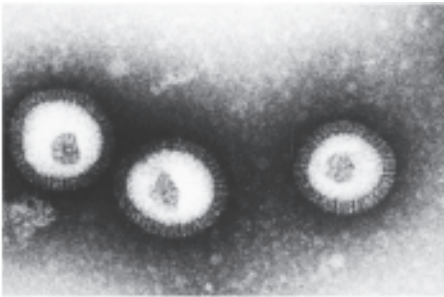

ψέματα που μπορεί να μου προκαλέσουν μέχρι και σύνδρομο νευρομυικής παράλυσης χωρίς να υποτιμώ το γεγονός ότι μπορεί να αποβεί θανάσιμη η ίωση αυτή για να άτομα υψηλού κινδύνου φυσικά. Θα πρέπει να σταματήσει το υπουργείο να τα ξύνει σχετικά με τις ΜΕΘ, να τις επανδρώσει πλήρως για παν ενδεχόμενο καθώς επίσης και να τις γεμίσει με κλίνες!... κάτι

που στη χώρα των ράντζων στους διαδρόμους αμελεί.

νας γιατρός μου είπε: «βγαίνει ο κάθε καχύποπτος συνάδελφος και χρησιμοποιεί την ιδιότητά του λανθασμένα για να πει το μακρύ του και το κοντό του για το εμβόλιο και φοβίζει κόσμο! Εμβολιάστηκα ο ίδιος και εμβολίασα και τη γυναίκα μου και το τρίχρονο παιδί μου και δεν πάθαμε τίποτα» (κάπου διάβασε ο ίδιος ότι γίνεται να εμβολιαστούν και παιδιά πριν την ηλικία των 5 κι έτσι εμβολίασε και την κόρη του). Δεν τον ενδιαφέρει να διαβάσει για το στημένο παιχνίδι αυτής συγκεκριμένα της γρίπης ..Ε, τότε και με μια μελλοντική ανάλογης φύσης ασθένεια δεν θα αντιδράσει (ή μάλλον θα δράσει) με τον ίδιο τρόπο; Θα διαιωνίσει αυτή την ηλιθιότητα.

Το γιατί αυτή η γρίπη «συνέβη» Απρίλη μήνα (καλοκαιρικάτα), το γιατί η εταιρία Roche (ελβετική εταιρία με εργοστάσιο παραγωγής Tamiflu στο Μεξικό, αντι-ιικό που χρησιμοποιούμε για τη θεραπεία της νέας γρίπης) και το ξέσπασμά της στην ίδια χώρα είναι απορίας άξια και μας προβληματίζουν. Αρκετοί επιστήμονες βλέπουν τον ιό και σκέφτονται (καθόλου πονηρά) ότι είναι δημιουργημένος in vitro.. σε εργαστήριο δηλαδή από ανθρώπους. Το γιατί η Baxter κατέχει ήδη από το 2007 την πατέντα παρασκευής εμβολίου για τη νέα γρίπη (πριν εκείνη για τα δεδομένα μας υπάρχει καν)

μας κάνει έξω φρενών! Το ότι μόνο 356.000 Έλληνες έχουν εμβολιαστεί μέχρι τη πρωτοχρονιά μας δίνει ελπίδα ίσως... Αν και καθόλου λιγοί δεν είναι. Το ότι ακόμη και τώρα η διαφήμιση στην τηλεόραση του υπουργείου για τον μαζικό εμβολιασμό ενάντια στη νέα γρίπη παίζει ακόμα και δεν αναφέρει και τίποτα για το εμβόλιο του πνευμονιόκοκκου και της εποχικής γρίπης μας δίνει άλλον ένα λόγο να κλείνουμε το χαζοκούτι.

* Σας παραπέμπω επίσης και στο άρθρο του Kris Gaublomme, M.D: «Εμβολιασμοί: το κάλεσμα των σειρήνων...» καθώς και σε όποια βιβλιογραφία μπορείτε να βρείτε πάνω στον Archie Cochrane, πατέρα των σύγχρονων τυχαίοποιημένων μελετών (RCTs : Randomized Controlled Trials-η βάση του evidence-based medicine, ο τρόπος που γίνονται οι ιατρικές μελέτες σήμερα) και τις παρατηρήσεις του πάνω στα εμβόλια.

* Διαβάζοντας το κείμενο: "Εμβολιασμός για τη νέα γρίπη και ανταγωνιστικό κίνημα" από τη Συνέλευση Υψηλού Κινδύνου ίσως σας δώσει μια πιο εμπεριστατωμένη άποψη γενικά για το θέμα αυτό και προτείνει επίσης μια μαζική δυνατή στάση ζωής απέναντι σε νόσους σαν κι αυτή. Γιατί όπως λένε κι εκείνοι δεν είναι απλά και μόνο στην ατομική μας ευθύνη και δικαίωμα να αρνηθούμε τον κάθε τέτοιο εμβολιασμό αλλά «στη βάση της συλλογικής άρνησης και της αντίστασης...».

Έτσι ακριβώς κατάφεραν και το '76 οι Αμερικανοί πολίτες να διακόψουν το μεγαλύτερο και πιο αιματηρό εμβολιασμό στην ιστορία της ιατρικής και της γης.

* Τα δεδομένα και οι αριθμοί που παρατίθενται είναι δανεισμένα από το φύλλο της 03/01/2010 της Καθημερινής («Στόχος να παγώσουν 8.000.000 εμβόλια»).

▲/ Μιχάλης

Αποσπάσματα από ένα σχόλιο πάνω στο θεατρικό ποίημα του Τ. Λειβαδίτη «Οι τρεις», για όσους χάθηκαν αδίκως στην Ασυλική χοάνη

Δεν υπάρχει ιδιαίτερος δρόμος για την τρέλα. Απ' τον δρόμο της λογικής φτάνει κανείς στην τρέλα. Μια επιθυμία του ή μια ανάγκη του θέλει να ικανοποιήσει ο άνθρωπος μέσα απ' αυτήν. Η ψυχιατρική εκείνο που πρέπει να κάνει είναι να τον βοηθήσει να εκφράσει αυτή του την επιθυμία με ένα πιο συμβατό τρόπο. Όχι να τον εγκλείει, να τον αποκλείει, να τον περιθωριοποιεί. Οι ψυχιάτριοι αντί να λειτουργούν ως προκρούστες των ψυχών, ως συνδοιοπορούν με τον άνθρωπο που διακατέχεται από ψυχική οδύνη. Ας μην καταστέλλουν το σύμπτωμα, ας το διαβάσουν. Ας μην βαφτίζουν καθετί έξω απ' τον ορθό λόγο ως ακατανόητο, για να πουν ότι μόνο ο δικός τους λόγος είναι δήθεν κατανοητός. Ας μην ζητούμε, στηρίζουμε και υιοθετούμε τους τόπους της τρέλας, ως απόδειξη ότι δήθεν εκεί που κατοικούμε εμείς δεν υπάρχουν τρελοί. Μια λεπτή γραμμή χωρίζει το λογικό απ' το παράλογο, το υγιές απ' το διαταραγμένο. Όχι ένα βαθύ χαντάκι. Εύκολα το περνά κανείς... Καί τότε..

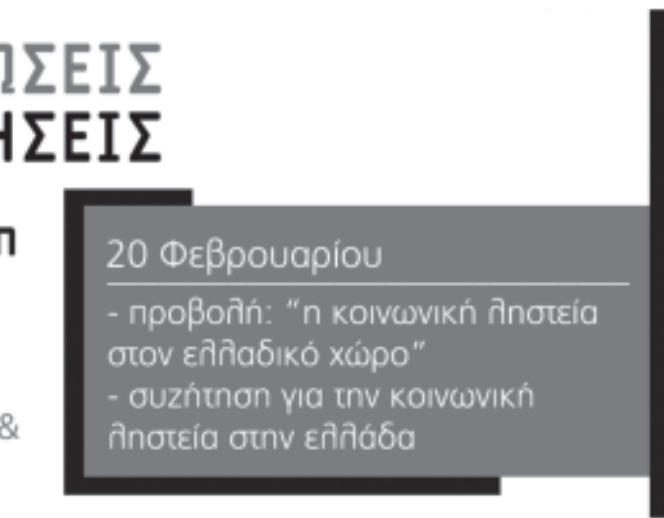
Ακούστε σήμερα τις λαλέουσες σωπές των εγκλείστων, σε ένα αποτρόπαιο σκηνικό, όπου έχουν υποφέρει άνθρωποι. Με τις ευλογίες της επιστήμης. Ακούστε σήμερα όχι μόνον τις λέξεις, αλλά και τα διάκενα μεταξύ των λέξεων που περιέχουν την ουσία, το νόημα. Πόιος να ερμηνέψει και τι.

«Ψυχής πείρατα ιών ουκ αν ε ξ ε ύ ρ ο ι ο , π ά σ α ν επιπορευόμενος οδόν, ούτω βαθύν λόγον έχει» μας λέει ο σκοτεινός μας πρόγονος.

Το βαθύ, το αρχέγονο, το ακατέργαστο, η επιθυμία και το ένστικτο αφιόνονται άραγε στην ολική σαφήνεια, ερμηνεύονται με κάποιο τρόπο; Είναι δυνατή η ερμηνεία των ονείρων, των μεταφορών και ότι κατοικεί στα βάθη, με την λογική του ορθού λόγου, χωρίς να καταπνίγει, χωρίς να αλλοιωθεί;

Ακούστε σήμερα σπαράγματα λόγου, ανειπίωτα, ακατανόητα, ανεπίτρεπτα, ανεπίγνωτα. Εξω απ' τον λόγο περνά η εν τω βάθει επικοινωνία. Με τα βλέμματα, την αμηχανία, την απορία, τα συγκινήματα, τα αγνίγματα, τους στεναγμούς.

Περιφρονείστε το φλοιό και στοχεύστε στις καρδιές, στη λυπημένη τρυφερότητα, στην εγκατάλειψη, στη ματαιίση, στην αθωότητα, στην ήρεμη απελπισία και στους ανθρώπους τους. Στον πλούτο μέσα απ την πενία ,στην ευθρόασή της αλλά και στην αναζήτηση σήνηματος μέσα στο ακατανόητο την αναζήτηση της ομορφιάς μέσα στην

Αποσπάσματα από ένα σχόλιο πάνω στο θεατρικό ποίημα του Τ. Λειβαδίτη «Οι τρεις», για όσους χάθηκαν αδίκως στην Ασυλική χοάνη

ασχήμια, τη στέρηση και την απελπισία, την ελπίδα μέσα στο κενό. ...

Εδώ μέσα υπέφεραν άνθρωποι. Ήρθαν για μια επίσκεψη σε ένα ψυχίατρο και κάθισαν 20, 30, 40 χρόνια εγκλείστοι. Έχασαν τα πάντα. Εκτός από τα λογικά τους.

Τι λέτε. Αυτό μας αφορά ή είναι κάτι ξένο για μας. Μπορούμε να κλείνουμε σε παρενθεση την ψυχιατρική βαρβαρότητα των Ασύλων, μπορούμε να κάνουμε πως δεν βλέπουμε; 300 άνθρωποι, αθόρματα της ιδρυματικής βαρβαρότητας σήμερα ζουν ή προσπαθούν να ζήσουν ανθρώπινα σε ξενώνες, οικοτροφεία, διαμερίσματα. Και δεν τους εκφοβίζει, εκβιάζει, βιάζει, καθλώνει, δέρνει, προσβάλλει κανείς Το ψυχιατρείο δεν υπάρχει πλέον. Οι ανάγκες νοσοκομειακής νοσηλείας καλύπτονται απ' τα ψυχιατρικά τμήματα των Γενικών Νοσοκομείων σε Ηράκλειο, Ρέθυμνο, Χανιά. Σταμάτησε το αίσχος των μεταγωγών. Οι άνθρωποι δεν μεταφέρονται για εγκλεισμό, με την κλούβα των μεταγωγών σαν εγκληματίες. Υπάρχουν πολλά ακόμα να γίνουν. Μέχρι που να αλλάξει το ψυχιατρικό παράδειγμα, το επιστημονικό υπόδειγμα της ψυχιατρικής. Για μια ψυχιατρική των αναγκών των πασχόντων υποκειμένων και όχι των συμπτωμάτων. Για μια ψυχιατρική της ακρόασης και όχι της επιβολής.

Η τρέλα δεν αντιμετωπίζεται στο άσηπτο περιβάλλον του εργαστηρίου, αλλά στο σηπτικό κοινωνικό περιβάλλον. Για μια ψυχιατρική πιο ανθρώπινη, πιο θεραπευτική, κοινωνική, φιλελεύθερη, ανοιχτή, στοχευμένη προς μια ολική φροντίδα για τον άρρωστο που περνά μια ψυχολογική περιπέτεια. ...

Αγαπητοί φίλοι, Υπερασπίστε την ψυχιατρική μεταρρύθμιση όπως υλοποιείται στην Κρήτη (μοναδική στην Ελλάδα και όπως σε λίγες περιπτώσεις στον κόσμο ολόκληρο). Χωρίς ψυχιατρείο, εγκλεισμό και στιγμιατικές διαγνώσεις.

▲/ Γ. Κοκκινάκος

Σημείωση: το παραπάνω κείμενο αποτελεί συρραφή αποσπασμάτων από κείμενο που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της πανελλαδικής ανυσείρωσης για την ψυχιατρική μεταρρύθμιση - **www.psypsirosi.gr**

Δεκεμβρης 2009

Δράσεις αλληλεγγύης στο εξωτερικο

Ο αγώνας ενάντια στην καταπίεση, την εκμετάλλευση, το κεφάλαιο και την κρατική τρομοκρατία δε γνωρίζει από σύνορα και κράτη. Η ανάγκη για δυνατή και ελεύθερη φωνή δε ξεχωρίζει φυλές, χρώματα, θρησκείες και γλώσσες, απλά αναζητά τη διέξοδο να ακουστεί και να αντιδράσει, στην κακοστημένη ζωή που μας πλάσφρουν. Έτσι λοιπόν και φέτος όπως και πέρσι σύντροφοι/ισσες με αφορμή την ημέρα μνήμης του Α. Γρηγορόπουλου υπενθύμισαν για μια ακόμη φορά στους εξουσιαστές ότι η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

- Μαδρίτη 7/12 πορεία
- Άμστερνταμ πορεία 6/12
- Ντίσελντορφ πορεία 6/12
- Εδιμβούργο συγκέντρωση 6/12
- Βοστώνη συγκέντρωση 6/12
- Λουξεμβούργο 6/12 πορεία
- Αμβούργο 6/12 κάρηκαν μπατσικά αυτοκίνητα και την ευθύνη ανέλαβε μία άγνωστη μέχρι τώρα ομάδα με την επωνυμία «Κουκουλοφόροι» (με την ελληνική λέξη). Η αστυνομία εικάει ότι έγιναν σε ανάμνηση του Α. Γρηγορόπουλου.

- Λευκωσία 6/12 πορεία
- Περουτζία ανάρτηση πανό ως ένδειξη αλληλεγγύης σε στέκι κοινωνικών εκδηλώσεων στο κέντρο της πόλης.
- Μίντεν πορεία 7/12
- Βαρκελώνη επίθεση με μπιγιές στο ελληνικό προξενείο.
- Στοκχόλμη 13/12 εκδήλωση για την εξέγερση του Δεκεμβρη στην Ελλάδα

Αίγυπτος

Συγκρούσεις μετά τις πλημμύρες

Δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες έπεσαν στις 21/01 στην πόλη Σινάι στην Αίγυπτο, καθώς οι πλημμύρες άφησαν πίσω τους μεγάλες καταστροφές και 4 νεκρούς. Έτσι, οι κάτοικοι εξεγέρθηκαν ενάντια στην κυβερνητική αδιαφορία.Δύο μπάτσοι τραυματίστηκαν

στις συγκρούσεις, ενώ κάτοικοι του Αμπού Σουέιρα στη δυτική όχθη του Σινάι μιλάνε για τουλάχιστον έναν τραυματία από πλαστική σφαίρα. Περίπου 1000 κάτοικοι της πόλης, πολλοί απ' τους οποίους έχουν μείνει άστεγοι, χρησιμοποιήσαν τα φορτηγά τους για να κλείσουν τον κεντρικό δρόμο που οδηγεί στο τουριστικό θέρετρο του Σαρμ ελ Σεϊχ, καίγοντας λάστιχα και πετώντας πέτρες στους μπάτσους. «Τι να κάνουμε με 18 δολάρια και μια φτηνή κουβέρτα»; ρωτάει ο Σεϊχ Μοχάμεντ Αμπού Σαλάμα, ένας Βεδουίνος κάτοικος της πόλης.

Σερβία

Πορεία αλληλεγγύης στους 6 φυλακισμένους συντρόφους

Πάνω από 100 άτομα συμμετείχαν στο Βελιγράδι, τη Δευτέρα 4 Γενάρη σε πορεία αλληλεγγύης προς τους 6 φυλακισμένους αναρχοσυνδικαλιστές.

Ως γνωστόν οι 6 κατηγορούνται για επίθεση με μολότοφ στην ελληνική πρεσβεία στο Βελιγράδι, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον τότε προφυλακισμένο Θ. Ηλιόπουλο.

Η πορεία ξεκίνησε από το υπουργείο Δικαιοσύνης και κατέληξε στις φυλακές, όπου φωνάζοντας συνθήματα συμπάρτασας. Υπενθυμίζεται ότι κατηγορούνται με τη βαριά κατηγορία της «διεθνούς τρομοκρατίας» και βρίσκονται αντιμέτωποι με πάνω από 15 χρόνια φυλάκιση.

Ιταλία

Ανακοίνωση για τα πρόσφατα γεγονότα στο Rosarno

Η δουλεία δεν ήρθε εξαιτίας της «κατωτερότητας» των μαύρων ή της διαστροφής των λευκών. Άκμασε όσο υπήρχε κέρδος σε αυτό. Οι ρατσιστικές προκαταλήψεις δημιουργήθηκαν και αφέθηκαν να αναπτυχθούν, προκειμένου να παρέχουν αιτιολόγηση σε κάθε περίπτωση εκμετάλλευσης σε βάρος του εργατικού δυναμικού ως έγχρωμου. Daniel Guerin.

Αυτό που συνέβη στο Rosarno είναι χωρίς αμφιβολία ένα χαστούκι στο πρόσωπο όλων εκείνων που πιστεύουν και αγωνίζονται για ένα διαφορετικό κόσμο, όπου όλες οι διαμάχες που βασίζονται στη φυλή, τη γλώσσα και τη θρησκεία θα είναι απλώς μια άσχημη μνήμη, καθώς και για όλους εκείνους που βλέπουν την ενότητα όλων των εργαζομένων, απ' όπου και αν αυτοί προέρχονται, ως τη μόνη δύναμη που είναι σε θέση να οικοδομήσει μια καλύτερη κοινωνία των ελευθερων και ίσων.

Η βία του κράτους και των νέων αυτών Ku Klux Klans της Καλαβρίας οπλισμένων με τουφέκια και λοστούς, που φαντάζουν κάτι περισσότερο από την "Ndrangheta της υπαίθρου", ενάντια στην κοινότητα των μεταναστών, είναι μια ατυχής υπενθύμιση των ιστοριών του Μπάμπατα Τομ.

Οι δούλοι που δεν έχουν δικαιώματα, άνδρες και γυναίκες, δολοφονούνται από την εργασία τους καθώς και από λαθραίους όρους που τους έχει επιβάλλει ένας βιαστής, ένα Κράτος-μαφία που έχει κάθε συμφέρον να διατηρεί στο σκοτάδι χιλιάδες ανθρώπους σε απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης, στοιβαγμένους σε εγκαταλελειμμένα εργοστάσια και κτίρια χωρίς ηλεκτρικό ή ακόμη και νερό, έτσι ώστε να είναι σε θέση να τους εκμεταλλενεται και όλη αυτή η διαδικασία να περιβάλλεται από πλήρη και ολοκληρωτική σιωπή. Οι άνδρες και οι γυναίκες με το ίδιο χρώμα δέρματος, όπως αυτοί στην Αμερική, που εργάστηκαν στη βαμβάκομηχανία, αντιμετώπιστηκαν ως υποζύγια και ξυλοκοπούνταν τόσο από την αστυνομία όσο και από τους ανθρώπους εκείνους ο ρατσισμός των οποίων τους υποβίβασε σε κτήνη μέσω της επιρροής μιας υποκουλτούρας που τους τάζε σταγόνα-σταγόνα με την άγνοια και την εριστικότητα, προκειμένου να κλείνουν τα μάτια τους στα πραγματικά προβλήματα που απειλούν τη χώρα, χρησιμοποιούμενοι έτσι ώστε να δημιουργούν κοινωνική αναταραχή, όποτε αυτό ήταν

ΔΙΕΘΝΗ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010

απαραίτητο. Αυτό που συμβαίνει στην Καλαβρία – χωρίς περίπτωση λάθους - δεν διαφέρει με ό,τι συμβαίνει στην Απουλία, στην Καμπανία, σε όλες τις νότιες περιοχές (και αλλού), όταν ο νόμος χρησιμοποιείται από την παρανομία, προκειμένου κρατήσει ορισμένους άνδρες και γυναίκες αλυσοδεμένους στις πιο κτηνώδεις μορφές εκμετάλλευσης που μπορεί να φανταστεί κανείς. Η δουλεία σε βάρος των παράνομων εργαζομένων, ανδρών και γυναικών, στη γη της "Ndrangheta", της Μαφίας, της Καμόρα και των μεγάλων γαιοκτημόνων, είναι συμφέρουσα σε όλους: τους δωρεάν εργασία των εργαζομένων αυτών που δεν μπορούν να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους και πρέπει να γίνονται υποχείρια των νόμων που θεσπίζονται από αυτούς που ευνοούν τη σκληριά, την κυκέρνηση, η οποία χάρη στις στην τηλεόραση μπορεί να ανακαλύψει νέους μάταιους ρατσιστικούς νόμωv, όπως είναι ο πρόσφατος σύμφωνα με τον οποίο επιβάλλεται όριο 30% στον αριθμό των αλλοδαπών μαθητών σε μια τάξη, και που ψηφίστηκε την ίδια στιγμή που είχαν εξεγερθεί οι Αφρικανοί μετανάστες.

Η εξέγερση των σκλάβων είναι εξέγερση του καθενός, γιατί είναι εναντίωση στο ρατσισμό του κράτους, εναντίωση στην εκμετάλλευση της μαφίας και υπέρ της αξιοπρέπειας που πρέπει να απολαμβάνει κάθε άνδρας και γυναίκα. Είναι μια εξέγερση που φέρει μέσα της την τόλμη και την απελπίσία όσων δεν έχουν τίποτα να χάσουν καθώς και αυτών, οι οποίοι, σε αντίθεση με αρκετούς Ιταλούς, δεν φοβούνται τη Μαφία, διότι δεν είναι μέρος της πολιτιστικής τους κληρονομιάς.

Ας δοθεί αμέσως υπηκοότητα σε όλους

εκείνους που εργάζονται παράνομα, δικαιώματα και μια κατοικία. Ας επιτρέψουμε η γη που καλλιεργείται σήμερα από σκλάβους να καλλιεργηθεί συλλογικά από τους εργαζόμενους, Ιταλούς ή ξένους. Ας δοθεί ξανά στα διάφορα εμπορεύματα η αξία της εργασίας με την οποία παράχθηκαν. Το χρειαζόμαστε τόσο έτσι ώστε οι άνδρες και οι γυναίκες να μην πρέπει να εξαγοράζονται και πωλούνται, έτσι ώστε η εργασία να είναι πηγή ζωής και δικαιωμάτων και όχι αγώνας μεταξύ των εκμεταλλεόμενων, ώστε να μπορούμε να αγοράζουμε και πάλι ντομάτες και πορτοκάλια που δεν παράχθηκαν με αίμα, έτσι ώστε να μπορούμε να θέσουμε ένα τέλος στην αισχρή κατάντια την οποία η άρχουσα τάξη – και η εκλεγμένη και η κρυφή - έχει ποτίσει αυτή τη χώρα όπου ζούμε. Εν τω μεταξύ, οι άνθρωποι εκείνους ο ρατσισμός των οποίων τους υποβίβασε σε κτήνη μέσω της επιρροής μιας υποκουλτούρας που τους τάζε σταγόνα-σταγόνα με την άγνοια και την εριστικότητα, προκειμένου να κλείνουν τα μάτια τους στα πραγματικά προβλήματα που απειλούν τη χώρα, χρησιμοποιούμενοι έτσι ώστε να δημιουργούν κοινωνική αναταραχή, όποτε αυτό ήταν

Federazione dei Comunisti Anarchici
11 Ιανουαρίου 2010

Ισπανία

Απαλλοτρίωση super market

Δεκάδες αγωνιζόμενοι νεολαίοι απαλλοτρίωσαν στις 19 Δεκεμβρίου, στις 7.οο μμ. σούπερ μάρκετ, στο προάστιο Nuevo Barris στην Βαρκελώνη. Η δράση για λίγη ώρα διακόπηκε όταν έφτασαν οι μπάτσοι και προσπάθησαν να τους εμποδίσουν, απωθήθηκαν όμως από τους συγκεντρωμένους και δεν έγιναν συλλήψεις. Τα τρόφιμα μοιράστηκαν στους γείτονες, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για για την φτώχεια, την ανεργία και την εξαθλίωση.

Σε μια απεργία που είχε αποφασιστεί από την συνέλευση ανέργων της Βαρκελώνης που άρχισε περίπου στις 6.00 μ.μ, στην αλσιόδα σούπερ μάρκετ Caprabò-EROSKI, που βρίσκεται στην Plaza de Lluçmajor. Οι δεκάδες νέοι αγωνιστές συντονίστηκαν και με 12 καρότσια έβγαλαν μακαρόνια, ρύζι, λουκάνικα κονσέρβες και λίγα μπουκάλια κρασί από το σούπερ μάρκετ. Όταν γέμισαν τα καρότσια και πέρασαν από τα ταμεία, δημιουργήθηκε σύγχυση και τρβήξουν τα ισχυρισμούς ακολουθήσαν αρνούμενοι με τη σειρά τους να πληρώσουν. Τα τρόφιμα μοιράστηκαν στον κόσμο που περίμενε έξω από το σούπερ μαρκετ και είχε μαζευτεί από την ενημέρωση που γινόταν με δύο ντουντούκες. Στο κείμενο που μοιραζόταν έγραφε: "Απαλλοτρώθηκε το σούπερ μάρκετ, για να μοιραστεί, αυτό που παράγεται από όλους μας. Θέλουμε να πολεμήσουμε το σύστημα που μας στερεί καθημερινά, και μας φορτώνει με επιποφαλείς συμβάσεις εργασίας, χρέη στις τράπεζες κλπ". Φωναζόντας επίσης " Μεγάλα καλάθια για δωρό το 2009? σε όλες τις γλώσσες της Ιβηρικής χερσονήσου.

.....

Σχετικά με την συλλήψη της συντρόφου Ταμάρα στην Ισπανία

Η Tamara κατηγορείται για την αποστολή ενός μικρού εκρηκτικού αντικειμένου σε Σωφρονιστικό Κατάστημα.Η δικαιοσύνη και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ξανά ενωμένοι εναντιον του κινήματος της υποστήριξης κρατούμενων. Για άλλη μια φορά τα ΜΜΕ, μας γνωστοποίησαν σήμερα την συλλήψη στην Getafe μιας συντρόφισσας. Και για μια ακόμη φορά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με αναίσχυντα ψέματα

έχουν σαφή πρόθεση ποινικοποίησης του λόγου μας. Όσο και αν λένε, ότι η σύντροφος ΤΗΗ ήταν η υπεύθυνη της αποστολής της βόμβας-επιστολής στο τμήμα των φυλακών της καταλωνικής περιφερειακής κυβέρνησης τον περασμένο Οκτώβριο, οι πληροφορίες ουτε είναι αξιόπιστες, ουτε επιβεβαιώνονται. Δεν το πιστεύουμε, αλλά και δεν το αμφισβητούμε. Η ΤΗΗ, σαν όλους τους συντρόφους που καταστέλλονται από το κράτος, έχει την αμερίστη

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010

ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 6

υποστήριξη μας είτε είναι υπεύθυνη για τις πράξεις που την κατηγορούν είτε όχι. Εμείς απλά δεν παύουμε σ'αυτού του είδους τις σκέψεις. Ξεκινάμε με μια πολύ σοβαρή αμφιβολία ότι η συγγραφή των γεγονότων για τα οποία κατηγορείται είναι αληθή, μια βαθιά αμφιβολία που απέκτησε συνοχή τη χρονική στιγμή κατά την οποία γράφαμε αυτό το κείμενο, όταν από δικηγόρους, μάθαμε ότι το αστυνομικό τμήμα που βρισκόταν υπό κράτηση είναι της Guardia Civil στο Arroyo Molino, όπου αύριο το πρωί αναμένεται να γίνουν δηλώσεις. Ο χρόνος κράτησης δεν έχει εξαντληθεί ακόμα, ούτε έχει εφαρμοστεί καμία ειδική νομοθεσία, έτσι με όλες τις σχετικές επιφυλάξεις, λόγω ότι η κατάσταση εξακολουθεί να προκαλεί σύγχυση, μας οδηγεί να πιστεύω ότι δεν υπάρχει σταθερή βάση για την κατηγορία... Αυτό δεν εμποδίζει τα ΜΜΕ να εξακολουθούν να λένε ότι η συντρόφισσα ΤΗΗ είναι "ο ηγέτης του ABC". Το να την χαρακτηρίζουν ως ηγέτη είναι απλά μια ερμηνεία: Είναι ανίκανοι να συνειδητοποιήσουν ότι στον κόσμο μπορεί να υπάρχει αγώνας που δεν βασίζεται σε ιεραρχικές σχέσεις. Να πούμε ότι η πληροφορία ότι σύντροφισσα είναι στον ABC είναι εντελώς εσφαλμένη. Αυτό αποδεικνύει ότι τα ΜΜΕ παραπληροφορούν.

Ας ξεκαθαρίσουμε το νόημα από αυτό το ψέμα. Όταν τα όργανα της αστυνομίας προσπαθούν να κάνουν μια κατηγορία να έχει βάση, όπως και ο εισαγγελέας, προσπαθούν να τραβήξουν τα πάντα στα άκρα. Σε τέτοιο βαθμό που όταν πρόκειται για μια υπόθεση πολιτικού χαρακτήρα, μπορούν να ισχυριστούν «συμμετοχή σε ένοπλη συμμορία". Αυτή η ποινική διαδικασία, για να επισημοποιηθεί η ίδια, μπορεί να συνδέσει το πρόσωπο με μια οργάνωση, σε συμφωνία με τον διεθνή κανονισμό για να είναι πιο επίσημη και επιχειρεί να κατοχυρώσει νομιμότητα στο χρόνο κλπ. Αυτό τους επιτρέπει ορισμένες φορές να εμφανίζουν άκυρα ονόματα ανύπαρκτων οργανώσεων, ή άλλες, όπως τώρα τα πρόσωπα να συνδέονται με μία οργάνωση, αν και δεν ισχύουν όλες οι υποτιθέμενες κατηγορίες. Τελικά, από ό,τι φαίνεται είναι μια μέθοδος για την μεγέθυνση των κατηγοριών, και σε αυτήν την περίπτωση, μία ακόμη φορά, τα ΜΜΕ εμφανίζονται στην υπηρεσία της καταστολής. Όλη η αλληλεγγύη μας για την συντρόφισσα και η επιθυμία μας ότι αύριο μπορεί να την έχουμε μαζί μας και πάλι. Όλη η περιφρόνηση μας προς όλους εκείνους που καταστρώνουν σχέδια και καταγγελίες, με τη σαφή πρόθεση να καταστρέψουν τη ζωή ενός ατόμου και ακόμη παραπάνω. Αυτός είναι ο σκοπός της καταπίεσης, προσπαθεί να διαλύσει όλα τα κοινωνικά κομμάτια που εμφανίζονται ανταγωνιστικά προς αυτήν με τα λόγια και τις πράξεις της. SALUD και αναρχία. Ανακοίνωση σε σχέση με την σύλληψη στις 15 Δεκεμβρίου στη Μαδρίτη από Anarchist Black Cross Ομοσπονδία των ομάδων της ABC Ιβηρικής Χερσονήσου

■ καπιταλιστική διάσωση του κόσμου από την κλιματική κρίση: ένα ακόμα παραμύθι χωρίς δράκο

Μεταξύ 7 και 19 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη της Δανίας η διεθνής διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (Σύνοδος COP15 για το κλίμα). Για άλλη μια φορά, οι εκπρόσωποι των παγκόσμιων οικονομικών και πολιτικών ελίτ μαζεύτηκαν για να επιβάλλουν τη στρατηγική που θα ακολουθήσουν ώστε να συντηρήσουν και να διευρύνουν τα συμφέροντα τους. Οι ρητορικές περί «της διάσωσης του κόσμου από την κλιματική κρίση» (που έτσι κι αλλιώς δεν ήταν παρά μια πρόφαση) αποδείχτηκαν παραμύθια της Χαλμιάς ακόμα και για όσους εξακολουθούν να τρέφουν καπιταλιστικές αυταπάτες.

Έπειτα από περίπου δύο βδομάδες ενδοκαπιταλιστικών διαβουλεύσεων και αντιρρήσεων, η τελική συμφωνία (ένα μικρόχαρτο μικρότερο των 3 σελίδων) βγήκε κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των υπερεθνικών λόμπι ενέργειας, βαριάς βιομηχανίας και μεταφορών, οι οποίες μπορούν ανενόχλητες να συνεχίζουν τη λεηλασία και μόλυνση του φυσικού κόσμου. Μπροσάρτηδες και εμπνευστές της συμφωνίας ήταν το κράτος των ΗΠΑ αρχικά, και της Κίνας, Βραζιλίας, Ινδίας και Νότιας Αφρικής στη συνέχεια, ενώ τελικά το εν λόγω έγγραφο εγκρίθηκε από την πλειοψηφία των 193 κρατών, αλλά έχει ήδη απορριφθεί από 18 «αναπτυσσόμενα» κράτη. Η συμφωνία περιέχει μόνο γενικόλογες διαπιστώσεις του τύπου «απαιτούνται βαθείς περικοπές στις παγκόσμιες εκπομπές ρύπων ώστε να κρατηθεί η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας κάτω από τους 2 βαθμούς Κελσίου», καθώς και (προφανώς μη-δεσμευτικές) υποσχέσεις των «ανεπτυγμένων» και των μεγαλύτερων «αναπτυσσόμενων» κρατών για περιορισμό των ρύπων, αλλά δεν ορίζει τα επίπεδα αυτών των μειώσεων, ούτε επιβάλλει χρονικές προθεσμίες.

Σε κάθε τέτοια διάσκεψη, κεντρικό ρόλο παίζουν τα διαφορετικά οικονομικά και γεωπολιτικά συμφέροντα των κρατών. Από μια πλευρά, οι πλούσιες αναπτυσσόμενες χώρες, όπως η Κίνα, η Βραζιλία και η Ινδία που *χάριν της οικονομικής ανάπτυξης*, δεν θέλουν να δεσμευτούν για μεγάλες μειώσεις στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και ζητούν μείωση των ρύπων από τα πλουσιότερα κράτη της «Δύσης», με την αιτιολογία ότι εκείνα ευθύνονται για την σημερινή άθλια κατάσταση. Από την άλλη, βιομηχανικά αναπτυγμένα κράτη όπως οι ΗΠΑ (που παράγουν το 25% των παγκόσμιων ρύπων), των οποίων η ενεργειακή γεωστρατηγική στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στον έλεγχο του πετρελαίου και στα τεράστια αποθέματα άνθρακα που κατέχουν, και που προφανώς δεν επιθυμούν οποιοδήποτε περιορισμό ρύπανσης. Τέλος, κυρίως τα ευρωπαϊκά κράτη που έχουν συμφέρον στο ίδιο προώθηση ενός «πράσινου» καπιταλιστικού μοντέλου, μιας και οι αντίστοιχοι επιχειρηματικοί

■ χρηματιστήριο ρύπων

Η διάσκεψη της Κοπεγχάγης είχε ως στόχο να αντικαταστήσει το περίφημο πρωτόκολλο του Κιότο, το οποίο τέθηκε σε ισχύ το 2005, έπειτα από 8 χρόνια διαπραγματεύσεων και διακρατικών παζαριών. Το πρωτόκολλο είχε θέσει ως στόχο τη μείωση της ενέργειας που χρησιμοποιείται σε καρτώνονται τις μειώσεις σε ρύπων των εκεί χωρών για τον εαυτό τους. Έτσι, υποστηρίζουν ότι και ανάπτυξη θα υπάρξει και συνολική μείωση των ρύπων. Στην πραγματικότητα παρέχουν μια ακόμη δυνατότητα στις πλούσιες χώρες να διεισδύουν οικονομικά και να ελέγχουν τις ασθενέστερες.

Η εμπορία ρύπων ορίζει ότι αν μια

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 21

εφημερίδα δρόμου

δικαίης κοινωνικής αντιβίας, κάνοντας δεκάδες επιθέσεις σε κρατικούς και καπιταλιστικούς στόχους όπως τράπεζες, μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες, πολυτελή μαγαζιά, το παλιό χρηματιστήριο και το υπουργείο εξωτερικών της Δανίας. Ταυτόχρονα, πραγματοποιήθηκαν συγκρούσεις με τις πολυάριθμες κατασταλτικές δυνάμεις όχι μόνο του δανέζικου κράτους, αλλά και του γερμανικού και βελγικού, οι οποίες είχαν σταλθεί στην Κοπεγχάγη για να βοηθήσουν στην καταστολή των διαδηλώσεων.

Συνολικά πάνω από 1800 άτομα συνελήφθησαν σε διάφορες επεμβάσεις της αστυνομίας. Μόνο στις 12 Δεκέμβρη, οι συλληφθέντες ήταν 968. Οι περισσότεροι αφέθηκαν «ελεύθεροι» αφού πρώτα φακελώθηκαν, ενώ 16 προφυλακίστηκαν με σοβαρές κατηγορίες (τη στιγμή που γράφεται αυτό το κείμενο δεν είναι γνωστό αν κάποιοι από αυτούς έχουν πλέον «απελευθερωθεί»).

Οι απαντήσεις στην «κλιματική κρίση», όπως και σε όλα τα περιβαλλοντικά και κοινωνικά αδιέξοδα που γεννά ο καπιταλισμός, δεν μπορεί να δίδονται από τον ίδιο. Δεν είναι δυνατόν το ίδιο σύστημα που ευθύνεται για τη μόλυνση και καταστροφή της φύσης να είναι και θεραπευτής τους. Ούτε ακόμα και αν φορέσει το «πράσινο», «εναλλακτικό» ή «βίσιμο» κάλυμμα του. Ένα κάλυμμα που δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά ένα ακόμα μέσο κερδοφορίας και αφορμή για μπίζνες σε νέους τομείς όπως οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, οι «καθαρές» τεχνολογίες (π.χ. υβριδικά αυτοκίνητα), ο οικουρισμός, κ.λ.π. Άξονας όλων παραμένει ο θρίαμβος του κέρδους πάνω στη ζωή και τη φύση. Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, η μοναδική διέξοδος βρίσκεται στο δρόμο για την ανατροπή και καταστροφή των καπιταλιστικών σχέσεων και εξουσιαστικών δομών, παίρνοντας ταυτόχρονα τις υποθέσεις και τη ζωή μας στα χέρια μας και αποφασίζοντας γι αυτές συλλογικά, ισότητα και αμεσοδημοκρατικά, χωρίς φωστήρες και διαμεσολαβήτες. Σε αυτήν την κατεύθυνση βρίσκονται οι αυτοοργανωμένοι χώροι, οι συγκερούσεις όποτε οι μια χούφτα ισχυροί στήνουν τις συνεδριάκες τους φέistes, αλλά και οι καθημερινές κοινωνικές αντιστάσεις σε κάθε γωνιά της γης. Από τους αγώνες των ιθαγενών Μaruche στη Χιλή απέναντι στα συμφέροντα γαιοκτημόνων και δασικών επιχειρήσεων, στους αγώνες των τοπικών κοινωνιών ενάντια στα χρυσωρυχεία της Χαλκιδικής, τους ΧΥΤΑ Λευκίμης και Γρομμιατικού, την επέκταση του καζίνο στην Πάρνηδα, κ.λ.π. Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται οι αυτοοργανωμένοι χώροι, οι συνελύσεις γειτονιάς και τα αυτοδιαχειριζόμενα πάρκα στην καρδιά των τομεντουπόλεων, τα οποία αποτελούν εστίες αντίστασης απέναντι στα σχέδια καταστροφής και εμπορευματοποίησης των δημοσίων χώρων.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΕΗΛΑΣΙΑΣ
ΑΣ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ

αλλαγη μπορεί να εξαγοράσουν την περιβαλλοντική τους «αμαρτία» προσφέροντας ένα χρηματικό ποσό, κάτι σαν οικολογικό πρόστιμο, προκειμένου να επενδυθεί σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ταυτόχρονα, τα δάση ανάγονται σε «απορροφητήρες» των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και αγοράζονται από εταιρείες ώστε να δικαιολογούν τις εκπομπές ρύπων σε άλλα σημεία του πλανήτη. Έτσι, στο όνομα της «καθαρής ανάπτυξης» η φύση εμπορευματοποιείται και η κλιματική αλλαγή μετατρέπεται σε μπίζνες.

■/ De Cleyre

«Συνέντευξη» με τον ηθοποιό, Βασίλη Διαμαντόπουλο

Άπατρις: Κύριε Διαμαντόπουλε, θα θέλαμε να μας πείτε τι ήταν αυτό που σας οδήγησε στο να κάνετε παρέμβαση σε μια τόσο άθλια τηλεοπτική εκπομπή όπως ο «κίτρινος τύπος» του Μάκη Τριανταφυλλόπουλου, το Νοέμβριο του 1995 μετά την εισβολή των ΜΑΤ στο ΕΜΠ, τη σύλληψη 504 αναγκών/αντιεξουσιαστών και τη κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Όπως θα θυμάστε, όλοι όσοι βρίσκονταν μέσα στο Πολυτεχνείο τότε, συνελήφθησαν, καταγράφηκαν και παραπέμφθηκαν σε μαζικές δίκες.

Είχε προηγηθεί μια βραδιά με σφοδρές συγκρούσεις μεταξύ αναρχικών με τα ΜΑΤ της ΕΛΑΣ που σαν πολιορκητικούς στρατός, είχαν αποκλείσει ασφυκτικά το Πολυτεχνείο. Τα κανάλια ανέδειξαν δύο ξεχωριστές στιγμές: το συμβολικό κάψιμο μιας ελληνικής σημαίας από τους πολιορκημένους νέους μπροστά στη κεντρική πύλη και τον άγριο ξυλοδαρμό ενός άλλου νεαρού μετά τη σύλληψή του από άνδρες των ΜΑΤ.

Φυσικά στο φόντο των περιγραφών υπήρχαν καταστροφές στο χώρο του ιδρύματος. **Βασίλης Διαμαντόπουλος:** «Βγήκα στη τηλεόραση γιατί αισθάνθηκα μια ενοχή. Θα ένωθα ένα μεγάλο βάρος στη ψυχή μου, αν δεν μιλούσα μπροστά σ' αυτά τα συγκλονιστικά γεγονότα που για μένα αποτελούσαν ιστορική στιγμή. Ένα κανάλι έδειξε μια παρόμοια σκηνή με το ξυλοκόπημα ενός φοιτητή επί χούντας. Αυτό το γεγονός ήταν πράγματι συγκλονιστικό»

Α: Κάποιοι από τους συνομιλητές σας, επέμεναν στη γνώστη «καραμέλα» περί «γνωστών-αγνώστων» που απαξιωτικά χρησιμοποιούν τα αστικά ΜΜΕ. Ποια είναι η γνώμη σας;

Β.Δ.: «Πιπλάμε την καραμέλα όλοι μας -και σ' αυτό βοήθησαν κι οι δημοσιογράφοι ορεΐλω να πο- περί γνωστών αγνώστων. Για μένα είναι ένα σημείο, όπου αρχίζει ο συμβιβασμός. Αρχίζει, δηλαδή, το παζάρ. Ποιοι είναι οι γνωστοί άγνωστοι και ποια είναι τα παιδιά, τα οποία αυθόρμητα βγάζουν την κραυγή, γιατί δεν μπορούν αλλιώς. Οσο μεγάλοι κι αν είναι, δεκαεκτάχρονοι, εικοσάχρονοι, δεν έχουν συνειδητοποιηθεί πολιτικά, ούτως ώστε να οργανωθούν και να δώσουν τη μάχη τους οργανωμένα, σωστά και αποτελεσματικά.

Και το δωδεκάχρονο ακόμα εισπνέει, εισπράττει ένα σηματοποιούμενο κράτος που δεν πιστεύει πουνθενά. Εκτός από ελαχιστες

εξαιρέσεις που πιθανόν υπάρχουν, όλο το πολιτικό φάσμα είναι σηματοποιούμενο, είναι γευδές. Ψεύδεται. Ψεύδεται απέναντι στο λαό κι εγώ το θεωρώ προδοσία. Αυτά λοιπόν τα παιδιά εισπράττουν αυτό το μπλοκάρισμα και δεν ξέρουν πώς να το εκφράσουν. Το εκφράζουν έτσι. Χτυπώντας, καταστρέφοντας, κάνοντας αυτές τις πράξεις τις καταδικαστέες όπως λέμε όλοι -που για μένα δεν είναι καταδικαστέες.

Γι' αυτά τα παιδιά, αυτό ήταν μια κραυγή. Όταν πετάγαν το σκαμνί, πετάγανε το κράτος, πετάγανε αυτή τη γελοιότητα. Δεν ήταν λοιπόν η καταστροφή.

Η καταστροφή ήταν μία κραυγή, ήταν μια θέση, μια στάση. Έτσι πρέπει να το δούμε. Εμένα με συγκινεί αυτή η στάση. Συγχωρέστε με».

Α: Πολλοί τότε είπαν ότι δεν καταργήθηκε τότε το πανεπιστημιακό άσυλο στη πράξη, εσείς τι πιστεύετε;

Β.Δ.: «Ποια είναι η διαφορά των τανκς της χούντας με τα ΜΑΤ που μπηκαν στο Πολυτεχνείο; Θα θελα να ξέρω ποια είναι η διαφορά. Αυτοί μπηκανε με τα τανκς και εμείς μπηκαμε οπλοφόροι και με τις μάσκες. Με τα ΜΑΤ. Θα 'θελα να ξέρω ποια είναι η ουσιαστική διαφορά.

Διότι αν μλάμε περί ασύλου, όπως οι χριστιανοί πιστεύουν ότι η εκκλησία είναι ένα άσυλο, έτσι κι εμείς πιστεύουμε ότι το πανεπιστήμιο είναι ένα άσυλο»

Α: Στη συζήτηση που συμμετείχατε επιώθηκε ακόμη, ότι έγιναν καταστροφές και σε επιστημονικά όργανα του ΕΜΠ.

Β.Δ.: «Τα όργανα αυτά για ένα παιδί, ανήλικο ή ενήλικο, αποτελούν εκείνη την ώρα ένα φραγμό στη δικιά του την ελευθερία. Κι όταν τα σπάει αυτά τα όργανα είναι η έκφραση μιας κραυγής. Δεν τα σπάει για να καταστρέψει».

Α: Ο τότε πρότανης Μαρκάτος που είχε δώσει την άδεια για την εισβολή και καταργήσει του ασύλου, σας είχε απαντήσει ότι οι καταληψίες δε σέβονταν την ανθρώπινη ζωή.

Β.Δ.: «Αυτό που λέει ο κ. Μαρκάτος για το σεβασμό και την έγνοια για την ανθρώπινη ζωή είναι μια κουβέντα. Ποια ζωή; Ποια ζωή πάμε να κληροδοτήσουμε σ' αυτά τα παιδιά; Ποια ζωή θα τους μεταφέρουμε; Είμαστε περίφανοι γι' αυτή τη ζωή;

Βεβαίως κάθε ζωή είναι σεβαστή. Τρέμουμε όλοι μην πάθει τίποτα το παιδί μας, μην πάθει τίποτα ο αδελφός μας. Αλλά ποια ζωή; Το πρόβλημα είναι πριν».

Α: Ποια είναι η γνώμη σας για τη τότε επέμβαση των ΜΑΤ και γενικά για το ρόλο τους όπως και το ρόλο της αστυνόμευσης;

Β.Δ.: «Κάποτε με κάλεσαν σε ένα δικαστήριο για μια θεατρική παράσταση, η οποία ήταν πράγματι φοβερή, φρικτή. Λισχρολογούσαν. Ήταν φοβερά τολμηρή και σε σοκάριζε. Το ζήτημα στο δικαστήριο ήταν αν έπρεπε να επέμβει ο εισαγγελέας για να σταματήσει η παράσταση. Ήμουν τελείως αντίθετος, διότι επρόκειτο περί λογοκρισίας. Η λογοκρισία είναι ταυτόσημη μ' αυτό που ονομάζουμε επέμβαση των ΜΑΤ. Θα 'θελα να αυτοκτονήσω αν μπορούσα να δεχτώ ποτέ, να ευλογήσω την επέμβαση των ΜΑΤ. Σε καμία περίπτωση!

Ακόμα και στην περίπτωση που θα έπεφταν νεκροί. Θα προτιμούσα αυτό, παρά μία επέμβαση. Δηλαδή πιστεύω ότι σήμερα το καθεστώς είναι μία χούντα με άλλοθι τη δημοκρατία».

Α: Πως βλέπετε τους νέους γενικά;

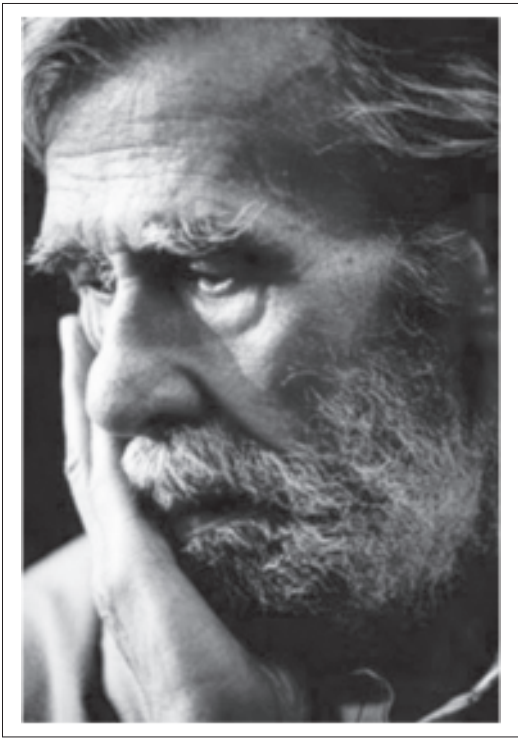
Β.Δ.: «Η νεότητα είναι η ζωή που όλοι μας έχουμε ξεχάσει πως είναι. Ήμουν κάποτε σε μία σύναξη στο Λονδίνο, που ήμαστε όλοι οι αντιχουντικοί μαζεμένοι. Δεν θέλω να πω ονόματα τώρα. Πολύ γνωστά ονόματα. Λέει ένας σε κάποιον πολύ μικρότερο: Μη μιλάς εσύ, είσαι μικρός, δεν ξέρεις. Κι εκείνος απαντά: Εγώ δεν ξέρω, αλλά δεν έχω σαπίσει σαν κι εσένα».

Α: Την ελληνική δικαιοσύνη σε σχέση με τα τότε γεγονότα;

Β.Δ.: «Είδαμε όλοι, και το είδε όλη η Ελλάδα και η Αστυνομία βέβαια, πως ξυλοκοπήθηκε αυτό το παιδικό που τα άλλαζανε τα φώτα. Έχουμε δει αυτεπάγγελτες κατηγορίες εισαγγελέων για ένα εκατομμύριο πράγματα. Εδώ τι έκανε η Δικαιοσύνη; Τι έχει κάνει μέχρι στιγμής η Δικαιοσύνη; Τίποτα. Εκώφευσε». Α: Πολλοί τότε «ξεάνεστραν» με το κάψιμο της σημαίας...

Β.Δ.: «Η σημαία είναι ένα πανί που το δώσαν σε έναν ράφτη και που το 'ραψε καταλλήλως και δεν έχει καμία παρατέρα σημασία. Αυτό που έχει τεράστια σημασία είναι αυτό που υπάρχει πίσω από αυτό το σύμβολο. Συμβολίζει μια κοινωνία πολιτισμένη που ξέρει τους στόχους της, μια κοινωνία αποφασισμένη να ορμήσει, να αγωνιστεί. Αυτό, ναι. Το σέβομαι και το προσκυνώ. Αλλά αυτό το πανί που κάνανε, καλά κάνανε και το κάνανε. Γιατί αυτό το πανί αντιπροσωπευει μια σσιπλια σήμερα. Να διώσουμε τη σαπλια πρώτα».

Α: Σαν αντιεξουσιαστές θεωρούμε ότι

παρόλο που έχουν περάσει τριανταπέντε χρόνια από τη πτώση της χούντας των συνταγματαρχών, η χούντα σε κρατικό επίπεδο δεν έπεσε ποτέ. Ποια είναι η γνώμη σας; Υπάρχει σήμερα κάποια διαφορά;

Β.Δ.: «Η διαφορά μας από τη χούντα είναι τούτη: ότι η χούντα ήταν ένας ξεκάθαρος εχθρός, γι' αυτό και σχεδόν ολόκληρος ο λαός συμμετείχε στην αντίσταση εναντίά της. Σήμερα, υπάρχει μία χούντα -επιτρέψτε μου να πω και έχω συνείδηση αυτού που λέω- η οποία καλύπτεται απ' το άλλοθι της δημοκρατίας. Όταν λοιπόν γίνονται αυτά τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο, με τους βανδαλισμούς -σε εισαγωγικά, διότι εγώ δεν τους κρίνω βανδαλισμούς, είναι μια έκφραση κραυγής- και όλα τα δημόσια πρόσωπα, όλοι οι υπεύθυνοι του κράτους αυτού δεν έχουν συγκινηθεί, δεν έχουν ανατρεχάσει γι' αυτά τα γεγονότα καθόλου, από και και πέρα καταλήγω στο συμπέρασμα -το φρικτό συμπέρασμα αν θέλετε- ότι οι πράξεις αυτές ήταν λίγες. Αφού δεν ξυπνησαν κανένα.

Και ίσως πρέπει να πολλαπλασιαστούν για να ξυπνήσουμε κάποτε».*

*Η παραπάνω «συνέντευξη» είναι φανταστική. Οι απαντήσεις του Βασίλη Διαμαντόπουλου είναι όμως αυθεντικές και επιώθηκαν το Νοέμβριο του 1995 στην εκπομπή «κίτρινος τύπος» του «δημοσιογράφου» Μάκη Τριανταφυλλόπουλου , όταν ο ίδιος ο καλός ηθοποιός, ζήτησε με επιμονή να παρέμβει για ν' αντικρούσει τις αβλήτητες που έλεγαν οι «καλεσμένοι» απολογητές του κράτους εναντίον όσων είχαν συλληφθεί. Το κείμενο το πήραμε από την ιστοσελίδα της δημοσιογραφικής ομάδας «Ιός»:

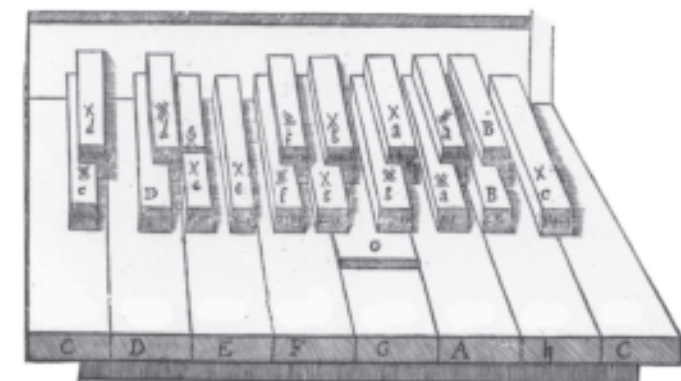
http://www.iospress.gr/mikro2009/mikro20090418.htm

Για το φανταστικό της συνέντευξης

Ευάγγριος Αληθινός

Στο τέλος της δεκαετίας του '60 ο ψυχρός πόλεμος είναι στο απόγειο του. Ο γεωπολιτικός, ιδεολογικός και οικονομικός ανταγωνισμός μεταξύ των δυο υπερδυνάμεων ΗΠΑ και ΕΣΣΔ κυβερνά τον πλανήτη και ο φόβος για ένα νέο παγκόσμιο πυρηνικό αυτή τη φορά ολοκαύτωμα είναι διάχυτος, είκοσι μόλις χρόνια μετά τη φρίκη του 2ου παγκοσμίου πολέμου. Ο πόλεμος στο Βιετνάμ αιμορραγεί τη νεολαία των ΗΠΑ ενώ πιο πριν η επανάσταση στην Ουγγαρία έχει συνθλιβεί κάτω από τις ερπύστριες των σοβιετικών τάνκς. Αυτή η ζοφερή πραγματικότητα ήταν η αφορμή ώστε ένα νέο νεανικό κυρίως επαναστατικό κίνημα να αρχίσει να αμφισβητεί στην αρχή, και στη συνέχεια να έρχεται σε καθολική ρήξη με το υπάρχον σύστημα των συντηρητικών επιταγών της καπιταλιστικής και ολοκληρωτικής κυριαρχίας που είχε χωρίσει τον πλανήτη σε δύο στρατόπεδα. Και από τις δύο πλευρές του Ατλαντικού χιλιάδες νέες και νέοι άρχισαν να αρνούνται το συντηρητισμό (θρησκεία, πατριωτισμός, σεβασμός στην εξουσία) και τις θεμελιακές πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές δομές του κυρίαρχου συστήματος εντάσσοντας σε αυτές και τη ρεφορμιστική αριστερά, κι έχοντας ως βάση ένα νέο αντισυνημτικό πρόταγμα, μέσα από την αμφισβήτηση των εξουσιαστικών δομών, τη σεξουαλική απελευθέρωση, την ισότητα των φύλων , τον αντικαπιταλιστικό και αντιπολεμικό αγώνα εξεγέρθηκε και σαν ανεξέλεγκτη πυρκαγιά άρχισε να καίει κάθε τι το παλιό και σάπιο, φέρνοντας στο προσκήνιο νέες καταστάσεις γεμάτες φαντασία από τη πολιτική σκέψη ,τη κριτική της καθημερινής ζωής, έως τις ενδοματωλογικές επιλογές και τις τέχνες. Ανάμεσα στις τέχνες και η μουσική η οποία με κύρια αναφορά το Rock 'n' Roll έγινε ένα ακόμη όπλο διαμαρτυρίας και αντίστασης και ίσως το κυριότερο μέσο που εξέγερσε τις νεανικές συνειδήσεις ενσωματώνοντας κοινωνικούς και πολιτικούς προβληματισμούς στους στίχους των τραγουδιών του, για πρώτη φορά στην ιστορία της ποπ μουσικής. Το κίνημα των χίπς στις ΗΠΑ και στη Βρετανία που μουσικά κινούνταν προς την ψυχεδέλεια, το hard rock και το progressive rock ανέδειξε το νέο αυτό ρόλο της μουσικής περνώντας τα μηνύματα του και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Στη Δυτική Γερμανία είχε αναπτυχθεί ένα ισχυρό φοιτητικό κίνημα με σαφή τόσο αντικαπιταλιστική, όσο και αντιμπεριαλιστική δράση εναντίον των πυρηνικών εξοπλισμών. Παράλληλα δημιουργήθηκαν και οι πρώτες κομμούνες όπως η Kommune 1 στο Βερολίνο, η Kronwinkel και η Amon Duul στο Μόναχο (η οποία πολύ σύντομα αφότου ξεκίνησε μετασχηματίστηκε σε μουσική κομμούνα).Μέσα από αυτές τις κομμούνες ξεπήδησε ένα νέο μουσικό κίνημα άμεσα συνδεδεμένο με το πολιτικό κλίμα της εποχής το οποίο ο μουσικός Βρετανικός τύπος ονόμασε μάλλον ειρωνικά Krautrock. (Το "Krau", προέρχεται από τη προσβλητική λέξη «the krauts» που χρησιμοποιούν στην Αγγλία όταν αναφέρονται σε κάποιον από τη Γερμανία και προκύπτει από τη γερμανική λέξη "sauerkraut"-λάχανο τουροί, ένα τυπικό γερμανικό φαγητό).

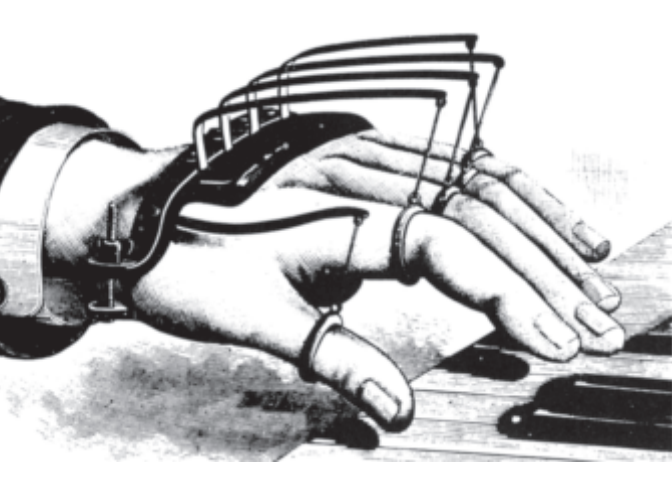
Το Krautrock ξεκίνησε από το φεστιβάλ μουσικής του Έσσεν, το 1968 και την ίδια χρονιά, οι Hans-Joachim Roedelius,(Cluster, Harmonia) Klaus Schulze (Tangerine Dream) και Conrad Schnitzler δημιούργησαν τη "Λέσχη Ελεύθερης Τέχνης Zodiac" μέσα από την Kommune 1 του Βερολίνου η οποία βοήθησε στην εξάπλωση του Krautrock στη νεολαία, και σύμφωνα με τις πρακτικές της, οι μουσικοί διένεμαν τους δίσκους τους δωρεάν σε διάφορα φεστιβάλ ελεύθερης τέχνης.

Krautrock

ο ήχος των Γερμανικών κομμούνων

Ο John Weinzierl κιθαρίστας των Amon Duul II και ένας εκ των ιδρυτών της Amon Duul κομμώνας λείει σε μια συνέντευξη του χαρακτηριστικά: «βρισκόμασταν πράγματι στο επίκεντρο του τότε φοιτητικού και μαθητικού κινήματος. Παιζαμε σε κάμπους από τις πολιτικού χαρακτήρα συνελεύσεις και τις καταλήψεις σε πανεπιστήμια και ακαδημίες και κάπως έτσι ξεκίνησαμε. Όταν παίζαμε στο Βερολίνο, ζήσαμε μαζί με την Kommune 1 – αν και σε εκείνες τις μέρες συνήθως ζούσαμε μαζί με τις τοπικές πολιτικές κοινότητες σπουδαστών σε οποιαδήποτε πόλη κι αν παίζαμε. Ήμασταν μια μεγάλη και σπουδαία οικογένεια και παίζαμε πολλές συναυλίες μαζί. Τότε βέβαια όλοι οι μουσικοί συνήθιζαν να ενισχύουν και να βοηθούν ο ένας τον άλλον.

Κακές συνθήσεις όπως οι support μπάντες να λαμβάνουν λιγότερα λεφτά και ανάλογες καταστάσεις ήρθαν αργότερα, όταν μπλέχτηκαν στη μέση οι φασίστες του χρίματος» Το Krautrock είναι μια μίξη μετά-ψυχεδελικού αυτοσχεδιασμού και progressive rock, η οποία δανείζεται ιδέες από τη σύγχρονη πειραματική κλασική μουσική (ειδικά από το συνθέτη Karlheinz Stockhausen, του οποίου μαθητές ήταν και οι Irmin Schmidt και Holger Czuka, μέλη των Can) και έχει πολλές επιρροές από νέες κατευθύνσεις που είχαν προκύψει στη jazz των δεκαετιών του 1960 και 1970. Οι μουσικοί του ρεύματος προσπαθούσαν να ξεφύγουν από τον παραδοσιακό τρόπο δημιουργίας τραγουδιών και μελωδιών της rock μουσικής της Αμερικής και της Αγγλίας, ενώ κάποιοι από αυτούς οδηγήθηκαν προς πιο μηχανικούς και ηλεκτρονικούς ήχους εξερευνώντας και πειραματιζόμενοι με τα πρωτοεμφανιζόμενα synths. Το βασικό συστατικό που χαρακτηρίζει τα συγκροτήματα της σκηνής είναι η προσπάθεια σύνθεσης μουσικής που βασιζόταν μεν στο «κλασσικό»

Αγγλο-αμερικανικό πρότυπο της rock 'n' roll μουσικής αλλά με ταυτόχρονη διάθεση να αποστασιοποιηθούν από τα blues (στο οποίο βασίζεται το αμερικανικό rock) και να επενδύσουν σε πιο γερμανικές επιρροές και πηγές. Ο χαρακτηριστικός ήχος του Krautrock ήταν rock μουσική με "κλασσικά" όργανα (κιθάρα, μπάσο, ντραμς) πλαισιωμένη με πρώιμα ηλεκτρονικά όργανα, δείγματα ήχων, αναλύσεις θορύβου και μελωδίες, ενώ πολλές φορές τα τραγούδια ήταν δομημένα κατά έναν «υπνωτικό» τρόπο στον οποίο αργότερα βασίστηκε κατά κύριο λόγο η ambient μουσική της δεκαετίας του '90.Η σκηνή του Krautrock έβαλε τα θεμέλια και επηρέασε όσο καμία άλλη την εξέλιξη του πειραματικού Rock και της ηλεκτρονικής μουσικής ενώ ήταν η "μήτρα" για την έλευση του new wave και του post punk. Σπουδαία συγκροτήματα όπως οι NEU! υπευθυνοι για τον «monitorik» ρυθμό (ένα μινιμαλιστικό ρυθμό 4/4 που δημιουργεί την εντύπωση ότι το αποτέλεσμα είναι βαρετό και μονότονο, αλλά το ηχητικό αποτέλεσμα δημιουργεί στον ακροατή την αίσθηση μιας συνεχούς και συγκεκριμένης εμπειρσθίας κίνησης που πολλές φορές παρομοιάζεται με τον ήχο οδήγησης σε αυτοκινητόδρομο) , οι Kraftwerk (το άλμπουμ τους Autobahn, αποτελεί το πρώτο άλμπουμ της synthpop ενώ επάνω του έχει βασιστεί και η σκηνή του Techno. Ακόμη εισήγαγε για πρώτη φορά τον απαλλαγμένο από κάθε αίσθημα, τρόπο τραγουδίσματος sprechgesang το τραγούδι απαγγελία),οι Can οι οποίοι περιέγραφαν το γκρουπ τους ως μια αναρχική κοινότητα και δημιουργούσαν μουσική περισσότερο μέσα από αυτοσχεδιασμό και επεξεργασία του ηχογραφημένου υλικού, (θεωρούνται ως το καλύτερο από τα συγκροτήματα των Krautrock και από τους πιο σημαντικά στο χώρο της πειραματικής μουσικής, στη πρόσφατη μουσική κίνηση, οι Amon Duul II , οι Cluster , οι Harmonia, οι Faust, οι Porcup Vuh (οι πρώτοι που χρησιμοποιούσαν συνθεσάιζερ για να δημιουργήσει μουσική που αργότερα ονομάστηκε "kosmische musik"), οι Tangerine Dream (Η πρώιμες δουλειές τους με tape loops και άλλους επαναλαμβανόμενους ήχους ήταν από τα πρώτα δείγματα της επερχόμενης τεχνολογίας του sequencer), οι Ash Ra Tempel, οι Novalis, οι Cosmic Jokers και αρκετά ακόμη που λόγω χώρου είναι αδύνατον να αναφερθούν έφεραν μια νέα επανάσταση στη μουσική και στην έκφραση της μουσικής δημιουργίας που ήταν υπεύθυνη για τη μουσική τεχνολογία, το ρυθμό και την εξέλιξη της σύγχρονης μουσικής. Το Krautrock ήταν η απόλυτη αναρχική έκφραση της μουσικής τέχνης που όπως όλες οι πρωτοποριακές τέχνες δεν μπορούν παρά μόνο να είναι αναρχικές όπως εξάλλου είναι η ίδια η τέχνη από τις καταβολές της.

■/ Ευάγγριος Αληθινός

Ενδεικτική δισκογραφία:

- NEU! "NEU '75" (1975 Brain records)
- Can "Tago Mago" (United Artists records , 1971)
- Kraftwerk "Autobahn" (Phillips records 1974)
- Tangerine Dream "Phaedra" (Virgin records 1973)
- Amon Duul II "Phallus day" (Repertoire records 1969)
- Cluster "Cluster" (Phillips records 1971)
- Faust "Faust so far" (polydor records 1972)
- Guru Guru "Känguru" (Phillips records 1972)
- Ash Ra Tempel "Ash Ra Tembel" (ohr records 1971)
- Embryo "Opal" (Ohr records 1970)
- Harmonia "Musik Von Harmonia" (Brain records 1974)
- Popul Vuh "Affenstunde" (Liberty records 1970)
- Conrad Schnitzler "Rot" (Ohr records 1973)
- Novalis "Banished Bridge" (Brain records 1973)
- Cosmic Jokers "Galactic supermarket" (Phillips records 1974)

■ 9 ημέρες πίσω απ' τα οδοφράγματα

Το ντοκιμαντέρ ακολουθεί τις τελευταίες ημέρες της κατάληψης στην οδό Rezgete(n. 58) στην Κοπεγχάγη. Τότε μπροστάτο κύμα της επερχόμενης καταστολής οι καταληψίες και πλήθος αλληλέγγυων αποφάσισαν νααντιπαρατεθούν στρατιωτικά με το κράτος, προκειμένου να υπερασπίσουν την κατάληψη και το δικαίωμα να αποφασίζουν οι ίδιοι για τις ζωές τους.

Το ντοκιμαντέρ μεταγλωττίστηκε και προβλήθηκε στην καταληψη libertatiato Σεπτέμβριο του '09, στην έξοδο από μια αperiοδο αναμονής για τις καταλήψεις μας και είχε εξαγγελθεί κρατική επίθεση ήδη από την προηγούμενη άνοιξη.

πρωτάσεις για ντοκυμαντέρ

► Οι Λαχειοπώλες τ' Ουρανού

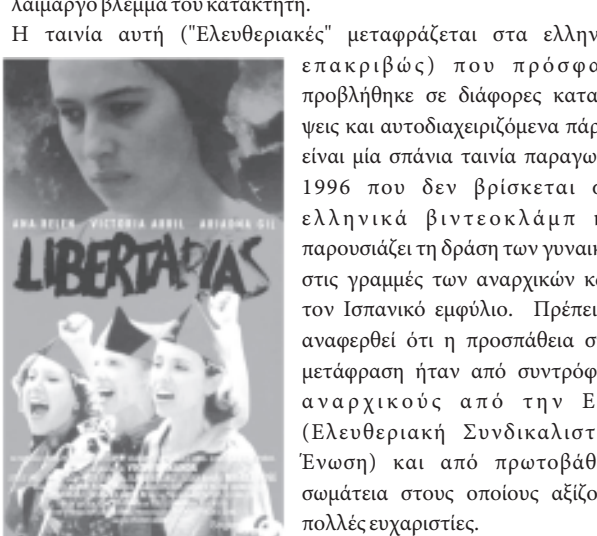
Το ντοκιμαντέρ συνθέτουν οχτώ αφηγήσεις οι οποίες επαναφέρουν στο προσκήνιο την κοινωνική ιστορία της Ελλάδας του '60-'70. Μέσα από τις μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν από κοντά μερικά από τα πιο σημαντικά πολιτικά γεγονότα της εποχής εκείνης, άνθρωπων που αγωνίστηκαν και διώχθηκαν γι' αυτή τους την

συμμετοχή, επιχειρείται μια αναδρομή και μια εκ νέου ανάγνωση των σελίδων της πολιτικής μας ιστορίας. Είναι επίσης μια απόπειρα να φωτιστούν, άγνωστες για πολλούς, πτυχές της ιστορίας αυτής. Μία απόπειρα να αναδειχθούν οι ταξικοί αγώνες της εποχής, τα στοιχεία που τους χαρακτήρισαν και τους καθόρισαν. Από τη συντριβή των τάσεων της αστυνομίας από τους απεργούς οικοδόμους το '61, τις δυναμικές διαδηλώσεις του Ιούλη του '65, τους αντιδικτατορικούς αγώνες, στην μεταπολίτευση των εργοστασιακών σωματείων, των καταλήψεων χώρων εργασίας, της αλληλεγγύης, της ένωσης πάλης και των κινήματων αμφισβήτησης.

► Libertarias: οι γυναίκες στον Ισπανικό εμφύλιο

Σε έναν κόσμο ειδικμένο μέσα από τα μάτια των ανδρών, η ιστορία δε θα μπορούσε παρά να καταγράφεται από αυτή τη σκοπιά. Με τον ίδιο τρόπο ακόμα και η ιστορία η γραμμένη "από τα κάτω", η ιστορία των επαναστάσεων και των κοινωνικών αντιστάσεων, αγνοεί σκόπημα ή μη τις γυναίκες. Αυτές που επέλεξαν τον αγώνα κινούμενες από την ανάγκη για την ελευθερία, οπλισμένες με την οργή τους ενάντια στους καταπιεστές που δεν έχουν ούτε φύλο ούτε φυλή, μόνο το ίδιο λάιμαργο βλέμμα του κατακτητή.

► Δουλεύοντας με το πάσο μας

Μπολώνια 1977: Ένας ιστορικός σταθμός για το κίνημα της αυτονομίας. Δεκάδες ελεύθερα ραδιόφωνα γεννιούνται σε όλη την Ιταλία δίνοντας στο κίνημα φωνή. Χιλιάδες άνθρωποι διαδηλώνουν στους δρόμους και συγκρούονται με την αστυνομία..

Όλα τα ντοκιμαντέρ είναι διαθέσιμα για κατέβασμα από την ιστοσελίδα www.black-tracker.gr